

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa
Nr WP.033.1.2026

Druk nr 2583
Warszawa, 13 maja 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1186), przedstawiam

- Informację z działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r.

zawierającą postulaty dotyczące aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka

KRAJOWA RADA SĄDOWNICTWA

**INFORMACJA
O DZIAŁALNOŚCI
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
w 2025 roku**

Spis treści

1. Ustrój, zadania i kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa	4
1.1. Podstawy prawna działania Krajowej Rady Sądownictwa.....	4
1.2. Zmiany normatywne dotyczące Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzone w 2025 r.	4
1.3. Kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa.....	5
2. Skład i struktura wewnętrzna Krajowej Rady Sądownictwa	8
2.1. Wprowadzenie.....	8
2.2. Członkowie Rady w 2025 r. (w porządku alfabetycznym):.....	9
2.3. Członkowie Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r.	11
2.4. Komisje stałe.....	12
2.4.1. Komisja do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych.....	12
2.4.2. Komisja budżetowa.....	12
2.4.3. Komisja do spraw wizytacji i lustracji.....	13
2.4.4. Komisja do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych.....	13
2.5. Komisje problemowe.....	13
2.5.1. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji.....	13
2.5.2. Komisja do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami.....	14
2.5.3. Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa.....	14
2.5.4. Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej.....	14
2.6. Rzecznik Prasowy.....	15
2.7. Udział członków Rady w pracach organów zewnętrznych.....	15
2.7.1. Rada Programowa Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury:.....	15
2.7.2. Komisja konkursowa do przeprowadzania konkursu na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w 2025 r.....	15
2.7.3. Komisja konkursowa przeprowadzająca konkurs na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w 2025 r.....	16
2.7.4. Wspólna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.....	16
3. Podstawowe informacje statystyczne o działalności Rady w 2025 r.	17
4. Realizacja kompetencji z art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (rozpatrywanie i ocena kandydatur na stanowiska sędziów wszystkich rodzajów sądów i asesorów sądowych w sądach administracyjnych)	33

4.1. Wprowadzenie	33
4.2. Zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie	36
5. Stanie na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (art. 186 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej)	39
5.1. Prace Komisji do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami	39
5.2. Wnioski do Trybunału Konstytucyjnego	39
5.3. Prace Komisji do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa	41
5.4. Opinie o projektach aktów normatywnych, w tym dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych	42
5.5. Stanowiska i uchwały w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych	49
6. Czuwanie nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych	52
6.1. Prace Komisji do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych	52
6.2. Prace Komisji do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych	52
6.3. Prace Komisji do spraw wizytacji i lustracji	52
6.4. Odwołania Krajowej Rady Sądownictwa od wyroków sądów dyscyplinarnych	Błąd!
	Nie zdefiniowano zakładki.
7. Pozostała działalność Krajowej Rady Sądownictwa	54
7.1. Współpraca międzynarodowa Rady	54
7.2. Konferencje, spotkania, nominacje sędziowskie	56
7.3. Kwartalnik Krajowej Rady Sądownictwa <i>Consilium Iuridicum</i>	56
8. Planowanie dochodów i wydatków sądów powszechnych i sądów wojskowych	57
8.1. Komisja budżetowa	57
8.2. Projekty planów dochodów i wydatków sądów powszechnych i wojskowych	57
9. Rozpatrywanie korespondencji skargowej	60
9.1. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji	60
9.2. Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej	60
10. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych	61
11. Biuro Krajowej Rady Sądownictwa	63
11.1 Podstawa prawna działania i organizacja wewnętrzna Biura KRS	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
11.2 Stan etatowy Biura Krajowej Rady Sądownictwa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
12. Postulaty Krajowej Rady Sądownictwa dotyczące aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości	66

1. Ustrój, zadania i kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa

1.1. Podstawy prawne działania Krajowej Rady Sądownictwa

Krajowa Rada Sądownictwa jest organem państwa stojącym na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Pozycja ustrojowa Krajowej Rady Sądownictwa wynika z art. 186 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Krajowa Rada Sądownictwa została utworzona z dniem 29 grudnia 1989 r., na mocy ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 73, poz. 435). Jej pozycja została wzmocniona ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa. Aktualnie ustrój, zakres działania i tryb pracy Krajowej Rady Sądownictwa oraz sposób wyboru jej członków określa ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 1186; dalej: „ustawa o KRS”). Istotne zmiany dotyczące funkcjonowania i zasad wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa wprowadziła ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), która weszła w życie 17 stycznia 2018 r.

1.2. Zmiany normatywne dotyczące Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzone w 2025 r.

W dniu 10 października 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę nr 735/2025 w sprawie zmiany Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa. Zmiana dotyczyła organizacji głosowania tajnego w sytuacji awarii środków komunikacji elektronicznej (wówczas Rada powołuje w głosowaniu jawnym trzyosobową komisję skrutacyjną, która sporządza karty do głosowania, przeprowadza głosowanie i sporządza protokół).

W dniu 20 listopada 2025 r. Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok w sprawie o sygn. akt Kp 2/24, stwierdzając niezgodność z Konstytucją RP przepisów ustawy z dnia 12 lipca 2024 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, poddanych kontroli Trybunału przez Prezydenta RP na podstawie art. 122 ust. 3 Konstytucji RP (Krajowa Rada Sądownictwa przystąpiła do tego postępowania w charakterze uczestnika)¹. Wydanie wyroku

---

¹ <https://trybunal.gov.pl/postepowanie-i-orzeczenia/wyroki/art/ustawa-o-zmianie-ustawy-o-krajowej-radzie-sadownictwa-3>

stwierdzającego niekonstytucyjność całej kontrolowanej ustawy (pkt 4. tenoru) w trybie kontroli prewencyjnej miało ten skutek, że Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej został zobowiązany do odmowy jej podpisania (art. 122 ust. 4 zd. 1 Konstytucji RP). Następstwem obowiązku odmowy podpisania kontrolowanej ustawy jest jej niedojście do skutku i zakończenie procesu legislacyjnego.

1.3. Kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa

Podstawowe kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa zostały określone w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 179 Konstytucji Krajowa Rada Sądownictwa posiada wyłączną kompetencję do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków w sprawie powołania sędziów. Z kolei art. 186 ust. 2 Konstytucji stanowi podstawę do występowania przez Krajową Radę Sądownictwa do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskami w sprawie zgodności z Konstytucją aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

Szczegółowe doprecyzowanie zadań Rady następuje w ustawach. Zgodnie z ustawą o KRS do kompetencji Rady należy:

- rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych w sądach administracyjnych;
- przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie sędziów w Sądzie Najwyższym, sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz o powołanie asesorów sądowych w sądach administracyjnych;
- przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej na stanowiska asesorów sądowych w sądach powszechnych lub wyrażanie sprzeciwu wobec mianowania kandydatów na te stanowiska;
- uchwalanie zbioru zasad etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem;
- wypowiedanie się o stanie kadry sędziowskiej i asesorskiej;
- wyrażanie stanowiska w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych, wniesionych pod jej obrady przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, inne

- organy władzy publicznej lub organy samorządu sędziowskiego;
- opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych, a także przedstawianie wniosków w tym zakresie;
  - opiniowanie programów szkolenia w ramach aplikacji sędziowskiej, zakresu i sposobu przeprowadzania konkursów na aplikację sędziowską oraz egzaminów sędziowskich;
  - opiniowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej w zakresie dotyczącym szkolenia i doskonalenia zawodowego sędziów, asesorów sądowych i pracowników sądów;
  - podejmowanie uchwał w sprawach wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów, co stanowi uzupełnienie kompetencji przyznanej Radzie w Konstytucji;
  - rozpatrywanie wniosków o przeniesienie sędziego w stan spoczynku;
  - wyrażanie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego (po osiągnięciu granicy wieku przejścia w stan spoczynku);
  - rozpatrywanie oświadczeń o przejściu w stan spoczynku, składanych przez sędziów, którzy uzyskali zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego (po osiągnięciu granicy wieku przejścia w stan spoczynku);
  - rozpatrywanie wystąpień sędziów w stanie spoczynku o powrót na stanowisko sędziowskie;
  - rozpatrywanie odwołań sędziów i asesorów sądowych od zmian zakresu ich czynności;
  - wyrażanie opinii w sprawie odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu powszechnego oraz prezesa albo zastępcy prezesa sądu wojskowego;
  - wskazywanie jednego członka Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
  - wyrażanie opinii w sprawach powołania i odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
  - sprawowanie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny oraz sądy apelacyjne, w ramach prowadzonych przez nie postępowań.

Zgodnie z ustawą – Prawo o ustroju sądów powszechnych do zadań Krajowej Rady Sądownictwa należy także:

- rozpatrywanie skarg na działalność prezesów sądów apelacyjnych i Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych (art. 41b § 3 i § 3a);
- rozstrzyganie w przedmiocie pozostawienia bez rozpatrzenia zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie przez prezesa właściwego sądu (art. 57ac § 3);
- przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie byłych sędziów na urząd sędziego (art. 98);
- zapewnienie obsługi administracyjnej Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz jego Zastępców (art. 112 § 4); (a zgodnie z art. 40 ustawy – Prawo o ustroju sądów wojskowych także Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Sędziów Sądów Wojskowych oraz jego Zastępcom);
- nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych, których administratorami są sądy, w zakresie działalności sądów apelacyjnych (art. 175dd § 1).

2. Skład i struktura wewnętrzna Krajowej Rady Sądownictwa.

2.1. Wprowadzenie

Krajowa Rada Sądownictwa jest organem kolegialnym, składającym się z dwudziestu pięciu członków – pochodzących z władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Tak jak w większości krajów europejskich, skład Krajowej Rady Sądownictwa jest mieszany, przy czym sędziowie stanowią większość (17 z 25 członków).

Zgodnie z art. 187 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada Sądownictwa składa się z:

- Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- Ministra Sprawiedliwości,
- Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- piętnastu członków wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych,
- czterech członków wybranych przez Sejm spośród posłów oraz
- dwóch członków wybranych przez Senat spośród senatorów.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości oraz Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego zasiadają w Radzie przez okres pełnienia tych funkcji. Kadencja członków pochodzących z wyboru trwa cztery lata, przy czym pełnią oni swoje funkcje do czasu wyboru ich następców. Przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pełni funkcję w Radzie bez oznaczenia okresu kadencji, w związku z tym może zostać w każdym czasie odwołany. Jego mandat wygasa najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu kadencji Prezydenta albo opróżnieniu urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Sędzia może pełnić funkcję wybieranego członka Rady tylko dwie kadencje. Stosownie do postanowień ustawy o KRS Sejm wybiera spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych piętnastu członków Rady na wspólną czteroletnią kadencję. Dokonując wyboru, Sejm, w miarę możliwości, uwzględnia potrzebę reprezentacji w Radzie sędziów poszczególnych rodzajów i szczebli sądów. Wspólna kadencja nowych członków Rady wybranych spośród sędziów rozpoczyna się

z dniem następującym po dniu, w którym dokonano ich wyboru. Członkowie Rady poprzedniej kadencji pełnią swoje funkcje do dnia rozpoczęcia wspólnej kadencji nowych członków Rady.

Organami Krajowej Rady Sądownictwa są Przewodniczący, Wiceprzewodniczący i Prezydium Rady. W skład Prezydium wchodzi Przewodniczący Rady, dwóch wiceprzewodniczących i trzech wybieranych członków. Członkowie Prezydium – wybierani na czteroletnią kadencję – mogą sprawować swoje funkcje maksymalnie przez dwie kadencje. Przewodniczący reprezentuje Radę oraz organizuje jej pracę, a w szczególności zwołuje posiedzenia Rady, przewodniczy obradom i czuwa nad ich przebiegiem, podpisuje uchwały Rady, przedstawia Radzie wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wykonuje czynności zlecone przez Radę. Prezydium kieruje pracami Rady oraz zapewnia właściwe funkcjonowanie Rady między posiedzeniami plenarnymi. W nagłych przypadkach, wymagających podjęcia działań między posiedzeniami plenarnymi, Prezydium może w imieniu Rady podejmować czynności należące do jej kompetencji, z wyjątkiem załatwiania spraw indywidualnych.

Działając na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy o KRS, Krajowa Rada Sądownictwa powołuje ze swego składu stałe komisje:

- do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych,
- budżetową,
- do spraw wizytacji i lustracji oraz
- do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych.

Rada może także powoływać inne komisje problemowe (art. 19 ust. 2 ustawy o KRS). W 2025 r. były to komisje:

- do spraw skarg, wniosków i petycji,
- do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami,
- do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa oraz
- do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej (utworzona na mocy uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr 113/2025 z dnia 7 marca 2025 r.).

2.2. Członkowie Rady w 2025 r. (w porządku alfabetycznym):

Bochniak Irena – sędzia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Bodnar Adam – Minister Sprawiedliwości, członek Rady od 13 grudnia 2023 r. do 24 lipca 2025 r.

prof. dr hab. Chlebny Jacek – Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, członek Rady od 18 lutego 2022 r.;

Chmura Katarzyna – sędzia Sądu Rejonowego w Malborku, członek Rady od 21 maja 2020 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 20 maja 2020 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Dalkowska Anna – sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Drajewicz Dariusz – sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie, członek Rady od 7 marca 2018 r., wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Furmankiewicz Grzegorz – sędzia Sądu Okręgowego w Krośnie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Jaskulski Marek – sędzia Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Kołodziej-Michałowicz Joanna – sędzia Sądu Okręgowego w Słupsku, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Kropiwnicki Robert – poseł, członek Rady od 14 listopada 2023 r.;

Kwiatkowski Krzysztof – senator, członek Rady od 29 listopada 2023 r. (członek Rady także w latach: 2007–2009 jako senator, 2009–2011 jako Minister Sprawiedliwości, 2011–2013 jako poseł i 2020–2023 jako senator);

Krzyżanowski Maciej – członek Rady od 25 stycznia 2024 r. do 6 listopada 2025 r., osoba powołana przez Prezydenta RP;

Ksepko Grzegorz – członek rady od 7 listopada 2025 r., osoba powołana przez Prezydenta RP;

Łapińska Ewa – sędzia Sądu Okręgowego w Sosnowcu, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Łupina Zbigniew – sędzia Sądu Rejonowego w Biłgoraju, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Manowska Małgorzata – Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, członek Rady od 26 maja 2020 r.;

Morawa-Fryzlewicz Krystyna – sędzia Sądu Rejonowego w Nowym Targu, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Nawacki Maciej – sędzia Sądu Rejonowego w Olsztynie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Pawelczyk-Woicka Dagmara – sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

Puchalski Rafał – sędzia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

Styrna Paweł – sędzia Sądu Rejonowego w Wieliczce, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Ujazdowski Kazimierz Michał – senator, członek Rady od 29 listopada 2023 r.;

Urbaniak Jarosław – poseł, członek Rady od 28 czerwca 2024 r.

Zdun Stanisław – sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Zimoch Tomasz – poseł, członek Rady od 14 listopada 2023 r.;

Żukowska Anna Maria – poseł, członek Rady od 14 listopada 2023 r.

2.3. Członkowie Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa w 2025 r.

Dagmara Pawelczyk-Woicka – Przewodniczący Rady od 24 maja 2022 r.;

Rafał Puchalski – [Wiceprzewodniczący Rady od 24 maja 2022 r.](#);

Stanisław Zdun – Wiceprzewodniczący Rady od 23 listopada 2023 r.;

dr Anna Dalkowska – członek Prezydium Rady od 24 maja 2022 r.;

Joanna Kołodziej-Michałowicz – członek Prezydium Rady od 19 lutego 2021 r.;

[dr Maciej Nawacki](#) – członek Prezydium Rady od 24 maja 2022 r.

2.4. Komisje stałe

2.4.1. Komisja do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych

Stanisław Zdun – Przewodniczący Komisji

Grzegorz Furmankiewicz

Zbigniew Łupina

Tomasz Zimoch

Maciej Krzyzanowski – od 16 lutego 2024 r. do 6 listopada 2025 r.

Jarosław Urbaniak

Ewa Łapińska – od 12 września 2025 r.

Grzegorz Ksepko – od 12 grudnia 2025 r.

2.4.2 Komisja budżetowa

Joanna Kołodziej-Michałowicz – Przewodnicząca Komisji;

Irena Bochniak

dr Anna Dalkowska

dr Dariusz Drajewicz

Marek Jaskulski

Krzysztof Kwiatkowski

Krystyna Morawa-Fryźlewicz

Rafał Puchalski

Paweł Styma

Katarzyna Chmura

Jarosław Urbaniak

2.4.3. Komisja do spraw wizytacji i lustracji

dr Maciej Nawacki – Przewodniczący Komisji;

dr Anna Dalkowska

dr Dariusz Drajewicz

Rafał Puchalski

Maciej Krzyżanowski – do 6 listopada 2025 r.

2.4.4. Komisja do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych

Rafał Puchalski – Przewodniczący Komisji;

Irena Bochniak

Krystyna Morawa-Fryźlewicz

Anna Maria Żukowska

Maciej Krzyżanowski – do 6 listopada 2025 r.

Grzegorz Ksepko – od 12 grudnia 2025 r.

2.5. Komisje problemowe

2.5.1. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji

Marek Jaskulski – Przewodniczący Komisji;

Katarzyna Chmura

Ewa Łapińska

Zbigniew Łupina – do 19 marca 2025 r.

Joanna Kołodziej-Michałowicz

Irena Bochniak – od 22 maja 2025 r.

2.5.2. Komisja do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami

dr Anna Dalkowska – Przewodnicząca Komisji;

Katarzyna Chmura

Joanna Kołodziej-Michałowicz

dr Maciej Nawacki

2.5.3. Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa

dr Dariusz Drajewicz – Przewodniczący Komisji;

Grzegorz Furmankiewicz

Marek Jaskulski – do 19 marca 2025 r.

Zbigniew Łupina

Dagmara Pawełczyk-Woicka

Rafał Puchalski

Stanisław Zdun

Anna Maria Żukowska

dr hab. Kazimierz Ujazdowski

2.5.4. Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej (od 19 marca 2025 r.)

Marek Jaskulski – Przewodniczący Komisji;

Zbigniew Łupina

dr Anna Dalkowska

Rafał Puchalski

Dagmara Pawełczyk-Woicka

2.6. Rzecznik Prasowy

Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa, zgodnie z Regulaminem Rady i za zgodą Prezydium Rady, w dniu 4 lipca 2023 r. powołał na stanowisko rzecznika prasowego Krajowej Rady Sądownictwa Panią Ewę Losińską.

2.7. Udział członków Rady albo osób wskazanych przez Radę w pracach organów zewnętrznych

2.7.1. Rada Programowa Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury:

W skład Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wchodzi Dyrektor Krajowej Szkoły i nie więcej niż 12 członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości, w tym jeden członek wskazany przez Krajową Radę Sądownictwa (art. 6 ust. 1 pkt 5) i art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, Dz.U. z 2022 r. poz. 217 ze zm. – dalej: ustawa o KSSiP).

Kadencja członków Rady trwa 4 lata (art. 6 ust. 4 zd. 1 ustawy o KSSiP). W dniu 30 listopada 2021 r. Krajowa Rada Sądownictwa wskazała na członka Rady Programowej KSSiP sędziego Jarosława Dudzicza. Jednakże w 2025 r. jego kadencja w Radzie Programowej KSSiP została przerwana z rażącym naruszeniem prawa. Zarządzeniem z dnia 31 lipca 2025 r. (Dz.Urz. Min.Spr. z 2025 r. poz. 152) Minister Sprawiedliwości *de facto* odwołał go bowiem z tego gremium, wbrew postanowieniom art. 8 ust. 1 ustawy o KSSiP. Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa odniosło się krytycznie do tej sytuacji w stanowisku z dnia 7 sierpnia 2025 r. w sprawie działań i wypowiedzi Ministra Sprawiedliwości w obszarze sądownictwa (odpis stanowiska z dnia 7 sierpnia 2025 r. stanowi załącznik do niniejsze Informacji). Od 1 sierpnia 2025 r. do końca 2025 r. w Radzie Programowej KSSiP brakowało (i nadal brakuje) – wbrew ustawie o KSSiP – członka wskazanego przez Krajową Radę Sądownictwa.

2.7.2. Komisja konkursowa do przeprowadzania konkursu na aplikację uzupełniającą sędziowską w 2025 r., powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

Na podstawie art. 20 ust. 2 pkt 5 ustawy o KSSiP w skład komisji konkursowej wchodzi sędzia, przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości

z dnia 19 lutego 2025 r. w skład tej komisji, jako przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa, powołano sędzię Irenę Bochniak.

2.7.3 Komisja konkursowa przeprowadzająca konkurs na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w 2025 r., powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

Na podstawie art. 20 ust. 2 pkt 5 ustawy o KSSiP w skład komisji konkursowej wchodzi sędzia, przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 lipca 2025 r. w skład tej komisji, jako przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa, powołano sędziego Stanisława Zduna.

2.7.4. Wspólna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych

Z dniem 20 października 2025 r. upłynęła kadencja Wspólnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych powołanej postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 października 2021 r. Do tego czasu w skład komisji wchodził – jako osoba wskazany przez Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa – sędzia Leszek Mazur.

Działając na podstawie art. 52 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 289) w dniu 10 października 2025 r. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa wniósł o powołanie w skład Wspólnej Komisji Orzekającej sędzi Ewy Łapińskiej.

3. Podstawowe informacje statystyczne o działalności Rady w 2025 r.

1. Krajowa Rada Sądownictwa odbyła 15 posiedzeń plenarnych, które trwały łącznie 68 dni roboczych;
2. Rada rozpoznała 739 zgłoszeń do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, administracyjnych oraz w Sądzie Najwyższym, a także na stanowisku asesora sądowego w sądach powszechnych oraz wojewódzkich sądach administracyjnych, które pochodziły od 691 osób, celem przedstawienia wyłonionych kandydatów Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie;
3. Krajowa Rada Sądownictwa przeprowadziła 745 postępowań w sprawach osobowych, dotyczące 816 kandydatów i podjęła 750 uchwał (w tym 5 uchwał o ponowne rozpatrzenie sprawy) w sprawach osobowych;
4. Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi RP wnioski o powołanie 429 osób do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w sądach różnych rodzajów i szczebli lub na stanowisku asesora sądowego w wojewódzkich sądach administracyjnych, przedstawione w 429 uchwałach;
5. Krajowa Rada Sądownictwa, wysłuchała na posiedzeniach plenarnych 6 kandydatów w toku procedury nominacyjnej.
6. Członkowie zespołów Krajowej Rady Sądownictwa, w toku procedury nominacyjnej, przeprowadzili wysłuchania 669 kandydatów;
7. Do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło 136 projektów aktów normatywnych;
8. Rada podjęła 81 opinii w przedmiocie projektów aktów normatywnych i 16 razy wypowiedziała się w formie uchwały lub stanowiska w sprawach dotyczących sędziów i sądownictwa;
9. Do Krajowej Rady Sądownictwa, w ramach skarg i wniosków, wpłynęło łącznie 5954 pism, które podlegały załatwieniu zgodnie z obowiązującymi przepisami; Komisja ds. skarg, wniosków i petycji rozpatrzyła 138 pism; Komisja ds. odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów – 68 pism; Komisja ds. etyki zawodowej sędziów i asesorów – 75 pism a Komisja ds. wizytacji i lustracji – 69 pism.
10. Krajowa Rada Sądownictwa poddała analizie 54 nieprawomocne wyroki sądów dyscyplinarnych.

Tabela 1 – Posiedzenia plenarne Krajowej Rady Sądownictwa oraz głosowania obiegowe w 2025 r.

Lp.	Data posiedzenia	Liczba dni posiedzeń
1.	21-24 stycznia 2025	4
2.	18-21 lutego 2025	4
3.	04-07 marca 2025	4
4.	18-21 marca 2025	4
5.	8-11 kwietnia 2025	4
6.	13-16 i 19-23 maja 2025	9
7.	10-13 czerwca 2025	4
8.	24-27 czerwca 2025	4
9.	8-11 lipca 2025	4
10.	26-29 sierpnia 2025	4
11.	9-12 września 2025	4
12.	07-10 października 2025	4
13.	21-22 października 2025	2
14.	18-21 i 24-28 listopada 2025	9
15.	09-12 grudnia 2025	4
Razem	15 posiedzeń plenarnych	68 dni
	2 dni głosowań w trybie obiegowym	
1.	10 stycznia 2025	głosowanie obiegowe
2.	25 lipca 2025	głosowanie obiegowe

Tabela 2 – Liczba uchwał podjętych w sprawach osobowych w 2025 r.:

Termin posiedzenia KRS	Powołania na wolne stanowiska sędziów wskie	Przełknięcie stanowiska sędziowskiego na sędziowskie SR	Przełknięcie stanowiska sędziowskiego na sędziowskie WSA	Powołania na wolne stanowiska sędziowskie w WSA	Cofnięcia zgłoszeń	Mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej/prokuratorskiej	Powroty na poprzednio zajmowane stanowisko sędziowskie	Zaszczerzenia	Przełknięcia sędziów w stan spoczynku	Oświadczenia woli o dalszym zajmowaniu stanowiska	Odwolanie od podziału czynności	Odwolanie o posiadaniu obywatelstwa obcego państwa	Ponowne rozpatrzenie sprawy	Razem
01.21-24	3	-	-	9	8	-	-	-	1	2	9	-	1	33
02.18-21	11	-	-	7	10	-	-	-	2	4	8	-	-	42
03.04-07	-	3	1	1	2	1	-	-	6	19	9	-	1	43
03.18-21	4	26	-	-	7	-	-	-	2	11	19	-	-	69
04.08-11	1	40	-	-	2	-	-	-	3	2	5	-	-	53
05.13-23	13	1	-	-	4	175	-	-	2	3	9	-	-	207
06.10-13	1	63	-	-	1	-	-	-	5	2	2	-	-	74
06.24-27	3	9	22	-	2	-	-	-	1	1	4	-	1	43
07.08-11	-	-	-	-	2	-	-	-	1	-	-	-	-	3
08.26-29	-	-	-	1	-	-	-	-	4	13	8	-	-	26
09.09-12	2	1	2	1	1	-	-	-	7	16	9	-	1	40
10.07-10	3	-	-	1	1	-	-	-	-	12	12	-	-	29
10.21-24	1	-	-	-	-	-	-	-	6	7	3	-	-	17
11.18-28	8	-	-	2	6	-	-	-	9	10	5	-	1	41
12.09-12	-	2	1	-	1	-	-	-	6	5	15	-	-	30
RAZEM	50	145	26	22	47	176	-	-	55	107	117	-	5	750

Tabela 3 – Wpływ spraw osobowych w 2025 r.

	Liczba postępowań	Liczba kandydatów
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	412	578
Sąd Najwyższy	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – przekształcenie stanowiska asesorskiego na sędziowskie	35	35
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesorzy	13	178
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-
Sądy powszechne w tym:	364	365
Sądy apelacyjne	4	5
Sądy okręgowe	2	3
Sądy rejonowe	4	7
Sądy rejonowe – przekształcenie stanowiska asesora na sędziego	175	175
Sądy rejonowe – asesorzy	175	175

Tabela 4 – Powołania na wolne stanowiska sędziowskie w 2025 r.

	Liczba postępowań rozpatrzonych	Liczba kandydatów zaciągniętych pozytywnie	Liczba kandydatów zaciągniętych negatywnie	Liczba kandydatów – umorzenie postępowania (inne niż cofnięcie)	Razem
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	50	46	74	1	121
Sąd Najwyższy	1	1	2	-	3
Naczelny Sąd Administracyjny				-	-
Wojewódzkie sądy administracyjne	1	1	3	-	4
Wojskowe sądy okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe sądy garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	48	44	69	1	114
Sądy apelacyjne	5	5		1	6
Sądy okręgowe	8	5	5	-	10
Sądy rejonowe	35	34	64	-	98

Tabela 5 – Liczba stanowisk asesorskich przekształconych w stanowiska sędziego sądu rejonowego w 2025 r.:

Liczba postępowań asesorszy - Sądy Rejonowe	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
145	145	-	-	-	145

Tabela 6 – Liczba stanowisk asesorskich przekształconych w stanowiska sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego w 2025 r.:

Liczba postępowań asesorszy - Wojewódzkie Sądy Administracyjne	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
26	26	-	-	-	26

Tabela 7 – Powołania na wolne stanowiska asesorskie w wojewódzkich sądach administracyjnych w 2025 r.:

Liczba postępowań do WSA na stanowiska asesorskie	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
22	34	188	-	-	222

Tabela 8 – Sprawy umorzone na skutek cofnięcia zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie w 2025 r.:

Cofnięcie zgłoszenia	Umorzenie postępowania
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	47
Sąd Najwyższy	1
Naczelny Sąd Administracyjny	-
Wojewódzki Sąd Administracyjny	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesorzy	25
Wojskowe Sądy Okręgowe	4
Wojskowe Sądy Garnizonowe	1
Sądy powszechne w tym:	16
Sądy Apelacyjne	2
Sądy Okręgowe	3
Sądy Rejonowe	11

Tabela 9 – Liczba kandydatów przedstawionych Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego, asesora WSA i asesora w sądach powszechnych w 2025 r.

	Kandydaci przekazani do KPRP	Uchwały przekazane do KPRP
Liczba ogółem w tym:	429	429
Sąd Najwyższy	2	2
Naczelny Sąd Administracyjny	1	1
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	3	3
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – przekształcenie stanowiska asesora na sędziego	25	25
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesorzy	8	8
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-
Sądy powszechne w tym:	390	390
Sądy apelacyjne	5	5
Sądy okręgowe	7	7
Sądy rejonowe	55	55
Sądy rejonowe – przekształcenie stanowiska asesora na sędziego	147	147
Sądy rejonowe - asesorzy	176	176

Tabela 10 – Liczba nominacji sędziowskich wręczonych przez Prezydenta RP w 2025 r.:

	Liczba wręczonych nominacji sędziowskich i asesorskich WSA
Liczba ogółem w tym:	502
Sąd Najwyższy	2
Naczelny Sąd Administracyjny	5
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	26
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesorzy	-
Wojskowe Sądy Okręgowe	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-
Sądy powszechne w tym:	469
Sądy apelacyjne	2
Sądy okręgowe	19
Sądy rejonowe	272
Sądy rejonowe - asesorzy	176

Tabela 11 – Mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej i prokuratorskiej na stanowisko asesora sądowego w sądach powszechnych w 2025 r.

Liczba egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej	Liczba egzaminowanych aplikantów w stosunku do których nie wyrażono sprzeciwu	Liczba egzaminowanych aplikantów w stosunku do których wyrażono sprzeciw
176	176	0

Tabela 12 – Liczba uchwał Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie zastrzeżeń kandydatów na pozostawienie przez prezesa właściwego sądu bez rozpatrzenia zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie w 2025 r.:

Liczba wniesionych zastrzeżeń	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
WSA	-	-	-	-	-
SR	-	-	-	-	-
RAZEM	-	-	-	-	-

Tabela 13 – Odwołania od podziału czynności sędziów i asesorów w 2025 r.:

	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	95	20	2	-	117
Sąd Najwyższy	-	-	-	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie sądy administracyjne	-	-	-	-	-
Wojewódzkie sądy administracyjne - asesorzy	-	-	-	-	-
Wojskowe sądy okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe sądy garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	95	20	2	-	117
Sądy apelacyjne	9	-	-	-	9
Sądy okręgowe	46	5	-	-	51
Sądy rejonowe	40	15	2	-	57

Tabela 14 – Wysłuchania kandydatów na stanowiska sędziowskie i asesorskie w 2025 r.

Liczba posiedzeń KRS	Liczba kandydatów wysłuchanych do sądów							Razem
	SN	NSA	WSA	SA	WSO/ WSR	SO	SR	
15	3	-	252	6	-	10	243	675
Liczba dni posiedzeń KRS	Liczba wysłuchanych kandydatów			Liczba wysłuchanych osób innych niż kandydaci				
	przed Radą	przed zespołem (osobiście) i w trybie wideo-konferencji		wizytatorzy	przew. wydziałów	prezesa sądów	inni	
68	21	157		1		3	1	
		168						

Tabela 15 - Liczba wniesionych odwołań od uchwał Rady w 2025r.:

Liczba wniesionych odwołań od uchwał Rady w 2025 r.	
w sprawach indywidualnych dotyczących powołania do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów SN, NSA, sądów powszechnych, WSA, sądów wojskowych oraz na stanowiskach asesorskich	50
w przedmiocie odmowy przedstawienia wniosku o powołanie byłego sędziego na urząd sędziego	1
w postępowaniach w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku	68
w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy	1
w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku	1
RAZEM	121

Tabela 16 – Powrót na poprzednio zajmowane stanowisko sędziowskie w 2025 r.

Liczba wniosków o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
-	-	-	-	-	-
RAZEM	-	-	-	-	-

Tabela 17 – Zastrzeżenia (liczba zastrzeżeń złożonych przez kandydatów w związku z nieuwzględnieniem zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie) w 2025 r.

Liczba wniesionych zastrzeżeń	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
-	-	-	-	-	-
RAZEM	-	-	-	-	-

Tabela 18 – Wnioski sędziów o przeniesienie w stan spoczynku na podstawie art. 69 § 3 p.u.s.p. w 2025 r.

Art. 69 § 3 p.u.s.p.	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	28	-	2	-	30
Sąd Najwyższy	-	-	-	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	28	-	2	-	30
Sądy apelacyjne	4	-	-	-	4
Sądy okręgowe	12	-	1	-	13
Sądy rejonowe	12	-	1	-	13

Rozpatrzono 3 wnioski z 2024 r., 27 wniosków z 2025 r., a 2 wnioski z 2025 r. pozostały do rozpatrzenia w 2026r.

Tabela 19 – Wnioski sędziów o przeniesienie w stan spoczynku na podstawie art. 70 p.u.s.p. w 2025 r.

Art. 70 p.u.s.p.	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	23	1	-	-	24
Sąd Najwyższy	-	-	-	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	1	-	-	-	1
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	22	1	-	-	23
Sądy apelacyjne	3	-	-	-	3
Sądy okręgowe	6	1	-	-	7
Sądy rejonowe	13	-	-	-	13

Rozpatrzono 1 wniosek z 2024 r.; 23 wnioski z 2025 r., a 3 wnioski z 2025 r. pozostały do rozpatrzenia w 2026 r.

Tabela 20 – Oświadczenia woli o dalszym zajmowaniu stanowiska sędziego (po upływie 65 roku życia) w 2025 r.

	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	37	66	4	-	107
Sąd Najwyższy	-	-	1	-	1
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	4	5	-	-	9
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-	1	-	1
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	33	61	2	-	96
Sądy apelacyjne	6	17	-	-	23
Sądy okręgowe	9	34	1	-	44
Sądy rejonowe	18	10	1	-	29

Tabela 21 – Liczba odwołań od podziału czynności w 2025 r.

	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	95	20	2	-	117
Sąd Najwyższy	-	-	-	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - Asesorzy	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	95	20	2	-	117
Sądy apelacyjne	9	-	-	-	9
Sądy okręgowe	46	5	-	-	51
Sądy rejonowe	40	15	2	-	57

Tabela 23 – Ponowne rozpatrzenie sprawy w 2025 r.

Liczba wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	2	-	3	-	5
Sąd Najwyższy	-	-	-	-	-
Naczelny Sąd Administracyjny	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	-	-	-	-	-
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesory	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Okręgowe	-	-	-	-	-
Wojskowe Sądy Garnizonowe	-	-	-	-	-
Sądy powszechne w tym:	2	-	3	-	5
Sądy apelacyjne	-	-	1	-	1
Sądy okręgowe	1	-	2	-	3
Sądy rejonowe	-	-	-	-	-
Sądy rejonowe - egzaminowany aplikant aplikacji prokuratorskiej	1	-	-	-	1

4. Realizacja kompetencji z art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (rozpatrywanie i ocena kandydatur na stanowiska sędziów wszystkich rodzajów sądów i asesorów sądowych w sądach administracyjnych)

4.1. Wprowadzenie

Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP Prezydent RP powołuje sędziów na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa. Dlatego też, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS, Rada rozpatruje zgłoszenia i ocenia kandydatów na wolne stanowiska sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiska sędziowskie w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na wolne stanowiska asesorskie.

W celu przygotowania sprawy indywidualnej do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Przewodniczący Rady wyznacza zespół. W skład zespołu wchodzi co najmniej trzech członków Rady. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący może wyznaczyć zespół liczący więcej członków Rady niż trzech. Członkami zespołu nie mogą być wyłącznie sędziowie albo wyłącznie posłowie i senatorowie. Członkami zespołu nie mogą być również sędziowie sądu, z którego działalnością związana jest dana sprawa, oraz sądu działającego w tym samym okręgu sądowym. Wyznaczając zespół, Przewodniczący Rady zawiadamia Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz informuje o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości w terminie dwudziestu jeden dni od dnia otrzymania takiej informacji może przedstawić Radzie opinię w sprawie indywidualnej. Przed upływem terminu na przedstawienie opinii przez Ministra Sprawiedliwości zespół nie może przyjąć w sprawie stanowiska (art. 31 ustawy o KRS). Rada informuje uczestników postępowań o terminach planowanych posiedzeń, na których są rozpatrywane ich zgłoszenia, oraz umożliwia im składanie pisemnych wyjaśnień czy uzupełnianie dokumentów. W wypadku ubiegania się o wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie przez osoby wykonujące inne zawody prawnicze (adwokatów, radców prawnych, notariuszy) lub zajmujące stanowisko prokuratora, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o terminach posiedzeń zespołów Rada zawiadamia właściwe centralne organy danego samorządu: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym lub Prezesa Prokuraturii Generalnej

Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawiciele tych gremiów mają prawo wziąć udział w posiedzeniach zespołów z głosem doradczym (art. 36 ustawy o KRS). Przygotowując do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Rady kandydatury osób ubiegających się o powołanie na stanowiska sędziowskie lub asesorskie, zespół przyjmuje stanowisko bezwzględna większością głosów w obecności wszystkich swoich członków. Głosowanie jest jawne, chyba że zespół większością głosów zadecyduje o głosowaniu tajnym. Posiedzenia zespołów są protokołowane, a ich stanowiska zawierają uzasadnienia (art. 34 ustawy o KRS).

W 2025 r., uchwałą nr 735/2025 z dnia 10 października 2025 r. (M.P. z 2026 r. poz. 58), wprowadzono zmianę Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa w zakresie organizacji głosowania tajnego na posiedzeniu plenarnym Rady w sytuacji awarii środków komunikacji elektronicznej.

Po przywróceniu do porządku prawnego instytucji asesury, od 2020 r. Rada rozpoznaje również wnioski asesorów sądowych w sądach powszechnych i w wojewódzkich sądach administracyjnych o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Regulacje dotyczące asesorów w sądach powszechnych, zawarte w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej: p.u.s.p.), na mocy art. 29 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (dalej: p.u.s.a.) stosuje się odpowiednio do postępowania w przedmiocie powołania asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym na stanowisko sędziego tego sądu. Rozpatrując sprawy tego rodzaju należy mieć na uwadze, że asesor sądowy nie ubiega się o nowe, wolne stanowisko sędziowskie. Zgodnie bowiem z art. 20a § 3 p.u.s.p., stanowisko asesorskie przekształca się z mocy prawa w stanowisko sędziowskie z chwilą powołania zajmującego je asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim. W realiach pracy Rady, postępowanie nominacyjne w przedmiocie powołania asesora sądowego na stanowisko sędziego przypomina – z zastrzeżeniem art. 37a ustawy o KRS – konkurs, w którym na 1 wolne stanowisko sędziowskie zgłosił się tylko 1 kandydat. W związku z tym, że sprawa dotyczy nominacji sędziowskiej, zespół członków KRS nie może przyjąć stanowiska przed upływem terminu na przedstawienie opinii przez Ministra Sprawiedliwości (art. 31 ust. 2b w związku z art. 34 ust. 1 ustawy o KRS).

Zgodnie zaś z przywołanym art. 37a ustawy o KRS, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się asesor sądowy, uchwała o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego może zostać podjęta dopiero po uprzednim rozpatrzeniu zgłoszonych przez asesora uwag do oceny kwalifikacji w trybie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 3 tej ustawy. Oznacza to, że podjęcie negatywnej decyzji wymaga uprzedniego zarządzenia przez Radę

lustracji pracy tego asesora sądowego. W takim przypadku lustracji pracy asesora sądowego dokonuje trzech sędziów wizytatorów wyznaczonych w drodze losowania spośród sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji niż ta, na obszarze której ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę, w terminie nie dłuższym niż sześćdziesiąt dni. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji asesora sądowego, do której zgłoszono uwagi, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się asesorowi sądowemu. Zgodnie z art. 106k § 2 pkt 4 p.u.s.p., w razie nieprzedstawienia przez Radę wniosku o powołanie asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, stosunek służbowy asesora sądowego wygasa z dniem uprawomocnienia się uchwały Rady.

Każda uchwała Rady podjęta w sprawie indywidualnej wymaga uzasadnienia (art. 42 ust. 1 ustawy o KRS). Przepis nie określa jednak wymaganej treści uzasadnienia. Uzasadnienie uchwały sporządza się w terminie miesiąca od jej podjęcia.

4.2. Zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie

Krajowa Rada Sądownictwa nie ma wpływu na liczbę wolnych stanowisk sędziowskich objętych postępowaniami konkursowymi w danym roku. Postępowania te inicjują: Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziów Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sędziów i asesorów sądowych w wojewódzkich sądach administracyjnych oraz Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziowskich w sądach powszechnych i wojskowych.

W 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa zakończyła 50 postępowań na stanowiska sędziowskie we wszystkich rodzajach sądów, w tym:

- 1 na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego,
- 1 na stanowisko sędziego w wojewódzkich sądach administracyjnych,
- 48 na stanowisko sędziego w sądach powszechnych.

Tabela 24 – szczegółowe dane statystyczne obrazuje poniższa tabela:

	Liczba postępowań rozpatrzonych	Liczba kandydatów zaopiniowanych pozytywnie	Liczba kandydatów zaopiniowanych negatywnie	Liczba kandydatów – umorzenie postępowania (inne niż cofnięcie)	Razem
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	50	46	69	1	121
Sąd Najwyższy	1	1	2		3
Naczelny Sąd Administracyjny					
Wojewódzkie sądy administracyjne	1	1	3		4
Wojskowe sądy okręgowe					
Wojskowe sądy garnizonowe					
Sądy powszechne w tym:	48	44	69	1	114
Sądy apelacyjne	5	5		1	6
Sądy okręgowe	8	5	5		10
Sądy rejonowe	35	34	64		98

Ponadto, Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r. rozpatrzyła pozytywnie wszystkie ze 145 wniosków o przekształcenie stanowiska asesorskiego w stanowisko sędziego sądu rejonowego.

Tabela 25 – Przekształcenie stanowiska asesorskiego na stanowisko sędziowskie w sądach rejonowych

Liczba postępowań asesorzy - Sądy Rejonowe	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
145	145	-	-	-	145

W zakresie stanowisk asesorskich w wojewódzkich sądach administracyjnych w 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa przeprowadziła 22 postępowania nominacyjne,

Tabela 26 – Przekształcenie stanowiska asesorskiego na stanowisko sędziowskie w wojewódzkich sądach administracyjnych

Liczba postępowań asesorzy - WSA	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
22	34	188	-	-	222

Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r. rozpatrzyła pozytywnie wszystkie z 26 wniosków o przekształcenie stanowiska asesorskiego w stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego.

Tabela 27 – Przekształcenie stanowiska asesorskiego na stanowisko sędziowskie w wojewódzkich sądach administracyjnych

Liczba postępowań asesorzy - Wojewódzkie Sądy Administracyjne	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonej	RAZEM wniosków rozpatrzonych
26	26	-	-	-	26

W 2025 r. w ramach postępowań nominacyjnych przed Krajową Radą Sądownictwa rozpatrzono 47 oświadczeń o cofnięciu zgłoszenia na wolne stanowiska asesorskie i sędziowskie, które obrazuje poniższa tabela.

Tabel 28 – cofnięcie zgłoszenia w 2025 r.

Cofnięcie zgłoszenia	Umorzenie postępowania
Liczba wszystkich kandydatów w tym:	47
Sąd Najwyższy	1
Naczelny Sąd Administracyjny	
Wojewódzki Sąd Administracyjny	
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – asesorzy	25
Wojskowe Sądy Okręgowe	4
Wojskowe Sądy Garnizonowe	1
Sądy powszechne w tym:	16
Sądy Apelacyjne	2
Sądy Okręgowe	3
Sądy Rejonowe	11

5. Stanie na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów (art. 186 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej)

5.1. Prace Komisji do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami

Komisja do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami zajmuje się koordynacją oraz informowaniem członków Rady o działaniach i wydarzeniach w zakresie postępowań przed europejskimi trybunałami w sprawach „polskich” – skierowanych do Krajowej Rady Sądownictwa przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (w 2025 r. były to 2 sprawy przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka i 1 nowa sprawa przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej). Komisja przygotowuje także projekty pism (uchwał, stanowisk) Rady oraz koordynuje działalność Rady w postępowaniach przed Trybunałem Konstytucyjnym.

W okresie sprawozdawczym Komisja w 2025 r. zebrała się 40 razy.

5.2. Wnioski do Trybunału Konstytucyjnego

W 2025 roku Krajowa Rada Sądownictwa skierowała do Trybunału Konstytucyjnego 1 wniosek o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej aktów normatywnych dotyczących kwestii niezależności sądów i niezawisłości sędziów.

W uchwale nr 709/2025 z dnia 8 października 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa wystąpiła z wnioskiem do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2025 r. zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1325). Sprawa była rozpatrywana łącznie ze sprawą z wniosku Prezydenta RP pod sygnaturą akt U 4/2025. W dniu 12 listopada 2025 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że: 1. § 1 pkt 5 i 7, § 2 oraz § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2025 r. zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych są niezgodne z art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych w związku z art. 92 ust. 1 w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. 2. § 1 pkt 2 i 3 rozporządzenia powołanego w punkcie 1 jest niezgodny z art. 47a ustawy powołanej w punkcie 1 w związku z art. 92 ust. 1 Konstytucji. 3. § 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia powołanego w punkcie 1 jest niezgodny z art. 47b ustawy powołanej w punkcie

1 w związku z art. 92 ust. 1 Konstytucji. W pozostałym zakresie Trybunał umorzył postępowanie. Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

W 2025 r. Rada przystąpiła do 4 spraw zawisłych przed Trybunałem Konstytucyjnym:

- 1) do sprawy o sygn. akt P 3/25 z pytania prawnego Sądu Okręgowego w Zamościu II Wydział Karny (dot. art. 21 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 6 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych) – uchwała Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 sierpnia 2025 r. w przedmiocie przystąpienia do postępowania w sprawie o sygnaturze akt P 3/25); Trybunał Konstytucyjny wydał wyrok w tej sprawie w dniu 23 września 2025 r.;
- 2) do sprawy z wniosku Prokuratora Generalnego, o sygn. akt K 1/22, popierając wniosek Prokuratora Generalnego z 23 grudnia 2021 r. o zbadanie zgodności art. 322 ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. z 2004 r. Nr 90, poz. 864/2 ze zm.; tekst skonsolidowany: Dz.Urz. UE 206 C 202, s. 47) w zakresie, w jakim stanowi podstawę przekazania Parlamentowi i Radzie uprawnienia do:
  - przyjęcia zasad finansowych określających kryteria naruszenia zasad państwa prawnego oraz warunki przyznawania środków budżetowych państwu członkowskiemu Unii Europejskiej w zależności od wyniku oceny spełnienia wymogów państwa prawnego;
  - przyznania Komisji Europejskiej kompetencji do oceny spełniania przez państwo członkowskie wymogów państwa prawnego oraz, w sytuacji negatywnej oceny spełniania tych wymogów, do przyznania Komisji kompetencji do wskazywania środków ochrony budżetu Unii Europejskiej, a Radzie kompetencji do przyjęcia decyzji wykonawczej dotyczącej zastosowania środków ochrony budżetu z art. 90 ust. 1 w zw. z art. 2 i art. 7 i art. 8 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (uchwała Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 października 2025 r. w przedmiocie przystąpienia do sprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym sygn. 1K 1/22) – dniu 16 lutego 2022 r. Trybunał Konstytucyjny odroczył rozprawę bezterminowo;
- 3) do sprawy z wniosku Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, o sygn. K 14/22, popierając wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o zbadanie zgodności art. 100 § 6 i § 7 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 2072 ze zm.) z:

- art. 2 w zw. z art. 67 ust. 1 Konstytucji i wywodzoną z nich zasadą sprawiedliwości społecznej;
- art. 2 w zw. z art. 67 ust. 1 Konstytucji i wywodzoną z nich zasadą ochrony praw nabytych;
- art. 31 ust. 3 w zw. z art. 67 ust. 1 Konstytucji;
- art. 32 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 67 ust. 1 Konstytucji, a w razie orzeczenia, że art. 100 § 6 i § 7 p.u.s.p. są zgodne ze wskazanymi wyżej wzorcami kontroli, o stwierdzenie że:
  - art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – w zakresie, w jakim obejmują obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym sędziów w stanie czynnym pełniącym służbę w pełnym wymiarze czasu pracy, mimo pozbawienia ich możliwości realizacji prawa do emerytury lub renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – są niezgodne z art. 67 ust. 1 Konstytucji w zw. z art. 2 Konstytucji i wywodzoną z nich zasadą wzajemności (uchwała Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 października 2025 r. w przedmiocie przystąpienia do sprawy przed Trybunałem Konstytucyjnym sygn. K 14/22);
- 4) do sprawy o sygn. akt K 2/25 z wniosku Prezydenta RP o zbadanie zgodności z Konstytucją RP ustawy budżetowej na 2025 r., Wyrok w sprawie został wydany w dniu 6 maja 2025 r.

5.3. Prace Komisji do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa

Szczególną rolę w działalności Rady z punktu widzenia realizacji jej konstytucyjnych i ustawowych zadań ma, przewidziana w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o KRS, kompetencja polegająca na opiniowaniu projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa i sędziów, a także przedstawianiu wniosków w tym zakresie. Rada ma konstytucyjne umocowanie w procesie tworzenia prawa, co oznacza obowiązek zasięgnięcia opinii w sprawach dotyczących sądów i sędziów – w zakresie pojęcia stania na straży niezależności sądów niezawisłości sędziów mieści się opiniowanie stosownych aktów prawnych.

Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa zebrała się w okresie sprawozdawczym 22 razy i rozpoznała w tym czasie 29 projektów aktów prawnych.

5.4. Opiniowanie projektów aktów normatywnych, w tym dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych

W 2025 r. do Biura Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło 136 projektów aktów normatywnych, z których 20 zostało skierowane do rozpoznania w roku 2026 r. W 2025 r. rozpoznano zaś 8 projektów, które wpłynęły jeszcze w 2024 r.

Na 124 projekty aktów prawnych:

– 59 zostało zaopiniowanych pozytywnie (Rada wydała 56 opinii pozytywnych, przy czym jedna z nich dotyczyła czterech projektów rozporządzeń);

– 22 zostało zaopiniowanych negatywnie;

– 1 projekt (projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego B874) został zaopiniowany dwukrotnie: pierwszy tekst projektu uzyskał opinię pozytywną (22 stycznia 2025 r.), a „nowy tekst projektu” – który wpłynął do Rady po zaopiniowaniu jego pierwotnej wersji – opinię negatywną (21 lutego 2025 r.);

– 31 zostało przedstawionych na posiedzeniu plenarnym, ale Rada odstąpiła od ich opiniowania, uznając, że materia w nich zawarta wykracza poza zakres art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa;

– 8 zostało zdjętych z porządku obrad Rady w związku z uchwaleniem ustawy albo wydaniem rozporządzenia przed zaopiniowaniem projektu przez Radę;

– 5 nie zostało przedstawionych na posiedzeniu plenarnym Rady, uzyskując dekretację Wiceprzewodniczącego *ad acta*, jako wykraczające poza zakres art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa.

Opinie przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa w 2025 r., w tym opinie Prezydium Rady:

- 1) Opinia z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r. (druk nr 923); opinia negatywna
- 2) Opinia z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (UD143);

- 3) Opinia z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o niekaraniu ochotników broniących wolności i niepodległości Ukrainy;
- 4) Opinia z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (druk senacki nr 238); opinia negatywna
- 5) Opinia z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego (B874) – dot. pkt 7;
- 6) Opinia Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 lutego 2025 r. do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r. (druki 923 i 943) w zakresie poprawek nr 1, 3 i 4 zgłoszonych w trakcie drugiego czytania w dniu 22 stycznia 2025 r.; opinia negatywna;
- 7) Opinia z dnia 21 lutego 2025 r. w przedmiocie nowego tekstu projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości zryczałtowanej równowartości wydatków w sprawach z oskarżenia prywatnego (B874); opinia negatywna – dot. pkt 5;
- 8) Opinia z dnia 4 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (UD153);
- 9) Opinia z dnia 5 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (druk nr 865);
- 10) Opinia z dnia 5 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia nadużywania tymczasowego aresztowania oraz ochrony praw osób tymczasowo aresztowanych (druk 935);
- 11) Opinia z dnia 7 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych (UD174);
- 12) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz ustawy – Kodeks karny (druk 908);

- 13) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Prezydenta RP w sprawie przekazania rozpoznawania innemu WSA niektórych spraw z zakresu działania Szefa ABW;
- 14) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego (UD184, druk 1758);
- 15) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (UD152);
- 16) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy, SPS-III.020.45.2025 (druk nr 1109);
- 17) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy, SPS-III.020.44.2025 (druk nr 1110);
- 18) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu składania zgłoszeń, sposobu i trybu komunikacji ze zgłaszającym oraz sposobu i trybu weryfikacji dołączonych do zgłoszenia dokumentów (B846);
- 19) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (B862);
- 20) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu wnoszenia pism procesowych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (B863);
- 21) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i sposobu dokonywania doręczeń elektronicznych (B864);
- 22) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (UD194);
- 23) Opinia z dnia 18 marca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o księgach wieczystych i hipotece (UD171);
- 24) Opinia z dnia 11 kwietnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie stanowisk i szczegółowych

- zasad wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury oraz odbywania stażu urzędniczego (B885);
- 25) Opinia z dnia 11 kwietnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów; DL-IV.4601.4.2025 (B886);
- 26) Opinia z dnia 23 maja 2025 r. w przedmiocie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (druk 1204); opinia negatywna
- 27) Opinia z dnia 23 maja 2025 r. w przedmiocie zaktualizowanego projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym zgłoszenie na wolne stanowisko sędziowskie (B860);
- 28) Opinia z dnia 23 maja 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (SPS-III.020.53.2025);
- 29) Opinia z dnia 12 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych (B873);
- 30) Opinia z dnia 13 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o prokuraturze (SPS-III.020.64.6.2025);
- 31) Opinia z dnia 13 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z poprawą bezpieczeństwa ruchu drogowego (UD185); opinia negatywna
- 32) Opinia z dnia 13 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektów rozporządzeń zmieniających: rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (B894), rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (B896), rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (B895) i rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (B897) – jedna opinia łączna do 4 projektów rozporządzeń;
- 33) Opinia z dnia 13 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (UDER22; druk 1234);
- 34) Opinia z dnia 13 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o instrumentach wspieranego podejmowania decyzji (UD80);

- 35) Opinia z dnia 26 czerwca 2025 r. w przedmiocie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia UD243;
- 36) Opinia z dnia 26 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o wykonywaniu orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (UD 177); opinia negatywna
- 37) Opinia z dnia 27 czerwca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (UD223);
- 38) Opinia z dnia 11 lipca 2025 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o związkach partnerskich oraz poselskiego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o związkach partnerskich (SPS-III.020.146.7.2025); opinia negatywna
- 39) Opinia z dnia 11 lipca 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (UDER24); opinia negatywna
- 40) Opinia Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 sierpnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie stypendium aplikantów w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (B907);
- 41) Opinia z dnia 27 sierpnia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (UD 254);
- 42) Opinia z dnia 29 sierpnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie stanowisk i szczegółowych zasad wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury oraz odbywania stażu urzędniczego (B901);
- 43) Opinia z dnia 9 września 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (UC103);
- 44) Opinia z dnia 9 września 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (RD175);
- 45) Opinia z dnia 9 września 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach (B893);

- 46) Opinia z dnia 9 września 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadanie publiczne oraz niektórych innych ustaw (UC44);
- 47) Opinia z dnia 9 września 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu oraz szczegółowych warunków wykonywania kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego oraz elektronicznej kontroli miejsca pobytu (A 539);
- 48) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (UDER49);
- 49) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeprowadzania naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską (B922);
- 50) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotowi wydatków mediatora w postępowaniu cywilnym (B904);
- 51) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (UD206); opinia negatywna
- 52) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz ustawy – Kodeks wykroczeń (UD275); opinia negatywna
- 53) Opinia z dnia 7 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UD273); opinia negatywna
- 54) Opinia z dnia 10 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny (SPS-III.020.271.6.2025); opinia negatywna
- 55) Opinia z dnia 21 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o mediatorach sądowych, akredytowanych ośrodkach mediacyjnych i Krajowym Rejestrze Mediatorów (UD237); opinia negatywna
- 56) Opinia z dnia 21 października 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (UD134);
- 57) Opinia z dnia 20 listopada 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o ochronie osób uczestniczących w debacie publicznej przed oczywiste bezzasadnymi roszczeniami lub stanowiącymi nadużycie postępowaniami sądowymi (UC 94); opinia negatywna

- 58) Opinia z dnia 20 listopada 2025 r. w przedmiocie projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego i niektórych innych ustaw (SPS-III.020.335.5.2025)
- 59) Opinia z dnia 20 listopada 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wzoru pisemnego pouczenia o przysługujących skazanemu prawach i ciężących na nim obowiązkach związanych z dozorem elektronicznym jak również o konsekwencjach naruszenia tych obowiązków (B927);
- 60) Opinia z dnia 20 listopada 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (B921);
- 61) Opinia z dnia 21 listopada 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (UD325);
- 62) Opinia z dnia 26 listopada 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu archiwizowania oraz sposobu i trybu usuwania danych osobowych i informacji zarejestrowanych w związku z wykonywaniem dozoru elektronicznego (B928);
- 63) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie ustawy o koordynacji działań antykorupcyjnych oraz o likwidacji Centralnego Biura Antykorupcyjnego (UD46, druk 1884); opinia negatywna
- 64) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych (B934);
- 65) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie delegowania sędziów oraz świadczeń przysługujących sędziom delegowanym poza stałe miejsce pełnienia służby (B925);
- 66) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie przekazywania wniosków z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej (B935);
- 67) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie rejestru fundacji rodzinnych (B883);

- 68) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego (UC120);
- 69) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przechowywania dotychczasowych rejestrów i przekazywania akt rejestrowych oraz wydawania z nich odpisów, wyciągów i zaświadczeń (B926);
- 70) Opinia z dnia 9 grudnia 2025 r. w przedmiocie projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (UD261); opinia negatywna
- 71) Opinia z dnia 10 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa (UPRO4); opinia negatywna
- 72) Opinia z dnia 10 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018-2025 (UPRO2); opinia negatywna
- 73) Opinia z dnia 11 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece (UD310); opinia negatywna
- 74) Opinia z dnia 12 grudnia 2025 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych (B919);

Opinie podjęte przez Krajową Radę Sądownictwa w przedmiocie projektów aktów normatywnych są dostępne na stronie internetowej Rady². Przy niniejszym sprawozdaniu – w formie załącznika – przedstawiono te, w których w 2025 r. Rady zaopiniowała negatywnie.

5.5. Stanowiska i uchwały w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych

Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r. wypowiedziała się 16 razy w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych:

- 1) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie działań podjętych wobec Sądu Okręgowego w Warszawie;

---

² <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/opinie-stanowiska-uchwaly.html>

- 2) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 kwietnia 2025 r. w przedmiocie zmiany ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w sprawie delegacji sędziów;
- 3) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 kwietnia 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości uniemożliwiających wykonywanie uprawnień, zadań i kompetencji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędziego Przemysława Radzika;
- 4) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 25 kwietnia 2025 r. w przedmiocie działań Ministra Sprawiedliwości uniemożliwiających wykonywanie uprawnień, zadań i kompetencji Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędziego Piotra Schaba;
- 5) Uchwała Krajowej Rady Sądownictwa Nr 466/2025 z dnia 23 maja 2025 r. w sprawie postulatów dotyczących aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości;
- 6) Uchwała Nr 517/2025 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 czerwca 2025 r. w przedmiocie wezwania Ministra Sprawiedliwości do natychmiastowego obwieszczenia o wolnych stanowiskach sędziowskich;
- 7) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 lipca 2025 r. w sprawie oświadczenia 28 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 2025 r.;
- 8) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 lipca 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości destrukcyjnych porządek prawny w obszarze sądownictwa dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych;
- 9) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 sierpnia 2025 r. w sprawie działań i wypowiedzi Ministra Sprawiedliwości w obszarze sądownictwa;
- 10) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 sierpnia 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości zmierzających do odwołania sędziów z funkcji komisarzy wyborczych;
- 11) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 17 września 2025 r. w sprawie odwołania przez Ministra Sprawiedliwości prezesów sądów powszechnych bez obowiązkowego zaopiniowania zamiaru odwołania przez Krajową Radę Sądownictwa;
- 12) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 października 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości w odniesieniu do sędziego Jakuba Iwańca;
- 13) Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 października 2025 r. w sprawie bezprawnych działań Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego

wzywających sędziów Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego do zaprzestania sprawowania wymiaru sprawiedliwości;

- 14) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 października 2025 r. w przedmiocie odwołania prezesów i wiceprezesów przez Ministra Sprawiedliwości;
- 15) Uchwała Nr 828/2025 z dnia 12 grudnia 2025 r. w przedmiocie naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w latach 2023–2025;
- 16) Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości destruujących porządek prawny w obszarze sądownictwa dyscyplinarnego sędziów sądów powszechnych.

6. Czuwanie nad przestrzeganiem zasad etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych

6.1. Prace Komisji do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych

Stosownie do brzmienia art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS zadaniem Komisji do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych jest analizowanie wyroków sądów dyscyplinarnych, składanie Radzie wniosków w przedmiocie żądania podjęcia czynności dyscyplinarnych, zaskarżania orzeczeń sądów dyscyplinarnych i rzeczników dyscyplinarnych oraz żądania wznowienia postępowania dyscyplinarnego, co stanowi nawiązanie do przewidzianych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych zadań i czynności Krajowej Rady Sądownictwa w postępowaniu dyscyplinarnym. Komisja działa w związku z tym dwutorowo:

- rozpoznaje skargi, w których skarżący wnoszą do Krajowej Rady Sądownictwa o pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wobec przysługującej Radzie kompetencji do żądania podjęcia przez rzecznika dyscyplinarnego czynności wyjaśniających i złożenia zażalenia do sądu dyscyplinarnego na postanowienie rzecznika o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego (por. art. 114 § 1 i § 11 p.u.s.p.);
- może brać udział w postępowaniach dyscyplinarnych, wnosząc odwołania do Sądu Najwyższego od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądów dyscyplinarnych oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku (art. 121 § 1 p.u.s.p.) lub korzystając z prawa żądania wznowienia postępowania dyscyplinarnego (art. 125 p.u.s.p.).

Komisja w 2025 r. rozpatrzyła 68 pism na 18 posiedzeniach.

6.2. Prace Komisji do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych

Komisja w 2025 r. rozpoznała 75 pism na 8 posiedzeniach.

6.3. Prace Komisji do spraw wizytacji i lustracji

W 2025 r. Komisji do spraw Wizytacji i Lustracji przedłożono do rozpatrzenia 69 pism. Komisja odbyła 3 posiedzenia.

6.4. Odwołania Krajowej Rady Sądownictwa od wyroków sądów dyscyplinarnych

Krajowa Rada Sądownictwa na posiedzeniach plenarnych poddała analizie 54 nieprawomocne wyroki sądów dyscyplinarnych i podjęła:

- 6 uchwał w przedmiocie wniesienia odwołania od wyroku sądu dyscyplinarnego,
- 15 uchwał w przedmiocie żądania wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,
- 12 uchwał w przedmiocie złożenia zawiadomienia do prokuratury o możliwości popełnienia przestępstwa.

7. Pozostała działalność Krajowej Rady Sądownictwa

7.1. Współpraca międzynarodowa Rady

W 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa uczestniczyła w 11 wydarzeniach o charakterze międzynarodowym:

- 4 konferencje i spotkania w trybie online, organizowane przez podmioty zagraniczne;
- 3 spotkania międzynarodowe zorganizowane w siedzibie Rady;
- 1 konferencja zagraniczna;
- 4 posiedzenia robocze dotyczące tematyki międzynarodowej, zorganizowane przez inne podmioty polskie.

Były to:

- 1) Spotkanie koordynatorów krajowych ds. Unijnej Tablicy Wyników Wymiaru Sprawiedliwości (EU Justice Scoreboard), organizowane przez Komisję Europejską w formie telekonferencji, udział wzięła – 13 lutego 2025 r.;
- 2) Konsultacje z przedstawicielami Komisji Europejskiej w ramach programu corocznego mechanizmu badania praworządności w krajach UE; udział wzięły: sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka, sędzia dr Anna Dalkowska; spotkanie online – 24 marca 2025 r.;
- 3) Spotkanie koordynatorów krajowych ds. Unijnej Tablicy Wyników Wymiaru Sprawiedliwości (EU Justice Scoreboard), w formie telekonferencji, organizowane przez Komisję Europejską – 27 czerwca 2025 r.; udział wzięła sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz;
- 4) Posiedzenie plenarne Rady Konsultacyjnej Sędziów Europejskiej (CCJE), spotkanie bezpośrednie w Strasburgu – 12-14 listopada 2025 r.; udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;
- 5) Spotkanie z delegacją aplikantów prawniczych z Berlina – 11 marca 2025 r., w siedzibie Rady; gości przyjął sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka;
- 6) Posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, działającego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i koordynującego działania instytucji krajowych w zakresie wykonywania orzecznictwa ETPC, w formie stacjonarnej w Warszawie – 17 marca 2025 r.; udział wziął dyrektor Wydziału Spraw Międzynarodowych Rafał Michalczewski;

- 7) Spotkanie z delegacją aplikantów prawniczych z Berlina – 14 maja 2025 r. w siedzibie Rady; gości przyjęła sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka, przewodniczący KRS oraz członkowie Rady;
- 8) Posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, działającego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i koordynującego działania instytucji krajowych w zakresie wykonywania orzecznictwa ETPC, w formie stacjonarnej – Warszawa, 18 czerwca 2025 r.; udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;
- 9) Spotkanie z członkami Komitetu ds. Poszanowania Wolności i Demokracji (Komitet Tarczy Wolności) frakcji „Patriots.eu” Parlamentu Europejskiego, w siedzibie Rady – 15 lipca 2025 r.; udział wzięła sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka oraz przedstawiciele Prezydium KRS;
- 10) Posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, działającego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i koordynującego działania instytucji krajowych w zakresie wykonywania orzecznictwa ETPC, w formie stacjonarnej w Warszawie – 18 września 2025 r.; udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;
- 11) Posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w formie stacjonarnej w Warszawie – 18 grudnia 2025 r.; udział wzięły: sędzia dr Anna Dalkowska i sędzia Katarzyna Chmura.

Krajowa Rada Sądownictwa prowadziła współpracę z Radą Europy oraz z działającymi pod jej egidą organizacjami lub organami (takimi jak np. CEPEJ, Rada Konsultacyjna Sędziów Europejskich [CCJE], ETPC, Komisja Wenecka czy Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy), otrzymując informacje dotyczące prac jej organów, jak również przesyłając w drugą stronę stanowisko i opinie Rady w wybranych kwestiach. Dotyczyło to między innymi: prośby o opinię w zakresie projektu rezolucji Komitetu Ministrów Rady Europy w sprawie międzyrządowych komitetów i organów podległych, ich zakresu obowiązków i metod pracy oraz prośby o wkład do opinii CCJE w sprawie skargi *Kuijt przeciwko Holandii*.

W zakresie wymiany informacji Rada współpracowała niekiedy także ze Stałym Przedstawicielstwem RP przy Radzie Europy.

Rada współuczestniczyła w inicjatywach prowadzonych pod egidą Komisji Europejskiej, jak np. w przygotowywaniu corocznej Tablicy Wyników Wymiaru Sprawiedliwości („EU Justice Scoreboard”), czy w konsultacjach z ekspertami Komisji Europejskiej w ramach programu corocznego mechanizmu badania praworządności w krajach UE.

Rady współpracowała z Organizacją Narodów Zjednoczonych, przygotowując wkład do 8. raportu okresowego Polski dla ONZ o realizacji Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (ICCPR).

W 2025 r. w ramach bieżącej współpracy z radami, instytucjami sądownictwa oraz innymi podmiotami z państw europejskich, polegającej na wymianie zapytań dotyczących w szczególności opisanie obowiązującego stanu prawnego lub praktyk działania, do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęły 4 zapytania prawne (z Węgier, Słowenii, Holandii oraz jedno z organizacji międzynarodowej).

W 2025 r. polskim przedstawicielem w Radzie Konsultacyjnej Sędziów Europejskich przy Radzie Europy (CCJE) była sędzia dr Anna Dalkowska.

7.2. Konferencje, spotkania, nominacje sędziowskie

W 2025 r. odbyło się 5 uroczystości nominacyjnych w Pałacu Prezydenckim: 20 marca, 7 kwietnia, 17 czerwca, 31 lipca i 14 października. Przewodniczący Rady wręczył 253 sztuki łańcuchów sędziowskich.

Krajowa Rada Sądownictwa w 2025 r. zorganizowała jedną konferencję – z okazji 35-lecia Krajowej Rady Sądownictwa. Uroczystość odbyła się 28 lutego 2025 r. w siedzibie Trybunału Konstytucyjnego.

7.3. Kwartalnik Krajowej Rady Sądownictwa *Consilium Iuridicum*

Consilium Iuridicum jest kwartalnikiem wydawanym przez Krajową Radę Sądownictwa od 2022 r. W okresie sprawozdawczym Rada wydała 4 wydania tego kwartalnika.

Informacje na temat kwartalnika, w tym aktualny skład jego Rady Naukowej, Kolegium Redakcyjnego i Redakcji³ oraz opublikowane numery są dostępne na stronie internetowej Krajowej Rady Sądownictwa⁴.

---

³ <https://krs.pl/pl/kwartalnik-consilium-iuridicum/redakcja.html>

⁴ <https://krs.pl/pl/kwartalnik-consilium-iuridicum/opublikowane-numery.html>

8. Planowanie dochodów i wydatków sądów powszechnych i sądów wojskowych

8.1. Komisja budżetowa

Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o KRS Rada powołuje ze swego składu stałą komisję budżetową. Jej zadaniem jest corocznie: opracowywanie projektu uchwały zawierającej plan dochodów i wydatków Rady oraz uchwał zawierających wnioski, o których mowa w art. 178 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 4 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, a także badanie danych zawartych w oświadczeniach prezesów sądów apelacyjnych oraz prezesów wojskowych sądów okręgowych o ich stanie majątkowym celem dokonania przez Radę analizy tych oświadczeń do dnia 30 czerwca każdego roku.

Komisja Budżetowa w 2025 r. odbyła 6 posiedzeń.

8.2. Projekty planów dochodów i wydatków sądów powszechnych i wojskowych oraz budżetu Krajowej Rady Sądownictwa

Działając na podstawie art. 178 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Krajowa Rada Sądownictwa w uchwale nr 611/2025 z dnia 11 lipca 2025 r. w sprawie wniosku do Ministra Sprawiedliwości o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych przedstawiła Ministrowi Sprawiedliwości wniosek o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych na 2026 rok z następującymi uwagami i zastrzeżeniami:

1. Zaplanowane wydatki na wynagrodzenia w sądach powszechnych nie w pełni odpowiadają potrzebom pracowników wymiaru sprawiedliwości. Powoduje to, że sądy powszechne jako pracodawcy nie są konkurencyjne na rynku pracy, nie mogą pozyskać właściwej ilości pracowników i nie mogą w pełni realizować swojego podstawowego zadania: rozpoznawania spraw w rozsądnym terminie.
2. Krajowa Rada Sądownictwa kategorycznie negatywnie ocenia zlikwidowanie 315 etatów sędziowskich. Pierwszy raz od 1989 roku Minister Sprawiedliwości ograniczył limit etatów sędziowskich. Minister Sprawiedliwości powinien dążyć do poprawy warunków kadrowych, lokalowych, technicznych w sądach powszechnych tak, by jak najsprawniej sądy realizowały cele wymiaru sprawiedliwości. Likwidowanie

etatów sędziowskich wprost zwiększa ilość spraw przypadających na sędziego i prowadzi do wydłużenia czasu trwania postępowań sądowych.

3. Decyzja Ministra Sprawiedliwości o likwidacji etatów nie była konsultowana z Krajową Radą Sądownictwa; nie była wnioskowana przez prezesów ani dyrektorów sądów apelacyjnych, przeciwnie – była sprzeczna z wnioskami. Decyzja ta nie jest uzasadniona merytorycznie potrzebami sądów, które borykają się ze zwiększającą się ilością spraw i wydłużającym się czasem trwania postępowań. Jest sprzeczna z interesem obywateli, bowiem zmniejszenie liczby sędziów ogranicza prawo dostępu do sądu, do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.
4. Sądy powszechne wspólnie z Ministrem Sprawiedliwości powinny dążyć do stałego przewyższania trudności organizacyjnych. Dlatego istnienie 690 wakatów na stanowiskach sędziowskich i asesorskich, spowodowane między innymi nieogłaszaniem przez Ministra Sprawiedliwości naboru na wolne, nieobsadzone stanowiska, w połączeniu ze zlikwidowaniem 315 etatów sędziowskich skutkuje brakiem 1,005 orzeczników (tj. 10%). Powyższe decyzje kadrowe Ministra rażąco szkodzą wymiarowi sprawiedliwości.
5. Zwiększanie ilości etatów asesorskich przy niezwiększaniu naboru na aplikację sądową w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury jest działaniem tylko pozornie polepszającym obsadę kadrową sądów. W rzeczywistości większa liczba etatów asesorskich zwiększa wyłącznie liczbę wakatów. Nie ma bowiem wystarczającej liczby aplikantów do obsadzenia stanowisk asesorskich. Brak zainteresowania aplikantów aplikacji sędziowskiej występującymi w sądach wakatami powodował wielokrotne decyzje Ministra Sprawiedliwości o przekształceniach stanowisk asesorskich z uwagi na niemożliwość ich obsadzenia.
6. Wiele sądów nie może stworzyć stabilnego zasobu kadrowego i od wielu lat na stałe boryka się z permanentnymi brakami w obsadzie przyznanego limitu etatów. W szczególności dotyczy to: urzędników sądowych i asystentów w ośrodkach wielkomiejskich, specjalistów opiniodawczych zespołów specjalistów sądowych, osób kierujących inwestycjami budowlanymi, specjalistów do spraw informatyki. Wpływa to negatywnie na czas postępowań i uniemożliwia skuteczne sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.
7. Niepokoi duża ilość wakatów (w niektórych apelacjach ponad 20% limitu) w grupie specjalistów opiniodawczych zespołów specjalistów sądowych, która utrzymuje się od wielu lat. Prowadzi to do wydłużenia czasu trwania postępowań w sprawach

rodzinnych, co godzi w chronione konstytucyjnie dobro dzieci i rodziny. Jest to szczególnie dotkliwe społecznie.

8. Krajowa Rada Sądownictwa postuluje podjęcie działań legislacyjnych ułatwiających skuteczne przeprowadzanie konkursów na stanowiska specjalistów OZSS i podnoszące atrakcyjność pracy w sądach na tych stanowiskach.
9. Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje stanowisko, że wydatki na zadania inwestycyjne i remonty są akceptowane uznaniowo i w nierównym stopniu zaspokajają potrzeby sądów, doprowadzając do niezaspokojenia potrzeb lokalowych niektórych sądów. Dlatego postuluje, by w pierwszej kolejności finansowanie było przyznawane zadaniom częściowo już rozpoczętym i zrealizowanym.
10. Zrealizowanie planu wydatków na remonty i inwestycje budowlane w zgodzie z zasadą efektywności i gospodarności wymaga zapewnienie odpowiedniej kadry – zespołów nadzorujących, które będą miały stały profesjonalny skład.

W uchwale nr 702/2025 z dnia 12 września 2025 r. Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie art. 4 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i art. 19 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o KRS, przedstawiła Ministrowi Obrony Narodowej wniosek o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów wojskowych na rok 2026.

Działając na podstawie art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, Rada w uchwale nr 639/2024 z dnia 26 lipca 2024 r. w sprawie planu dochodów i wydatków Krajowej Rady Sądownictwa w 2026 roku uchwaliła plan dochodów i wydatków Rady w 2026 r. – załączony do tej uchwały.

9. Rozpatrywanie korespondencji skargowej

Analiza merytoryczna skarg i wniosków wpływających do Krajowej Rady Sądownictwa należy do kompetencji stałych komisji Krajowej Rady Sądownictwa: Komisji do spraw Skarg, Wniosków i Petycji, Komisji do spraw Wizytacji i Lustracji, Komisji do spraw Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych oraz Komisji do spraw Odpowiedzialności Dyscyplinarnej Sędziów i Asesorów Sądowych.

9.1. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji

W 2025 r. w ramach skarg i wniosków do Biura Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło 5954 pism. Komisja rozpatrzyła 138 pism.

Autorzy skarg oczekiwali od Rady głównie merytorycznej oceny przebiegu postępowań sądowych zakończonych prawomocnym wyrokiem oraz zmiany zapadłych na ich niekorzyść wyroków. Skargi dotyczyły najczęściej przebiegu i czasu trwania postępowania sądowego, zawierały żądania wyłączenia sędziów w sprawach, a także prośby o objęcie toczącego się postępowania nadzorem przez Krajową Radę Sądownictwa.

Skarżących informowano o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi, wskazując, że w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie są niezawisli, nie podlegają one rozpatrzeniu. Poza merytorycznym ustosunkowaniem się do ich treści, udzielano wyjaśnień dotyczących kompetencji Rady i podstaw prawnych jej działania.

9.2. Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej

W 2025 r. Komisja odbyła 7 posiedzeń. Rozpatrzyła 56 pism. Komisja opracowała Raport przyjęty przez Radę w uchwale nr 828/2025 z dnia 12 grudnia 2025 r. w przedmiocie naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w latach 2023–2025 (odpis tej uchwały stanowi załącznik do niniejszej informacji).

10. Nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych

Krajowa Rada Sądownictwa sprawuje nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny oraz sądy apelacyjne i wojskowe sądy okręgowe, w ramach prowadzonych przez nie postępowań (art. 3 ust. 2 pkt 10 ustawy o KRS).

W ramach nadzoru, Krajowa Rada Sądownictwa:

- Rozpatruje skargi osób, których dane osobowe są przetwarzane niezgodnie z prawem;
- Podejmuje działania mające na celu upowszechnianie wśród nadzorowanych administratorów i podmiotów przetwarzających wiedzy o obowiązkach wynikających z rozporządzenia 2016/679 oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125);
- Współpracuje z innymi organami sprawującymi nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez sądy i trybunały oraz z organami nadzorczymi w rozumieniu art. 51 rozporządzenia 2016/679, w tym dzieląc się informacjami oraz świadcząc wzajemną pomoc, w celu zapewnienia spójnego stosowania rozporządzenia 2016/679 oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Wykonując powyższe zadania, Krajowa Rada Sądownictwa ma kompetencje do:

- Nakazywania administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu albo ich przedstawicielom dostarczenia wszelkich informacji potrzebnych do realizacji zadań tego organu;
- Zawiadamywania administratora lub podmiotu przetwarzającego o podejrzeniu naruszenia rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Uzyskiwania od administratora i podmiotu przetwarzającego dostępu do danych osobowych i informacji niezbędnych organowi nadzorczemu do realizacji swoich zadań;
- Uzyskiwania dostępu do pomieszczeń administratora i podmiotu przetwarzającego, w tym do sprzętu i środków służących do przetwarzania danych;

- Wydawania ostrzeżeń administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Udzielania upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Wzywania administratora lub podmiotu przetwarzającego do dostosowania przetwarzania danych do przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Członkiem Rady upoważnionym do rozpoznawania spraw związanych z nadzorem nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny, sądy apelacyjne, i wojskowe sądy okręgowe, prowadzenia prac analitycznych i przygotowania rozstrzygnięć od 26 maja 2022 r. jest sędzia dr Maciej Nawacki.

W ramach ww. nadzoru w 2025 r. zarejestrowano 24 nowych pism oraz wystosowano 2 pisma do różnych organów.

11. Biuro Krajowej Rady Sądownictwa

11.1 Podstawa prawna działania i organizacja wewnętrzna Biura KRS

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy o KRS, Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Rady. Biurem kieruje Szef, który odpowiada za sprawne funkcjonowanie Biura i prawidłowe wykonywanie zadań, m.in. planuje działania Biura, zapewnia warunki umożliwiające realizację zadań komórek organizacyjnych i kontroluje wykonywanie zadań, zatwierdza plany działania komórek organizacyjnych, reprezentuje Biuro na zewnątrz i wobec Przewodniczącego Rady. W zakresie funkcjonowania Biura Szef Biura wydaje decyzje.

Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady Sądownictwa określa Regulamin nadawany przez Radę. Aktualnie obowiązuje Regulamin nadany uchwałą Krajowej Rady Sądownictwa Nr 144/2023 z dnia 3 marca 2023 r. (M.P. z 2023 r. poz. 404) ze zmianami wprowadzonymi uchwałami: nr 232/2024 z dnia 23 kwietnia 2024 r. (M.P. z 2024 r. poz. 353), nr 803/2024 (M.P. z 2024 r. poz. 1077) oraz nr 735/2025 z dnia 10 października 2025 r. (M.P. z 2026 r. poz. 58).

W skład Biura Krajowej Rady Sądownictwa wchodzi następujące komórki organizacyjne i stanowiska pracy:

1. Wydział Prezydialny, w ramach którego działają:
  - a. Sekretariat Przewodniczącego Rady;
  - b. Sekretariat Szefa Biura;
2. Wydział Organizacyjny, w ramach którego działają:
  - a. Kancelaria Główna;
  - b. Archiwum Zakładowe;
  - c. Biblioteka Fachowa KRS;
  - d. Zespół Obsługi Posiedzeń;
3. Wydział Prawny;
4. Wydział Spraw Indywidualnych, w ramach którego działają:
  - a. Zespół Postępowań Nominacyjnych;
  - b. Zespół Spraw Osobowych Sędziów;
5. Wydział Etyki, Nadzoru i Odpowiedzialności Zawodowej, w ramach którego działa Zespół ds. Skarg i Wniosków;
6. Wydział Spraw Międzynarodowych, w ramach którego działają:
  - a. Zespół Współpracy Międzynarodowej;

- b. Zespół Postępowań przed Trybunałami;
- 7. Wydział Finansowy;
- 8. Wydział Administracyjno-Gospodarczy, w ramach którego działają:
  - a. Zespół Obsługi Administracyjnej;
  - b. Zespół Informatyki i Techniki;
- 9. Główny Księgowy;
- 10. Zespół Kadr i Szkoleń;
- 11. Rzecznik prasowy, nadzorujący pracę Zespołu Prasowego;
- 12. Pełnomocnik ds. Ochrony Informacji Niejawnych, nadzorujący pracę Pionu Ochrony, w którego skład wchodzi Kancelaria Tajna;
- 13. Audytor wewnętrzny;
- 14. Radca prawny;
- 15. Inspektor Ochrony Danych;
- 16. Sekretariat Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych;
- 17. Sekretariat Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych.

11.2 Stan etatowy Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Plan zatrudnienia w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa określono na 79 etatów. Stan zatrudnienia na dzień 31 grudnia 2025 roku wyniósł 67 pracowników, z czego:

- 66 pracowników w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 1 pracownik w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Stan osobowy pracowników w poszczególnych komórkach organizacyjnych przedstawiał się następująco:

- Wydział Prawny: 3,
- Wydział Organizacyjny: 11,
- Wydział Spraw Indywidualnych: 15,
- Wydział Prezydialny: 3,
- Wydział Etyki, Nadzoru i Odpowiedzialności Zawodowej: 6,
- Wydział Finansowy: 4,
- Wydział Administracyjno-Gospodarczy: 14,
- Wydział Spraw Międzynarodowych: 3,
- Stanowiska samodzielne: 1,
- Zespół Kadr i Szkoleń: 1,

- Zespół Prasowy: 3.
- Sekretariat Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych: 3.

W 2025 roku rozwiązano umowę o pracę z 1 pracownicą oraz wygasła umowę o pracę z 1 pracownicą. Zatrudniono 1 pracownicę na czas określony.

Wśród zatrudnionych w 2025 r. w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa stanowiska funkcyjne zajmowały 3 kobiety i 4 mężczyzn. Dwóch pracowników osiągnęło 20 lat pracy, pięciu 25 lat pracy, czterech 30 lat pracy oraz jeden 45 lat pracy.

12. Postulaty Krajowej Rady Sądownictwa dotyczące aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości

Krajowa Rada Sądownictwa, wykonując obowiązek wynikający z art. 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, przedstawia Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej kompleksowe postulaty reformy wymiaru sprawiedliwości. Postulaty te stanowią uogólnienie i syntezę wszystkich kluczowych kwestii podniesionych w Raportu Komisji ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce z 12 grudnia 2025 r. oraz Aneksu do Raportu za okres od 12 grudnia 2025 r. do 30 kwietnia 2026 r.

Uwzględniają one zarówno historyczne wady systemu nominacyjnego przed 2018 r. (wskazane w opinii do projektu prezydenckiego i uzasadnieniu Raportu), jak i masowe, wieloaspektowe naruszenia niezawisłości sędziowskiej oraz niezależności sądów dokonywane od grudnia 2023 r. przez organy władzy wykonawczej i ustawodawczej (ponad 600 udokumentowanych incydentów w Raporcie i Aneksie). Dokumenty te jednoznacznie pokazują, że polski wymiar sprawiedliwości wymaga pilnej, kompleksowej i spójnej reformy, której celem jest zapewnienie rzeczywistego prawa obywateli do niezależnego, bezstronnego i niezawisłego sądu oraz przywrócenie równowagi władz zgodnie z art. 10 Konstytucji RP.

1. Konieczność uchwalenia jednej kompleksowej ustawy o ustroju organów wymiaru sprawiedliwości

Wymiar sprawiedliwości (Sąd Najwyższy, sądy powszechne, sądy administracyjne i sądy wojskowe) winien zostać uregulowany jedną, spójną ustawą ustrojową. Obecny stan rozproszenia regulacji prowadzi do niespójności, luk i braku jednolitej ochrony niezależności.

2. Obiektywne, merytoryczne i zamknięte kryteria powoływania oraz awansowania sędziów

Należy wprowadzić transparentny, punktowy system awansowy oparty wyłącznie na kryteriach merytorycznych (zamknięty katalog):

1. staż pracy na stanowiskach sędziego, prokuratora, adwokata, radcy prawnego, notariusza, asesora sądowego/prokuratorowskiego, referendarza sądowego lub asystenta sędziego,
2. tytuł i stopnie naukowe,

3. publikacje naukowe (z uwzględnieniem tematyki odpowiadającej obsadzanemu stanowisku).

Opinie kolegów sędziów i zgromadzeń ogólnych sędziów powinny zostać wyłączone jako kryteria – mają one charakter korporacyjny i nie dostarczają obiektywnej wiedzy merytorycznej. Katalog kryteriów musi być znany z góry wszystkim kandydatom, co zapewni realizację konstytucyjnej zasady równego dostępu do służby publicznej (art. 60 Konstytucji RP). Wprowadzenie rekomendowanych zmian wyeliminuje wady systemu sprzed 2018 r.: brak drogi sądowej, korporacyjność, preselekcję, nominacje osób bez doświadczenia orzeczniczego lub z powiązaniem z aparatem PRL (w tym Rady Państwa, służb wojskowych i partyjnych – przykłady sędziów SN powołanych przed 2018 r. z naruszeniem wymogów ustawowych).

3. Uznanie konstytucyjnej legitymacji nominacji sędziowskich i ochrona stabilności orzecznictwa

Z uwagi na to, że:

- powołanie sędziego przez Prezydenta RP (art. 179 Konstytucji RP) jest aktem prerogatywy prezydenckiej, ostatecznym i niepodlegającym weryfikacji sądowej;
- system wyboru sędziowskich członków KRS przyjęty w 2017 r. jest w pełni zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 Konstytucji i zapewnia demokratyczną legitymację temu organowi, a przede wszystkim sędziom powoływanym przez Prezydenta RP na jego wniosek (zwierzchnictwo Narodu – art. 4 Konstytucji).
- to nominacje sędziowskie dokonywane przed 2018 r. obarczone były licznymi wadami konstytucyjnymi (wyroki TK m.in. SK 57/06, K 5/17, K 40/07, K 62/07, K 28/97), w tym brakiem drogi sądowej, brakiem transparentności, korporacyjnością i preselekcją (np. rola Zgromadzenia Ogólnego SN, brak uzasadnień, telefon od „ikony”)

należy natychmiast zaprzestać praktyki kwestionowania statusu sędziów powołanych po 2017 r. oraz uchylania orzeczeń z powodu rzekomej „nienależytej obsady” sądu, mającej polegać na udziale w składzie orzekającym sędziego powołanego na wniosek KRS ukształtowanej według przepisów przyjętych w roku 2017. Ten antykonstytucyjny proceder pozbawia obywateli prawa do sądu, stwarza chaos prawny, prowadzi do przewlekłości spraw i wielokrotnego ponawiania procesów, a także do erozji zaufania społecznego do wymiaru sprawiedliwości.

4. Natychmiastowa ochrona niezawisłości sędziowskiej i niezależności Krajowej Rady Sądownictwa

Dokumenty (Raport + Aneks) dokumentują 603 incydenty naruszeń w okresie od 13 grudnia 2023 r. do 30 kwietnia 2026 r. – instytucjonalne, polityczne, medialne i wielostopniowe ingerencje władzy wykonawczej w niezależność sądów i niezawisłość sędziów. Do najpoważniejszych należą:

- a) arbitralne zmiany podziału czynności sędziów i ignorowanie prawomocnych uchwał KRS,
- b) represyjne odwoływania delegacji sędziów (w tym nieznaną prawu „reassumpcja”),
- c) ingerencje Ministra Sprawiedliwości w sprawy indywidualne (np. sprawa sędziego Dariusza Łubowskiego, sędzi Dagmary Pawełczyk-Woickiej i wielu innych),
- d) siłowe wtargnięcia Policji i prokuratorów do siedziby KRS (21 stycznia 2026 r.), ograniczenie wolności członków Rady (w tym z immunitetem),
- e) ograniczenie czasu wystąpień Przewodniczącej KRS w Sejmie,
- f) nieuprawnione wezwania do składania wyjaśnień przez osoby nieuprawnione.

Wymagane jest natychmiastowe zaprzestanie tych działań oraz wprowadzenie skutecznych mechanizmów egzekucji uchwał KRS i ochrony konstytucyjnego organu, jakim jest Rada.

5. Wprowadzenie odpowiedzialności karnej za najpoważniejsze naruszenia

Należy rozważyć wprowadzenie (najlepiej w Kodeksie karnym) przepisów penalizujących:

- umyślne odmawianie wykonywania obowiązków sędziowskich (naruszenie art. 178 ust. 3 Konstytucji),
- rażące, umyślne „nagięcie prawa” (Rechtsbeugung) – wzorem § 339 niemieckiego StGB.

Penalizacja winna objąć wyłącznie czyny popełnione z zamiarem bezpośrednim, a redakcja przepisów zapobiegać ich nadużywaniu czy wykładni mogącej ograniczać sędziowską niezawisłość.

6. Odrzucenie ingerencji trybunałów międzynarodowych w polski porządek konstytucyjny

Orzeczenia ETPC i TSUE nie mogą służyć do podważania konstytucyjnego modelu KRS i nominacji sędziowskich. Trybunały te przekraczają kompetencje traktatowe, ingerując w suwerenność państwa i hierarchię źródeł prawa (Konstytucja RP i umowy międzynarodowe).

7. Transparentność i demokratyzacja procedur

Posiedzenia KRS winny pozostać jawne (transmisje online). Wszelkie decyzje personalne muszą być oparte na jasnych, merytorycznych kryteriach i podlegać kontroli tam, gdzie wymaga tego Konstytucja. Reforma musi być poprzedzona szeroką, ogólnonarodową debatą – tylko wtedy zyska pełną legitymację społeczną.

8. Ochrona prawa obywateli do sądu i stabilności obrotu prawnego

Najwyższym priorytetem jest zapewnienie ciągłości, stabilności i prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Wszelkie zmiany muszą chronić prawa nabyte, orzeczenia wydane oraz unikać chaosu prawnego. Szczególną ochroną należy objąć sprawy socjalne i „prawa ubogich”.

Podsumowanie

Załączone dokumenty w sposób jednoznaczny wskazują, że kryzys wymiaru sprawiedliwości ma charakter systemowy i wielowymiarowy: od historycznych wad nominacji sprzed 2018 r., przez niekonstytucyjne kwestionowanie statusu sędziów po 2017 r., aż po masowe represje wobec sędziów i KRS od grudnia 2023 r. Jediną drogą wyjścia jest kompleksowa, merytoryczna i demokratyczna reforma, oparta na szacunku dla Konstytucji RP, prerogatyw Prezydenta, niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Realizacja powyższych postulatów pozwoli na rzeczywiste zapewnienie prawa do sądu, wzmocnienie zaufania obywateli oraz przywrócenie równowagi władz.

Załączniki:

- Odpis opinii w sprawie prezydenckiego projektu ustawy o przywróceniu prawa do sądu oraz rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki;
- Raport Komisji ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce z 12 grudnia 2025 r. oraz Aneks do Raportu za okres od 12 grudnia 2025 r. do 30 kwietnia 2026 r.)

**OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 8 maja 2026 r.

**w przedmiocie prezydenckiego projektu ustawy o przywróceniu prawa do sądu oraz
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o przywróceniu prawa do sądu oraz rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, przedstawionym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z dnia 2 marca 2026 r. (znak: SPS-III.020.43..7.2026), opiniuje go co do zasady pozytywnie, akceptując ideę reformy polskiego wymiaru sprawiedliwości, traktując projekt jako formę zapowiedzi zmian, których wypracowanie poprzedzone zostanie ogólnonarodową konsultacją. Krajowa Rada Sądownictwa dostrzegając szereg wad redakcyjnych i legislacyjnych proponuje jednocześnie zmianę tytułu projektowanej ustawy poprzez zastąpienie sformułowania „o przywróceniu” na „o zapewnieniu”, jako że termin ten funkcjonuje w art. 2 projektu określającym cel ustawy i wynika również z treści uzasadnienia, w którym, poprzez odwołanie do orzecznictwa polskiego Trybunału Konstytucyjnego, kwestionuje się proces nominacyjny od 1989 r.

Rada dostrzega potrzebę wprowadzenia ustawy regulującej kompleksowo organy wymiaru sprawiedliwości, tj. ich ustrój, w ustawie, która będzie temu poświęcona i obejmować Sąd Najwyższy, sądy administracyjne, sądy powszechne i sądy wojskowe.

UZASADNIENIE

Przestawiony Krajowej Radzie Sądownictwa prezydencki projekt ustawy o przywróceniu prawa do sądu oraz rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w swoim uzasadnieniu wskazuje, że ma on na celu przywrócenie rzeczywistego prawa jednostki do sądu i stworzenie spójnych i jednoznacznych regulacji w zakresie m.in. gwarancji realizacji prawa do sądu bezstronnego, niezależnego i niezawisłego, zapewnienie rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez niezależny i bezstronny sąd, przywrócenie właściwego porządku konstytucyjnego i równowagi władz zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 Konstytucji, określenie skutków prawnych orzeczeń wydanych w sposób sprzeczny z Konstytucją albo

ustawą, wzmocnienie zaufania obywateli do wymiaru sprawiedliwości oraz legitymizacji społecznej orzeczeń sądowych, a także zapewnienie ciągłości, stabilności oraz prawidłowego funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości poprzez jednoznaczne określenie skutków prawnych sytuacji, w których sędzia umyślnie odmawia wykonywania swoich konstytucyjnych obowiązków polegających na sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości. Projektodawca wskazał, że obecny kryzys wymiaru sprawiedliwości jest następstwem braku akceptacji przez część środowiska sędziów oraz opcję polityczną sprawującą obecnie władzę, reform i obowiązujących przepisów prawa wprowadzanych w Polsce od 2017 r., w tym przede wszystkim zmian w zakresie modelu ukształtowania składu Krajowej Rady Sądownictwa. Projektodawca uzasadniając konieczność wprowadzenia zaproponowanego aktu prawnego do polskiego systemu prawnego podkreśla, że destrukcyjne działania w wymiarze sprawiedliwości w Polsce polegające na kwestionowaniu przez wąską, ale wpływową grupę sędziów statusu oraz okoliczności powołania sędziów czy mianowania asesorów sądowych od 2018 r. spotykają się ze społecznym oburzeniem oraz dezaprobatą, bowiem doprowadziło do wydania szeregu judykatów zapadających z naruszeniem zasady słuszności oraz sprawiedliwości, ze względu na bezpodstawne kwestionowanie statusu sędziów oparte na orzecznictwie TSUE, mimo, że ocena skuteczności powołania sędziego, z uwagi na ustrojowy kształt Krajowej Rady Sądownictwa na gruncie polskiej Konstytucji, wykracza poza materię przekazaną na mocy traktatu akcesyjnego przez Polskę na rzecz organów UE.

Projekt należy zaopiniować co do zasady pozytywnie, akceptując ideę reformy polskiego wymiaru sprawiedliwości, traktując projekt jako formę zapowiedzi zmian, których wypracowanie poprzedzone zostanie ogólnonarodową konsultacją. Krajowa Rada Sądownictwa dostrzegając szereg wad redakcyjnych i legislacyjnych proponuje jednocześnie zmianę tytułu projektowanej ustawy poprzez zastąpienie sformułowania „o przywróceniu” na „o zapewnieniu”, jako że termin ten funkcjonuje w art. 2 projektu określającym cel ustawy i wynika również z treści uzasadnienia, w którym, poprzez odwołanie do orzecznictwa polskiego Trybunału Konstytucyjnego, kwestionuje się proces nominacyjny od 1989 r.

Rada dostrzega potrzebę wprowadzenia ustawy regulującej kompleksowo organy wymiaru sprawiedliwości, tj. ich ustroj, w ustawie, która będzie temu poświęcona i obejmować Sąd Najwyższy, sądy administracyjne, sądy powszechne i sądy wojskowe.

Pozostaje poza sporem, że, począwszy od 1990 r. a przez rok 2018 r. dochodziło do nominacji uzyskanych w warunkach naruszenia Konstytucji RP stwierdzonych wyrokami TK:

- z dnia 29 listopada 2007 r., sygn. SK 43/06 (**brak kompetencji KRS do ustalania kryteriów oceny kandydatów na stanowiska sędziowskie**);

- z dnia 6 kwietnia 2008 r., sygn. K 40/07 (**udział w posiedzeniach osób upoważnionych przez pierwszego prezesa SN, prezesa NSA albo ministra sprawiedliwości; brak możliwości tajnego głosowania**);

- z dnia 27 maja 2008 r., sygn. SK 57/06 (**brak drogi sądowej w procedurze nominacji sędziowskich**);

- z dnia 19 listopada 2009 r., sygn. K 62/07 (**upoważnienie prezydenta do uregulowania w drodze rozporządzenia procedury nominacyjnej toczącej się w KRS**);

- z dnia 20 czerwca 2017 r., sygn. K 5/17 (**indywidualne kadencje sędziów członków KRS**).

Przypomnieć w szczególności należy, że w wyroku z dnia 27 maja 2008 r. (sygn. akt SK 57/06), który ma fundamentalne znaczenie dla określenia charakteru procedury nominacyjnej przed Krajową Radą Sądownictwa oraz standardów ochrony praw kandydatów na sędziów, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że **brak możliwości zaskarżenia do sądu uchwał Rady dotyczących przedstawienia (lub nieprzedstawienia) wniosku o powołanie na stanowisko sędziego jest niekonstytucyjny**. Trybunał uznał, że narusza to przepisy Konstytucji, tj. art. 45 ust. 1 (prawo do sądu), art. 77 ust. 2 (zakaz zamykania drogi sądowej) oraz art. 60 (dostęp do służby publicznej na jednakowych zasadach). Kluczowe aspekty wadliwości procedury nominacyjnej przed Radą dotyczyły:

- **braku kontroli zewnętrznej**: Trybunał uznał, że procedura nominacyjna była traktowana jako proces o charakterze czysto korporacyjnym i dyskrecyjnym, co uniemożliwiało kandydatom weryfikację, czy ich kandydatury zostały ocenione rzetelnie i bezstronnie;

- **naruszenia standardu rzetelnego postępowania**: Trybunał wskazał, że choć Rada posiadała swobodę wyboru kandydata, to proces ten musi opierać się na jasnych kryteriach i podlegać kontroli pod kątem legalności (przestrzegania procedur);

- **iluzoryczność prawa do równego dostępu:** Trybunał stwierdził, że bez drogi odwoławczej prawo do ubiegania się o urząd sędziowski stawało się **fasadowe**, gdyż kandydat nie miał narzędzi do walki z ewentualną arbitralnością Rady.

Wyrok Trybunału wymusił zmianę przepisów ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, wprowadzając możliwość wniesienia **odwołania do Sądu Najwyższego**, jak i też **obowiązek uzasadniania uchwał**. Procedura musiała zostać uzupełniona o wymóg transparentności, aby sąd odwoławczy mógł zweryfikować motywy, jakimi kierowała się Rada przy wyborze konkretnych osób. Wyrok ten wyznaczył standard, zgodnie z którym każdy etap procedury nominacyjnej musi być **przejrzysty i poddany kontroli**.

Należy zaznaczyć, że wyrok Trybunału o sygn. akt SK 57/06 dotyczył **braku drogi sądowej**, natomiast późniejszy wyrok Trybunału o sygn. akt K 5/17 skupił się na „zasadniczej wadzie systemowej” tego organu.

W wyroku z dnia 20 czerwca 2017 r. (sygn. K 5/17) Trybunał Konstytucyjny dostrzegł liczne wady dotyczące kształtu personalnego Rady, m.in. dotyczyły one przede wszystkim wadliwej **indywidualizacji kadencji sędziego - członka Rady**: Trybunał zauważył, że w historii wyborów członków KRS pojawiały się wypadki, w których kadencja różniła się od kadencji większości wybieranych członków KRS (np. kadencje sędziów: A. Jagiełły, R. Kęska, R. Pęka, K. Wojtaszka, J. Grzędy), zaś w art. 187 ust. 3 Konstytucji ustrójodawca **nie dokonał indywidualizacji kadencji** poszczególnych wybieranych członków Rady. Trybunał jednoznacznie stwierdził, że wykładnia językowa art. 187 ust. 3 Konstytucji nakazuje przyjąć, że wszyscy wybierani członkowie Rady mają jedną, wspólną kadencję, jako że w przepisie tym użyto pojęcia „kadencja” w liczbie pojedynczej, i odniesiono je do pojęcia „wybranych członków Krajowej Rady Sądownictwa” w liczbie mnogiej. Twierdzenie to Trybunał poparł, odwołując się także do wykładni systemowej i funkcjonalnej.

Nadto do 2018 r. sędziowie do Krajowej Rady Sądownictwa byli wybierani przez zgromadzenia ogólne sądów, co w ocenie Trybunału nie zapewniało wystarczającej reprezentatywności i transparentności, naruszając **zasadę równości wynikającą z art. 32 Konstytucji** (zakwestionowano równe traktowanie sędziów z różnych szczebli sądów w procesie wyboru) oraz wskazano na **zbyt silną korporacyjność** (zarzucano, że przed 2017 r. Rada stała się ciałem zbyt zamkniętym, reprezentującym jedynie interesy sędziowskiej elity, a nie społeczeństwa, co skłoniło do zmian w sposobie wyboru jej członków).

Co więcej, przed 2018 r. funkcjonował system **preselekcji i kooptacji**, gdzie „rozpatrywaniem kandydatur” na sędziów Sądu Najwyższego zajmowało się

Zgromadzenie Ogólne Sędziów SN, a więc organ niewymieniony w ogóle w art. 179 Konstytucji. Ów organ nie tylko „prezentował” czy „opiniował” kandydatów, ale też dokonywał w drodze głosowania „wyboru nie więcej niż dwóch kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie” (art. 24 §§ 5 i 6 ustawy o SN z 2002). Tylko te dwie wyselekcjonowane przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów SN kandydatury były przekazywane Krajowej Radzie Sądownictwa. Prawo do drogi sądowej tych, którzy nie znaleźli uznania Zgromadzenia, było zamknięte. Przepisy nie przewidywały bowiem możliwości odwołania się od uchwały Zgromadzenia w s. „wyboru”, a Krajowa Rada Sądownictwa mogła przedstawić prezydentowi do nominacji tylko kandydata wskazanego przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów SN. Sposób doboru kandydatów do Sądu Najwyższego opisał w Senacie w 2017 r. ówczesny Prezes Izby Karnej SN Stanisław Zabłocki, który mówił: „Otrzymałem telefon od ikony odbudowy polskiego wymiaru sprawiedliwości, za jaką uważam prof. Adama Strzembosza, i zostałem zapytany, «czy pan nie przeszedłby do SN?»”. Poważne wątpliwości budzi, czy na pewno to i prezes SN, wtedy Adam Strzembosz, był organem właściwym do doboru sędziów do SN. Czy powołanie przez prezydenta na wniosek KRS to tylko formalność? (zob. szerzej K. Wytrykowski: Powoływanie sędziów do Sądu Najwyższego przed 2018 r., Rzeczpospolita, Preselekcja, brak odwołań i telefon od przyjaciela, 19 sierpnia 2021, <https://w-ww.rp.pl/sady-i-trybunaly/an:18813291-konrad-wtrykowski-powolywanie-sedziow-do-sadu-najwyzszego-przed-2018-r-preselekcja-brak-odwoalan-i-telelbn-od-przyjaciela> [dostęp 30 marca 2026 r.]).

Przypomnieć także wypada, że przed 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa rekomendowała do Sądu Najwyższego kandydatów bez jakiegokolwiek doświadczenia orzeczniczego, czy nawet praktycznego (adwokackiego, radcowskiego, prokuratorskiego, czy notarialnego), np.: Paweł Wiliński, Małgorzata Wąsek-Wiaderek (uchwała Nr 194/2017 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 maja 2017 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Karnej, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2016 r., poz. 1179, <https://sip.lex.pl/akty-prawne/akty-korporacyjne/przedstawienie-wniosku-o-powolanie-do-pelnienia-urzedu-na-trzy-wolne-287650471>), czy Włodzimierz Wróbel, który przed powołaniem nie tylko, że nigdy nie pełnił czynności orzeczniczych, to był blisko związany z władzą wykonawczą, jako w latach 1989-1994 był sekretarzem Zespołu Prawa Karnego Materialnego Komisji ds. Reformy Prawa Karnego przy Ministrze Sprawiedliwości, a w latach 2004-2006 - powołanym przez ówczesnego Prezesa Rady Ministrów członkiem jednostki organizacyjnej rządu - Komisji

Kodyfikacyjnej Prawa Karnego przy Ministrze Sprawiedliwości, zaś uchwała nr 1814/2011 Krajowej Rady Sądownictwa o rekomendowaniu na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego nie zawierała przy tym żadnego uzasadnienia - szerzej zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2024 r., III CB 65/24).

Osoby, które nigdy nie były sędziami, zostały bardzo szybko sędziami Sądu Najwyższego przed 2015 r., biorąc udział w pozornej i nietransparentnej procedurze nominacyjnej, nie mając kontrkandydatów, która to procedura była w całości tajna (aktualnie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa są transmitowane). Powyższe przypadki nie są jedynymi, np. w 2016 r. sędzią Sądu Najwyższego Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych, nie będąc wcześniej sędzią sądów powszechnych, został w wieku 63 lat (a więc na niedługo przed przejściem na emeryturę na zasadach ogólnych lub przejściem w stan spoczynku dla sędziego) dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu [...], któremu w tym roku skończyła się kadencja, a był pracownikiem tej samej Katedry, co ówczesna Pierwsza Prezes Sądu Najwyższego. Można zatem powiedzieć, że ich kariery zdecydowanie przyspieszyły w określonych uwarunkowaniach środowiskowo-politycznych. (szerzej zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2024 r., III CB 65/24).

Do Sądu Najwyższego rekomendowane były nader często osoby, które orzekały na podstawie nominacji Rady Państwa. Przypomnieć wypada, że Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej była kolegialnym organem naczelnej władzy państwowej funkcjonującym w Polsce w latach 1947-1989. Rada Państwa PRL jako instytucja nie została formalnie uznana za organizację zbrodniczą w rozumieniu prawa międzynarodowego (jak np. SS czy Gestapo), jednak jej działalność - szczególnie w kluczowych momentach - nosiła znamiona współodpowiedzialności za zbrodnie komunistyczne. Rada Państwa była instytucją, która formalnie inicjowała i legalizowała działania o charakterze represyjnym w PRL, przez co jej członkowie ponoszą polityczną i historyczną odpowiedzialność za zbrodnie komunistyczne, w tym za wprowadzenie stanu wojennego. Nawet obecnie spośród sędziów Sądu Najwyższego orzekających 12 swoje pierwsze powołanie na urząd sędziego otrzymało od Rady Państwa, W jednym przypadku obecnie funkcjonujący sędzia Sądu Najwyższego otrzymał również swoje drugie powołanie na urząd sędziego sądu wojewódzkiego z rąk Przewodniczącego Rady Państwa. Trzech obecnie urzędujących sędziów Sądu Najwyższego swoje pierwsze powołania otrzymało do sądownictwa wojskowego. Są to następujący sędziowie:

1. **Tomasz Artymiuk** - powołany na sędziego Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie dnia 8 kwietnia 1988 r.
2. **Małgorzata Gierszon** - otrzymała promocję na sędziego Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim w dniu 30 marca 1984 roku.
3. **Jerzy Grubba** - został mianowany sędzią Sądu Rejonowego w Tczewie 29 czerwca 1988 roku.
4. **Grzegorz Misiurek** - otrzymał powołanie na urząd sędziego Sądu Rejonowego w Suwałkach w kwietniu 1989 roku (brak danych co do daty).
5. **Marek Pietruszynski** - został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Warszawskiego Okręgu Wojskowego w Warszawie w dniu 26 marca 1987 roku.
6. **Waldemar Plóciennik** - otrzymał powołanie na urząd sędziowski w Sądzie Rejonowym w Koszalinie dnia 24 czerwca 1982 roku.
7. **Zbigniew Puskarski** - dwukrotnie powoływany na urząd sędziowski w okresie PRL-u; dnia 18 października 1984 roku do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie i w dniu 16 października 1987 roku do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie.
8. **Barbara Skoczowska** - została mianowana sędzią Sądu Rejonowego w Gliwicach w dniu 16 stycznia 1986 roku.
9. **Andrzej Stępka** - otrzymał powołanie na sędziego Sądu Rejonowego w Dębicy dnia 10 lipca 1987 roku.
10. **Andrzej Tomczyk** - został sędzią Wojskowego Sądu Garnizonowego w Łodzi w dniu 12 stycznia 1987 roku.
11. **Eugeniusz Wildowicz** - otrzymał powołanie na urząd sędziowski 28 lutego 1985 roku do Sądu Rejonowego w Sokółce.
12. **Dariusz Zawistowski** - został powołany na urząd sędziego Sądu Rejonowego w Jaworze w dniu 1 maja 1987 roku - szerzej zob. Informacja o pierwszych i kolejnych powołaniach sędziów Sądu Najwyższego na podstawie art. 88b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych w związku art. 10 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym https://www.sn.pl/informacjepraktyczne/SitePages/Lista_sedziow_SN.asp

Co więcej, przed 2018 r. Krajowa Rada Sądownictwa na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego rekomendowała osobę, która nie spełniała bezwzględnie wymaganego warunku dla powołania na urząd sędziego tego sądu. W takich okolicznościach rekomendowano mgra Józefa Iwulskiego, który nie spełniał ustawowego wymogu 10-

letniego stażu na stanowisku sędziego, o czym członkowie Rady wiedzieli, a co jednoznacznie wynika z protokołu nr 8/90 posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa z 15-18 maja 1990 r. W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2024 r. (III CB 65/24), że mgr Józef Iwulski od 2 lipca 1976 r. odbywał praktykę w Oddziale Wojskowej Służby Wewnętrznej w [...] (będącego w strukturach komunistycznego kontrwywiadu wojskowego) na stanowisku podoficera prewencji Wydziału [...] i 6 grudnia 1976 r. został mianowany podporucznikiem, zaś 24 grudnia 1982 r. w okresie stanu wojennego, został mianowany porucznikiem, a w 1987 r. - kapitanem, aktywnie orzekając w okresie stanu wojennego w Polsce. Był również członkiem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, co - jak wynika z doniesień medialnych - zataił w wymaganym ustawowo oświadczeniu składanym przez niego jako sędziego Sądu Najwyższego. Wojskowa Służba Wewnętrzna była de facto instytucją kontrwywiadu wojskowego i służby zabezpieczającej bezpieczeństwo Sił Zbrojnych PRL oraz utrzymania dyscypliny wojskowej. Tak więc kapitan mgr Józef Iwulski pełniąc wysokie funkcje w aparacie bezpieczeństwa państwa w okresie reżimu komunistycznego, mimo oczywistego niespełniania wymogów ustawowych, został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego postanowieniem Prezydenta RP z 4 czerwca 1990 r. (szerzej zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2024 r., III CB 65/24).

Rekapitułując, sędziowie, którzy uzyskali nominacje przed 2018 r. zostali powołani w procesach nominacyjnych przeprowadzonych z naruszeniem norm konstytucyjnych. Jednakże twierdzenie to nie stanowi podstawy do skutecznego zakwestionowania ich nominacji, a tym samym wydanych z udziałem orzeczeń. Zakaz kwestionowania aktów nominacji sędziowskich w polskim systemie prawnym opiera się przede wszystkim na koncepcji prerogatywy prezydenckiej oraz zasadzie nieusuwalności sędziów. Zgodnie z art. 179 Konstytucji, sędziowie są powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa na czas nieoznaczony. Nominacja sędziowska jest uznawana za osobiste uprawnienie Prezydenta (prerogatywę), która ma charakter ostateczny i nie podlega kontroli sądowej (w tym administracyjnej). Z chwilą wręczenia aktu nominacji i złożenia ślubowania, osoba powołana nabywa status sędziego, którego nie można podważyć poprzez kwestionowanie samej procedury powołania. Nadto, Konstytucja gwarantuje sędziom nieusuwalność (art. 180). Podważanie aktu nominacji po jego dokonaniu jest postrzegane jako obejście tej zasady, gdyż mogłoby prowadzić do faktycznego usunięcia sędziego z urzędu poza procedurą dyscyplinarną lub orzeczeniem sądu w ściśle określonych przypadkach. Co więcej.

dopuszczenie możliwości kwestionowania statusu sędziego mogłoby doprowadzić do **paraliżu wymiaru sprawiedliwości, naruszyć stabilność systemu prawnego i pewność obrotu oraz bezpieczeństwa obywateli** (szerzej zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 2026 r., II AKz 641/25).

Zakaz badania „skuteczności” powołania sędziego funkcjonuje w polskim porządku normatywnym. Wprowadzony został do systemu prawnego przez art. 42a ustawy o ustroju sądów powszechnych. Stosownie do art. 42a § 1 tej ustawy, ramach działalności sądów lub organów sądów **niedopuszczalne jest kwestionowanie umocowania sądów i trybunałów, konstytucyjnych organów państwowych oraz organów kontroli i ochrony prawa**. Zgodnie zaś z art. 42a § 2 powołanej ustawy, **niedopuszczalne jest ustalanie lub ocena przez sąd powszechny lub inny organ władzy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości**.

Postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nie podlega weryfikacji w żadnym trybie, co dotyczy sędziów **powołanych z naruszeniem norm konstytucyjnych przed 2017 r.** (co potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyżej cytowanych orzeczeniach), **jak i tych sędziów, którzy powołani zostali po 2017 r., które pojawiają się w bezrefleksyjnie i natarczywie powtarzanych twierdzeniach apologetów niekonstytucyjnego systemu powołań przed 2017 r.** Te ostatnie są **tylż niezasadne merytorycznie, co kompromitujące plenipotentów takich tez w zakresie dyskursywnych umiejętności rozkodowania jednoznacznych treści Konstytucji RP.**

A brzmią one: art. 187 [Skład Krajowej Rady Sądownictwa]

Krajowa Rada Sądownictwa składa się z:

1) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Ministra Sprawiedliwości, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej,

2) piętnastu członków wybranych **spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych,**

3) czterech członków wybranych **przez Sejm spośród posłów** oraz dwóch członków wybranych **przez Senat spośród senatorów.**

Powtarzając, **piętnastu członków wybranych spośród sędziów, a nie przez sędziów.**

Innymi słowy, cytując **profesora doktora hab. nauk prawnych Romualda Kmieciaka**, em. prof. zw. UMCS w Lublinie (O anarchizacji prawa i trybie wyboru sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa. *Consilium Iuridicum* 2024. nr 4. s. 93-95), **Konstytucja RP nie wskazuje wyraźnie, komu przysługuje czynne prawo wyboru piętnastu sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa (art. 187 ust. 1 pkt 2). Przepis konstytucyjny stanowi, że piętnastu członków Rady wybiera się „spośród sędziów”, ale nie wskazuje przez kogo są wybierani. Zabrakło przyimka „przez”, którego nie zabrakło w punkcie 3 przepisu wskazującego podmioty dokonujące wyboru spośród posłów i senatorów.**

Przepis art. 187 ust. 4 Konstytucji RP wskazuje *expressis verbis*, że sposób wyboru członków KRS, określa ustawa. O tym więc, **kto wybiera piętnastu sędziów do KRS, stanowi zwykła ustawa, która pierwotnie powierzyła wybór sędziów samym sędziom, natomiast w grudniu 2017 r. wybór sędziów ustawa nowelizująca powierzyła Sejmowi, uchylając wcześniej obowiązujące przepisy. W świetle Konstytucji RP (art. 187 ust. 1 pkt 2) parlament w drodze zwykłej ustawy może uchwalić każdy wariant trybu wyboru piętnastu sędziów do KRS, który’ uzna za optymalny, ponieważ każdy z nich ma swoje zalety i wady. Mogłoby - jak poprzednio - sędziów do KRS wybierać środowisko sędziowskie, ale wybór może być też przez ustawę powierzony społeczeństwu (wybory powszechne). Parlament mógł - jak uczynił to w 2017 r. - powierzyć te funkcje Sejmowi, ale mógłby też powierzyć ten wybór Senatowi RP. Nie sposób wykluczyć, że akceptacje parlamentu mogłoby uzyskać wariant przewidujący wybór dziesięciu sędziów przez Sejm i pięciu przez Senat. Zamiast z powagą i spokojem uznać, że sędziowie zostali powołani przez Prezydenta RP (art. 179 Konstytucji RP) bez względu na tryb wyboru sędziów do KRS - organu wnioskującego o powołanie sędziego przez Prezydenta RP - środowiska sędziowskie podjęły próbę kwestionowania statusu sędziów powołanych po 2017 r. oraz ważności orzeczeń wydanych przez tych sędziów, jako decyzji rzekomo niekonstytucyjnych. Niedorzeczność i niekonstytucyjność tego rodzaju działań politycznych (art. 178 ust. 3 Konstytucji RP) wydaje się oczywista, bowiem sędziowie nie są uprawnieni do działalności politycznej, a akt urzędowy Prezydenta RP o powołaniu sędziego należy do prerogatyw prezydenckich niewymagających nawet kontrasygnaty premiera (art. 144 ust. 3 pkt 17 Konstytucji RP) i jest nieodwoływalny. Powołanego sędziego można złożyć z urzędu tylko i tylko w trybie przewidzianym w Konstytucji i ustawie (art. 180 ust. 2). Unormowanie ustawowe, odwołując się do tez prof. Romualda Kmieciaka, powierzające środowiskom sędziowskim decydujący wpływ na kształtowanie składu KRS i tym samym na powoływanie sędziów przez**

Prezydenta RP trudno uznać za zgodne z konstytucyjną zasadą zwierzchnictwa Narodu (art. 4 ust. 1-2 Konstytucji RP), skoro w składzie KRS liczącym 25 osób posłowie i senatorowie, a więc „przedstawiciele Narodu” (art. 104 ust. 1 zd. 1 Konstytucji RP) mieli jedynie sześciu reprezentantów wybieranych spośród parlamentarzystów przez Sejm i Senat (art. 187 ust. 1 pkt 3). Zmiany w tym zakresie w sposób w miarę racjonalny dostosowały sąd KRS do wymagań wspomnianej zasady zwierzchnictwa Narodu, zapewniając powołanym sędziom legitymację demokratyczną bardziej przekonującą niż ta, którą mogli się wykazać przed 2018 r. (R. Kmieciak. O anarchizacji prawa i trybie wyboru sędziów do Krajowej Rady Sądownictwa. *Consilium Iuridicum* 2024, nr 4, s. 93-95).

Równie chybione są odwołania, jakich dopuszczają się apologety niekonstytucyjnego systemu powołań przed 2017 r., wyrażając treści despektywne na temat innych funkcjonariuszy' publicznych w nawiązaniu do orzecznictwa trybunałów międzynarodowych.

Odnosnie do wadliwej oceny orzecznictwa trybunałów międzynarodowych powołać należy trafne poglądy doktora hab. nauk prawnych Mariusza Muszyńskiego, prof. ucz. UKSW w Warszawie (O alternatywnej praworządności. *Consilium Iuridicum* 2023, nr 7, s. 26-28), który obala bezrefleksyjnie powtarzaną przez narrację o prawotwórczej mocy orzeczeń tych trybunałów, o czym poniżej.

Jednym z efektów wyr. ETPC w sprawie *Reczkowicz przeciwko Polsce* (skarga nr. 43447/19) jest wywód dotyczący statusu Krajowej Rady Sądownictwa. Na nim opiera się cała aktywność polskich sądów podważających status sędziów powołanych przez Prezydenta RP po 21)18 r. ETPC zarzuca w tym wyr. Krajowej Radzie Sądownictwa brak niezależności (lack of independence) od władzy ustawodawczej i wykonawczej. W kwestii tej - jak sam przyznaje - odwołuje się i podziela stanowisko Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE) zawarte w wyr. prejudycjalnym z 19 listopada 2019 r. (C-585/18)19. Tam właśnie TSUE, zresztą pierwszy, podniósł wymóg „niezależności KRS od władzy ustawodawczej i wykonawczej”. Bezprawność tych wywodów, prowadzonych podobno przez osoby o najwyższej wiedzy prawniczej, jest porażająca. Z formalnego punktu widzenia relacje Krajowej Rady Sądownictwa z obu wspomnianymi władzami, określone są w Polsce na poziomie konstytucyjnym. Ani ETPC, ani TSUE, nie mają prawa badania tych zależności. Robiąc to, ingerują w polski porządek na poziomie konstytucyjnym, a więc zdecydowanie przekraczają swoje traktatowe kompetencje. Są one trybunałami stworzonymi na bazie

umowy międzynarodowej. W hierarchii źródeł prawa obowiązującego w Polsce umowa międzynarodowa znajduje się na poziomie niższym niż Konstytucja RP. Dowiadujemy się tego z art. 188 pkt 1 i 2 Konstytucji, który - poprzez jego rolę w procesie kontroli - umieszcza umowy międzynarodowe na poziomie poniżej Konstytucji i powyżej ustaw. Działając w ten sposób, oba trybunały dokonują de facto badania zgodności Konstytucji RP z traktatami, odwracając hierarchiczną zależność. Niezależnie od kwestii formalnych, wywody są obarczone dużymi błędami merytorycznymi. Samo wymaganie od Krajowej Rady Sądownictwa niezależności w rozumieniu art. 173 Konstytucji, uzasadniane częściowo sędziowskim składem tego organu, jest prawniczym absurdem. Przepis ten dotyczy sądów i trybunałów. Krajowa Rada Sądownictwa jest natomiast konstytucyjnym organem państwa, który nie tylko nie jest częścią wymiaru sprawiedliwości, ale nawet nie jest częścią władzy sądowniczej w rozumieniu art. 10 Konstytucji. Bezprawność oczekiwań obu europejskich trybunałów polega więc na próbie przedefiniowania układu ustrojowego organów państwa określonego w Konstytucji i to wbrew orzeczeniom konstytucyjnego organu państwa. Na dodatek, orzeczenia ETPC i TSUE próbują wytworzyć równoległy system instrumentów, kryteriów i standardów umożliwiający sądom badanie legalności ukształtowania i funkcjonowania Krajowej Rady Sądownictwa (niezależności) obok systemu konstytucyjnej kontroli i wbrew efektom takiej kontroli, co narusza legalizm działania sądów i konstytucyjną zasadę równowagi władzy. Jest nieuprawnioną ingerencją w suwerenność państwa (M. Muszyński, O alternatywnej praworządności, Consilium Iuridicum 2023, nr 7, s. 26-28).

Idea wprowadzenia norm karnych co do zasady wymaga zaakceptowania jednakże powinna zostać realizowana w innej formule. In praxi dopuszcza się istnienie pozakodeksowego prawa karnego (np. w ustawie o prawie autorskim czy ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii), jednak dąży się do tego, aby główne czyny wymierzone w podstawowe dobra (przeciwko np. wymiarowi sprawiedliwości) pozostały w Kodeksie karnym. Chodzi o to, aby trzon prawa karnego (przestępstwa i kary) znajdował się w jednym, uporządkowanym akcie prawnym, a nie był rozproszony w ustawach regulujących inne dziedziny życia (np. o policji, o ustroju sądów). Zasada ulokowania przepisów karnych w Kodeksie karnym (k.L.), a nie w ustawach o charakterze ustrojowym, to fundamentalna dyrektywa techniki prawodawczej w polskim systemie prawnym. Opiera się ona na założeniach spójności systemu prawa, pewności prawa oraz przewidywalności odpowiedzialności karnej.

Praktyka wyroków kasatoryjnych Sądu Najwyższego oraz sądów odwoławczych, oparta na kwestionowaniu statusu sędziów powołanych po 2018 r., stanowi jeden z **najbardziej kontrowersyjnych aspektów kryzysu praworządności w Polsce**. Praktyka ta prowadzi do **konieczności ponowienia procesów**, co drastycznie zwiększa koszty dla państwa i obniża zaufanie do wymiaru sprawiedliwości. Praktyka ta stanowi **zagrożenie stabilności obrotu prawnego**, prowadząc do chaosu prawnego. Wreszcie praktyka ta bywa odbierana jako „wojna sędziów”, w której argumenty prawne są wykorzystywane do walki politycznej między sędziami, jako że wyroki kasatoryjne stają się **pozaustawowym instrumentem weryfikacji aktów nominacyjnym Prezydenta**.

W innych systemach prawnych funkcjonują przepisy karne penalizujące zachowanie sędziego w zakresie jego działalności orzeczniczej. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na § 339 niemieckiego kodeksu karnego (*Strafgesetzbuch - StGB*), znany jako **Rechtsbeugung** (nagięcie prawa), to przepis o charakterze szczególnym, który przewiduje odpowiedzialność karną dla sędziów za świadome łamanie prawa na korzyść lub niekorzyść strony w trakcie prowadzenia lub rozstrzygnięcia sprawy. Przepis brzmi: *„Sędzia, inny urzędnik państwowy lub arbiter, który przy prowadzeniu lub rozstrzygnięciu sprawy dopuszcza się nagięcia prawa na korzyść lub niekorzyść strony, podlega karze pozbawienia wolności od roku do pięciu lat”*. Tak zwane *Tathandlung* (działanie): „nagięcie prawa” (*Beugung des Rechts*) oznacza świadome i poważne naruszenie prawa materialnego lub procesowego. Wymagany jest zamiar bezpośredni (*dolus directus*). **Federalny Trybunał Sprawiedliwości (Bundesgerichtshof - BGH)** orzekł, że sama błędna interpretacja prawa lub pomyłka sędziego nie stanowią *Rechtsbeugung*. Musi wystąpić świadome działanie. Sędzia musi chcieć nagiąć prawo lub być świadomym, że to robi, działając stronniczo. Przepis § 339 StGB jest kluczowym narzędziem ochrony prawa, ale jego zastosowanie jest ograniczone do przypadków rażącej, umyślnej stronniczości, a nie błędów merytorycznych. W praktyce skazania za nagięcie prawa są rzadkie, ale istnieją, głównie w sprawach politycznych lub w przypadku rażącej stronniczości. Głośnym przykładem z ostatnich lat była sprawa sędziego z Weimaru **Christiana Dettmara**, który w 2021 roku wydał orzeczenie zakazujące noszenia maseczek w szkołach, wykraczając poza swoje kompetencje i manipulując dowodami. W 2023 roku wyrokiem **Landgericht w Erfurcie** skazano go na dwa lata pozbawienia wolności z zastosowaniem warunkowego zawieszenia kary, uznano, że Christian Dettmar „sfingował” cały proces: sam zainicjował sprawę i dążył do z góry założonego celu politycznego, nadużywając swojej władzy sędziowskiej. W 2024 roku **Bundesgerichtshof potwierdził wyrok za nagięcie prawa [§ 339**

StGBj. W 2025 roku Federalny Trybunał Konstytucyjny (Bundesverfassungsgericht - BVerfU) odrzucił skargę konstytucyjną Christiana Dettmara, ostatecznie kończąc sprawę .

Opracowując projekt nowych regulacji odnoszących się do wymiaru sprawiedliwości należy opowiedzieć się za wyłącznymi kryteriami merytorycznymi powołania na stanowisko sędziego.

Stosownie do **art. 60 Konstytucji**, obywatele polscy korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach. Brak jasnych i merytorycznych kryteriów, którymi powinna się kierować Krajowa Rada Sądownictwa i ich otwarty katalog rodzi **niebezpieczeństwo naruszenia tej konstytucyjnej zasady**. Kryteria, które stanowią o wynikach powołania na stanowisko sędziego, powinny być **znane, a ich katalog zamknięty**. Każdy ubiegający się o to stanowisko ma prawo znać warunki, stanowiące podstawę wyboru, i nie może być zaskakiwany powoływaniem elementów nieznanymi ustawie (D. Drajewicz, Kryteria powołania na stanowisko sędziego, Przegląd Sądowy 2017, nr 2, s. 84 i n.). W orzecznictwie zauważa się, że kryteria, którymi kieruje się Rada, nie mogą naruszać konstytucyjnej zasady jednakowego dostępu do stanowisk w sferze publicznej oraz równego traktowania i niedyskryminacji (vide; wyroki Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 r., III KRS 13/09, ZNSA 2011, nr 1, poz. 93; z dnia 14 stycznia 2010 r., III KRS 24/09, LEX nr 737271z dnia 27 sierpnia 2014 r., III KRS 34/14, LEX nr 1530786). Wprawdzie prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach **nie oznacza powstania po stronie obywatela prawa podmiotowego do powołania na określone stanowisko**, jako że ustawodawca jest uprawniony do sformułowania **warunków dodatkowych**, równych dla wszystkich, od spełnienia których uzależnione jest uzyskanie określonych stanowisk (B. Banaszak, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 305). Warunki dodatkowe decydujące o przyjęciu do służby publicznej powinny stanowić **wiedza i doświadczenie zawodowe** (W. Skrzydło, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz, Warszawa 2009, s. 64).

Ustawa musi zatem określić **obiektywne kryteria doboru kandydatów do tej służby** oraz uregulować zasady i procedurę rekrutacji w taki sposób, aby zapewnić **przestrzeganie zasady równości szans wszystkich kandydatów**, bez jakiegokolwiek dyskryminacji i nieuzasadnionych ograniczeń (wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 czerwca 1998 r., K 28/97, OTK 1998/4/50, Prok.i Pr.-wkł. 1998/10/47; z dnia 14 grudnia 1999 r., SK 14/98, OTK 1999/7/163, Dz.U. 1999/101/1181). W orzecznictwie zwraca się uwagę na konieczność

uwzględnienia w procesie oceny elementów składających się na **teoretyczne i praktyczne umiejętności** potrzebne do wykonywania zawodu sędziego, wymieniając **wyniki egzaminu zawodowego, uzyskane stopnie naukowe, ukończone studia podyplomowe i szkolenia** (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2014 r., III KRS 64/14, LLiX nr 1777924; z dnia 24 czerwca 2015 r., III KRS 21/15, LEK nr 1793704).

Kryteria powinny być jasne i muszą podlegać **obiektywnej weryfikacji**. Takimi elementami są **czas aktywności zawodowej kandydata, uzyskane tytuły i stopnie naukowe oraz publikacje naukowe** (uwzględniając **tematykę publikacji oraz zakres spraw rozpoznawanych w wydziale, w którym pozostaje do obsadzenia wolne stanowisko sędziowskie**). Pozwalają one na powzięcie **obiektywnej wiedzy co do umiejętności praktycznych** (doświadczenie, jakie nabywa kandydat podczas czasu pracy, które jest tym wyższe, im dłużej kandydat ją wykonuje) oraz **umiejętności teoretycznych** (tytuły i stopnie naukowe, publikacje naukowe). Z uwagi na powyższe, zasadne jest przyjęcie **instytucji systemu punktów awansowych**, który ułatwi ocenę, skracając jej proces, i wprowadzi **obiektywne, zamknięte kryteria, eliminując dowolność oceny**. Proponowane rozwiązanie powinno dotyczyć powołania na stanowisko sędziego każdego rzędu w sądach powszechnych, wojskowych, administracyjnych, a także na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego i określać kryteria oceny stosowane w przypadku zgłoszeń konkurencyjnych. Liczba przyznawanych punktów powinna wiązać się z koniecznością **uwzględniania stażu pracy na stanowisku sędziego, prokuratora, adwokata, radcy prawnego, notariusza, prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a także w przypadku ubiegania się o pierwsze stanowisko sędziowskie (poza Sądem Najwyższym) odpowiednio na stanowisku asesora sądowego, asesora prokuratorskiego, referendarza sądowego, czy asystenta sędziego**. Postulować należy przyznanie punktów awansowych za **tytuł lub stopnie naukowe kandydata, co wynika z dostosowania ustawy do trafnie podnoszonego w orzecznictwie kryterium teoretycznych umiejętności, jakimi powinien charakteryzować się kandydat** (D. Drajewicz, Kryteria powołania na stanowisko sędziego. Przegląd Sądowy 2017. nr 2, s. 84 i n.). W judykaturze zresztą zasadnie porównuje się pracę sędziego z pracą badacza - naukowca - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2014 r., III KRS 43/14. LKX nr 1498816).

Kryterium nominacyjnego nie powinna stanowić **opinii kolegium właściwego sądu, czy ocena zgromadzenia ogólnego sędziów**. Z jednej strony, rezultat poparcia środowiska

sędziowskiego nie może przeważać oceny Rady co do niewystarczająco wysokich kwalifikacji kandydata, a z drugiej strony, **nawet brak poparcia środowiska sędziowskiego nie przesądza o odmowie przedstawienia kandydata**, którego kwalifikacje zostały przez Radę wysoko ocenione w prawidłowo przeprowadzonej procedurze konkursowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2014 r., III KRS 19/14, OSNP 2015/12/169). Nadto, **opinia kolegium właściwego sądu oraz ocena zgromadzenia ogólnego sędziów są pozbawione charakteru merytorycznego**, gdyż nie dostarczają wiedzy o umiejętnościach praktycznych i teoretycznych kandydata (D. Drajewicz, Kryteria powołania na stanowisko sędziego, Przegląd Sądowy 2017, nr 2, s. 84 i n.).

Z uwagi na powyższe, zasadny staje się postulat wprowadzenia transparentnego i merytorycznego systemu oceny kandydatów, który będzie uwzględniał obiektywne kryteria ich doboru, zapewniając przestrzeganie zasady równości szans, bez jakiegokolwiek dyskryminacji i niezasadnionych ograniczeń, a tym samym w pełni urzeczywistniał konstytucyjną zasadę dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach (art. 60 Konstytucji RP).

BIURO
KRAJOWEJ rady sądownictwa

Raport Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce¹

Wstęp

Akty prawne regulujące podstawy prawne funkcjonowania Krajowej Rady Sądownictwa:

- a. *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. uchwalona przez Zgromadzenie Narodowe w dniu 2 kwietnia 1997 r., przyjęta przez Naród w referendum konstytucyjnym w dniu 25 maja 1997 r., podpisana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 lipca 1997 r. (Dz.U. z 1997 r. nr 78, poz. 483 ze zm.) – dalej: Konstytucja RP*
- b. *Ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2024 r., poz. 1186) – dalej: ustawa o KRS*
- c. *Ustawa z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 334 ze zm.)- dalej: u.s.p.*

Uchwałą nr 113/2025 Krajowej Rady Sądownictwa z 7 marca 2025 r. podjętą na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy o KRS została powołana Komisja ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce w celu zbadania licznych aktów naruszeń niezawisłości sędziów w Polsce, jakie mają miejsce, w niespotykanej po 1989 r. skali, tj. od chwili powołania w dniu 13 grudnia 2023 r. rządu, na którego czele stanął Donald Tusk.

Krajowa Rada Sądownictwa jest organem konstytucyjnym państwa, do której kompetencji należy stanie na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów². Pojęcie „stanie na straży” obejmuje czuwanie nad brakiem zagrożeń dla niezależności sądów i niezawisłości sędziów w systemie prawnym³. Większość członków Krajowej Rady Sądownictwa stanowi piętnastu sędziów. W skład Krajowej Rady Sądownictwa wchodzi ponadto: Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Minister Sprawiedliwości, czterech posłów oraz dwóch senatorów.

Zgodnie z art. 173 Konstytucji RP Sądy i Trybunały są odrębną i niezależną od innych władzą. Poszanowanie niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej jest konstytucyjnym obowiązkiem wszystkich organów państwa. W Polsce od grudnia 2023 r. i nadal, co szczególnie

---

¹ Raport przyjęty przez Krajową Radę Sądownictwa Uchwałą Nr 828/2025 z 12 grudnia 2025 r.

² art.186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

³ wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 28 listopada 2007, K 39/07 publ. OTK-A 2007, nr 10, poz.129.

niepokojące i łamiące wszelkie konstytucyjne zasady, dochodzi do wieloaspektowego, a mianowicie: instytucjonalnego, politycznego, medialnego i wielostopniowego, drażącego strukturę sądownictwa powszechnego ingerowania w niezawisłość sędziów i asesorów sądowych w sądach powszechnych, wojskowych administracyjnych, Sądzie Najwyższym przez kolejnych Ministrów Sprawiedliwości rządu Donalda Tuska.

Raport Komisji przedstawia konkretne zgłoszone i zarejestrowane przypadki naruszenia prawa, w tym naruszenie zasady odrębności władzy sądowniczej od władzy wykonawczej i ustawodawczej. Opisanе przypadki zostały zgłoszone w pismach sędziów polskich, kierowanych bezpośrednio do Krajowej Rady Sądownictwa w trybie art. 89 § 3 u.s.p.⁴. Dane dotyczące naruszeń niezawisłości pozyskane zostały z wiedzy instytucjonalnej, albowiem do Krajowej Rady Sądownictwa trafiają sprawy osobowe sędziów, a częściowo dane te zostały uzyskane z bezpośrednich rozmów z sędziami, którzy wskazywali na naruszenia dokonywane w macierzystych sądach, tam gdzie swoją pracę wykonują sędziowie będący członkami Krajowej Rady Sądownictwa. Liczba incydentów jest w rzeczywistości znacząco wyższa, albowiem sędziowie w obawie przed szykanami nie informują o naruszeniach ich niezawisłości.

Dane osobowe sędziów zgłaszających przypadki naruszeń zostały w niniejszym raporcie zanonimizowane, zważywszy na skalę i wielokrotność aktów represji wobec poszczególnych sędziów.

Oryginały zgłoszeń i dokumentów oraz konkretne sygnatury spraw sądowych oraz wyroków sądowych zostały zabezpieczone przez Komisję.

Nie jest wykluczone, że dokumenty te zostaną zniszczone, bowiem pomieszczenia będące w dyspozycji Krajowej Rady Sądownictwa zostały przeszukane przez Policję na polecenie prokuratury w dniu 3 lipca 2024 r., w trakcie czego doszło do zniszczenia trzech zamków drzwiowych i siedmiu kas pancernych wchodzących w skład majątku Krajowej Rady Sądownictwa.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie nie uwzględnił zażalenia Krajowej Rady Sądownictwa oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych i jego Zastępców na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej we Włocławku z 30 grudnia 2024 r. w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia przestępstwa przez prokuratora Prokuratury Regionalnej w Lublinie

---

⁴ Zgodnie z treścią art. 89 § 3 u.s.p. umożliwia wystąpienie sędziego z pominięciem drogi służbowej.

który 1 lipca 2024 r. wydał dwa postanowienia o żądaniu wydania rzeczy i przeszukań pomieszczeń zajmowanych przez ww. Rzecznika i jego zastępców⁵.

Po objęciu urzędu 24 lipca 2025 r. przez kolejnego Ministra Sprawiedliwości Waldemara Żurka w rządzie Donalda Tuska ze strony wysokiego urzędnika Ministerstwa Sprawiedliwości sędziego Dominika Czeszkiewicza, Dyrektora Departamentu Nadzoru Administracyjnego, w dniu 19 sierpnia 2025 r. miała miejsce kolejna próba nieuprawnionego wtargnięcia do pomieszczeń, pozostających w dyspozycji Krajowa Rada Sądownictwa⁶, przy pomocy karty magnetycznej przeznaczonej dla kurierów przesyłek pocztowych.

Wedle danych zgromadzonych na dzień 12 grudnia 2025 r. liczba ustalonych incydentów naruszeń niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej – o różnej skali natężenia – wyniosła 514.

1. Geneza problemu sporu o niezawisłość sądownictwa w aspekcie instytucjonalnym modelu powoływania sędziów na urząd sędziego w Polsce

Historia Krajowej Rady Sądownictwa ma niebagatelne znaczenie dla zrozumienia jej dzisiejszej roli, tym bardziej, że to właśnie legitymizacja historyczna była przywoływana na poparcie systemu zmiany wyboru jej członków, obowiązującego od chwili jej utworzenia w dniu 27 grudnia 1989 r. do 8 grudnia 2017 r.

Dla zobrazowania rzeczywistości, w jakiej przystąpiono do kreowania nowych rozwiązań prawnych w 1989 r. należy przywołać fakt prawny, że w owym czasie państwo polskie nie było ani demokratyczne, ani nie spełniało kryteriów państwa prawa. Polska Rzeczpospolita Ludowa była państwem autorytarnym.

Zastany stan rzeczy w okresie transformacji ustrojowej spowodowanej ruchem „Solidarności” w obszarze wymiaru sprawiedliwości był taki, że znaczna część środowiska sędziowskiego w różnoraki sposób uwikłana była w systemową rzeczywistość PRL.

Rolę sądów w PRL określała ówczesna ustawa zasadnicza⁷, zgodnie z którą ich podstawową powinnością było strzeżenie jej ustroju, przymiotnikowej praworządności

---

⁵ Dokumentacja w sprawie siłowego wejścia do pomieszczeń Biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych WP.0224.3.2025

⁶ Zgodnie z art. 112 § 4 u.s.p. KRS zapewnia obsługę administracyjną Rzecznikom Dyscyplinarnym Sędziów Sądów Powszechnych w celu zapewnienia ochrony niezawisłości instytucji Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów.

⁷ Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej - konstytucja PRL uchwalona przez Sejm Ustawodawczy 22 lipca 1952, opublikowana 23 lipca 1952, weszła w życie 23 lipca 1952 z mocą obowiązującą od 22 lipca 1952 i zmieniona z dniem 31 grudnia 1989 w Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej.

i własności (ludowej) oraz ochrona zdobyczy socjalizmu (polskiego ludu pracującego). Jej interesów politycznych w obszarze sądownictwa pilnowały głównie dwa podmioty: Ministerstwo Sprawiedliwości i kadencyjny Sąd Najwyższy.

W systemie jednolitości władzy państwowej sędzia był, zgodnie z leninowską zasadą, urzędnikiem, funkcjonariuszem państwa autorytarnego, („korpus funkcjonariuszy wymiaru sprawiedliwości”, jak stwierdził mec. Jacek Taylor w czasie prac „podstolika” ds. reformy sądownictwa przy Okrągłym Stole z 1989 r.), który pełnił określoną rolę w zabezpieczaniu interesów partyjnej nomenklatury. To właśnie ta nomenklatura „opiniowała” – a *de facto* zatwierdzała – kandydatów na stanowiska sędziowskie, jak też decydowała o obsadzie stanowisk funkcyjnych. System ten, działający przez dziesięciolecia, wykształcił specyficzny typ sędziego: **oportunisty i konformisty**.

System PRL⁸ nie potrzebował niezawisłych sądów i niezależnych sędziów, a jedynie takich, którzy sprawdzali się w roli utrwalaczy władzy ludowej wprowadzonej na bagnietach Armii Radzieckiej po 1945 r. Awans sędziego, także ten finansowy, uzależniony był wyłącznie od kwestii politycznych. Gwarantem utylitarnej roli sędziów i sądów dla systemu miało być także ich upartyjnianie. Członkostwo w PZPR⁹ albo w partiach satelickich (ZSL, SD) stało się zjawiskiem powszechnym, stanowiącym przepustkę do kariery sądowej. W latach 80. XX wieku do komunistycznej partii PZPR w sądach powszechnych należało około 60% sędziów, w Sądzie Najwyższym około 70%, a w sądach wojskowych – około 90%. Znakiem tamtych czasów była usługowa rola sędziów, którzy zajmowali się nie tylko rozliczaniem „wrogów władzy ludowej”, ale także tuszowaniem jej zbrodni.

W dniu 7 marca 1989 r. w Magdalence miało miejsce jedno z najważniejszych z magdalenkowych spotkań „strony opozycyjnej” z przedstawicielami władz PRL. Właśnie wówczas przyjęto zbliżony do końcowego kształt „okrągłostołowego” kontraktu, kończącego rewolucję „Solidarności”. „Wszystko co było później przypominało już tylko teatr, bo było jedynie realizacją magdalenkowych ustaleń” konstatował Sławomir Cenckiewicz w jednej ze swoich prac¹⁰. Właśnie tam w rządowej wili „Zawrat” zawarte zostały kluczowe ustalenia również w kwestii przyszłego systemu władzy sądowniczej, powoływania sędziów oraz odpowiedzialności za delikty z okresu *ancien regime*'u. Postanowiono, że poza obszarem

---

⁸ Polska Rzeczpospolita Ludowa, historyczne państwo polskie istniejące w latach 1944–1989. – UWAGA: nazwę PRL wprowadziła dopiero Konstytucja z 1952 roku, to tego czasu państwo nazywało się Rzeczpospolitą Polską.

⁹ Polska Zjednoczona Partia Robotnicza (PZPR) – hegemoniczna partia komunistyczna utworzona 15 grudnia 1948, poprzez połączenie Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Partii Socjalistycznej, po przeprowadzeniu czystek w ich szeregach. Określana również jako realno-socjalistyczna, sprawująca rządy w PRL w latach 1948–1989. Istniała do 29 stycznia 1990.

¹⁰ Sławomir Cenckiewicz, „Czarna karta. Wokół wydarzeń roku 1989”

zainteresowania pozostaną takie tematy dotyczące sędziów jak lustracja, pojmowana jako ujawnienie współpracy sędziów ze służbami PRL i ewentualnie konsekwencje tego faktu, jak dekomunizacja pojmowana jako wprowadzanie administracyjnych ograniczeń w sprawowaniu stanowisk w sądownictwie dla osób, będących członkami partii komunistycznej, czy nawet zawężeniu tych ograniczeń do osób tylko sprawujących funkcje w aparacie partyjnym oraz weryfikacja czyli wprowadzenie odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej za delikty orzecznicze z czasów PRL-u. Dyskusje jak i ustalenia gremiów z „podstolika ds. prawa i reformy sądów” dotyczyły kwestii drugorzędnych nie podejmując w zasadzie żadnej akcji, dotyczącej „kardynalnych” tematów uzgodnionych uprzednio w decydenckim gronie.

Ustalono również, że stworzony zostanie system, w którym sami sędziowie będą decydować o składzie personalnym korpusu wymiaru sprawiedliwości po 1989 r., kluczowym elementem wdrożenia której to strategii stało się utworzenie Krajowej Rady Sądownictwa. Szlachetny postulat, aby odebrać siłom politycznym wpływ na kształtowanie sposobu doboru sędziów, został dyskretnie ukryty i zmanipulowany. Większość członków Krajowej Rady Sądownictwa miała być wybierana przy użyciu mechanizmu niezapewniającego równego dostępu do służby publicznej. Stworzony został system, w którym zagwarantowano uprzywilejowaną pozycję sędziom ówczesnych sądów wojewódzkich i Sądu Najwyższego. Sposób generowania kandydatów na sędziów, sędziów wyższych instancji oraz sędziów Sądu Najwyższego został tak skonstruowany, aby każdorazowy kandydat na sędziego uzyskał poparcie sędziów sądu wojewódzkiego (zdominowanych przez starych niezłustrowanych, niezdekomunizowanych sędziów), a w przypadku Sądu Najwyższego – sędziów tego sądu. System ten nosił cechy „oligarchicznej kooptacji” ze wszystkimi tego systemu patologiami.

Wobec wyżej podanych aberracji systemu prawnego i faktycznej deformacji służby sędziowskiej w okresie bezpośrednio poprzedzającym utworzenie Krajowej Rady Sądownictwa oraz przyjętej strategii tworzącego się nowego systemu, skład KRS, jego sposób funkcjonowania, efekty pracy nosiły cechy faktycznej kontynuacji systemu komunistycznego.

Spśród sędziów sądów powszechnych do Krajowej Rady Sądownictwa I kadencji zostali powołani wyłącznie sędziowie sądów wojewódzkich. Wśród członków pierwszego składu Krajowej Rady Sądownictwa znalazło się 16 byłych lub aktualnych członków partii komunistycznej, z czego większość do samego końca istnienia tej monopartii, 5 członków ugrupowań satelickich (3 w ZSL a 2 w SD), 2 sędziów, którzy skazywali osoby niewinne w stanie wojennym (1 sędzia sądu powszechnego i 1 sędzia sądu wojskowego), 3 rejestrowanych

jako „TW”¹¹ (okoliczność o tyle istotna, gdyż niezależnie od wyroków sądów lustracyjnych co do 2 z tych osób wydanych wiele lat później, pozostawali oni po prostu zarejestrowani jako „TW” ze wszystkimi tego faktu możliwymi implikacjami). *Modus operandi* KRS w istotnych elementach wskazywał na brak dyskontynuacji systemowej.

Tytułem przykładu przywołać można głosowanie nad spełnianiem kryterium formalnym czasu pełnienia obowiązków w charakterze sędziego Józefa Iwulskiego, przyjęcia braku wymogu odbycia aplikacji i zdania egzaminu sędziowskiego czy prokuratorskiego przez kandydatów do pierwszego składu Sądu Najwyższego czy też przyjęcie stanowiska o niedopuszczalności weryfikacji sędziów komunistycznych.

Efektom pracy Krajowej Rady Sądownictwa kadencji 1990-1994 było ustalenie kandydatów na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego, którego skład osobowy miał zostać na nowo ukształtowany oraz sędziów sądów apelacyjnych, które powstały w wyniku transformacji ustrojowej.

W obu przypadkach przeszłość komunistyczna kandydatów nie była relewantnym kryterium oceny. W efekcie 18 osób mających na koncie skazywanie osób niewinnych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w latach 1945-1989 oraz 2 uwikłane w działalność agenturalną na rzecz służb PRL, rekomendowano do Sądu Najwyższego a kilkadziesiąt osób (sędziów), stosujących represje sądowe wobec opozycjonistów w latach przed 1989 rokiem, rekomendowano do sądów apelacyjnych.

Krajowa Rada Sądownictwa w następnych kadencjach funkcjonowała w analogiczny sposób, powielając wzorce utrwalone w I kadencji. W żaden sposób nie kontestowała przeszłości komunistycznej czy też stosowania represji sądowych w okresie PRL-u kandydatów na sędziów oraz przedstawiała kolejnym Prezydentom Rzeczypospolitej kandydatów na sędziów różnych sądów i szczebli wyłonionych, zgodnie z kluczem środowiskowych koterii. Wytworzony został stan rzeczy, w którym znaczna część korpusu sędziowskiego funkcjonowała jako beneficjenci systemu.

System ten, funkcjonujący ponad ćwierć wieku, stworzył strukturę zakotwiczoną tak głęboko, że wszelka jego zmiana musiała być postrzegana jako niepodobiestwo uderzające w podstawy ustrojowe naszego państwa.

Dlatego przekazanie, zgodnie z art. 4 Konstytucji RP, uprawnień Narodowi – chociaż pośrednio - w zakresie kreowania kształtu trzeciej władzy ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o

---

¹¹ Tajny współpracownik (TW) – podstawowa kategoria współpracy ze Służbą Bezpieczeństwa (SB) i Wojskową Służbą Wewnętrzną (WSW) Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Osoba celowo pozyskana do współpracy, świadomy tajny informator i wykonawca zleceń SB lub WSW.

zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, spotkało się z tak ostrą, zacieklą i systemową reakcją środowisk sędziowskich, które w tym obszarze podjęły wielokierunkowe działania o charakterze *par excellence* politycznym, znajdując w tym poparcie niektórych ugrupowania polityczne i organizacjach ponadnarodowych. Działania te w obszarze pragmatyki funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości polegające w szczególności na sabotowaniu inwestytury sędziowskiej poprzez stosowanie pozaprawnych kryteriów oceny powołań na stanowiska sędziowskie wszystkich sądów i szczebli, rezonowały przemożnie, powodując stopniowo niedowład owocujący coraz mniejszym zaufaniem społecznym.

I. Problematyka raportu w ujęciu przepisów prawa międzynarodowego

Proces integracji europejskiej, który zrodził się po II Wojnie światowej jako reakcja wobec doświadczeń wojennych zainicjowany został traktatem paryskim z dnia 8 kwietnia 1951 r. oraz traktatami rzymskimi z dnia 25 marca 1957 r. w Rzymie, kreującymi Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, Europejską Wspólnotę Gospodarczą (EWG) oraz Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (EUROATOM) a następnie traktatem z Maastricht z dnia 7 lutego 1992 r.¹² oraz traktatem z Lizbony z dnia 13 grudnia 2007 r.¹³. Na podstawie Traktatu akcesyjnego z 16 kwietnia 2003 r. zawartego w Atenach Polska od 1 maja 2004 jest członkiem Unii Europejskiej¹⁴. Wspólnota europejska w jej instytucjonalnym i prawnym wymiarze podlega ciągłej ewolucji, jednak płaszczyznę jej funkcjonalnych kompetencji wyznaczają traktaty tj. Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej

Państwa członkowskie, w tym także Polska, przystępując do organizacji międzynarodowej, jaką jest Unia Europejska, zrzekły się na jej rzecz części swoich suwerennych uprawnień, wyposażając równocześnie Unię Europejską w kompetencje w obszarze objętym powyższym transferem. Rezygnacja z części uprawnień na rzecz organów Unii Europejskiej ma jedynie ograniczony ramami traktatów zakres. Jest on wyznaczony zasadami prawa, w tym przede wszystkim zasadą kompetencji i ich podziału na: kompetencje

---

¹² Unia Europejska powstała na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, który został podpisany w Maastricht 7 lutego 1992 r. i po referendum przeprowadzonych w państwach członkowskich wszedł w życie 1 listopada 1993 r..

¹³ Traktat z Lizbony zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską podpisany w Lizbonie dnia 13 grudnia 2007 r., Dz. Urz. UE, C 306, 17 grudnia 2007 r.

¹⁴ wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z dnia 11 maja 2005 r., K 18/04, OTK ZU 2005/5/A/49, w sprawie traktatu akcesyjnego z dnia 24 listopada 2010 r., K 32/09, OTK ZU 2010/9/A/108, w sprawie traktatu z Lizbony z dnia 14 lipca 2021 r., P 7/20 z 7 października 2021 r., K 3/21.

wyłączne UE, kompetencje dzielone oraz kompetencje wyłączne państw członkowskich. Jakakolwiek zmiana w zakresie przekazanych kompetencji, w tym przede wszystkim rozszerzenie właściwości organów unijnych na dziedziny, których nie dotyczą kompetencje wyłączne i dzielone, nie jest dopuszczalna bez zmiany traktatów.

Podstawowymi aktami prawnymi regulującymi ustrojowe podstawy oraz funkcjonowanie instytucji UE są: Traktat o Unii Europejskiej, podpisany w Maastricht 7 lutego 1992 r., oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Traktat o Unii Europejskiej zawiera unormowania dotyczące m.in. systemu wartości Unii Europejskiej, jej celów i zasad, praw podstawowych, sankcji, które mogą być nakładane na państwa członkowskie w przypadku naruszeń wartości unijnych, procedur przystąpienia oraz wystąpienia ze wspólnoty, procedur rewizji traktatów założycielskich. Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej reguluje katalog kompetencji przysługujących Unii Europejskiej, a także porządkuje podstawy prawne funkcjonowania instytucji unijnych. Na podstawie art. 6 ust. 1 ak. 1 TUE integralną część prawa pierwotnego stanowi Karta Praw Podstawowych z dnia 7 grudnia 2000 r., która zawiera katalog praw, wolności i zasad oraz obejmuje przepisy dotyczące poszanowania godności ludzkiej, wolności, równości, solidarności, obywatelstwa UE oraz wymiaru sprawiedliwości.

Rzeczpospolita Polska, podobnie jak inne państwa członkowskie Unii Europejskiej nie przekazała organom Unii Europejskiej dziedzin dotyczących ustroju państwa, w tym także nie przekazała zagadnień dotyczących organizacji wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich, co jednolicie potwierdza orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego. Kwestie dotyczące organizacji i ustroju sądownictwa należą do wyłącznej kompetencji każdego z państw członkowskich UE.

Zakres kompetencji Unii Europejskiej i relacja między prawem unijnym i krajowym były wielokrotnie przedmiotem analizy i rozstrzygnięć Trybunałów Konstytucyjnych państw członkowskich UE. Zakres kompetencji Unii Europejskiej i relacja między prawem unijnym i krajowym były wielokrotnie przedmiotem analizy i rozstrzygnięć Trybunałów Konstytucyjnych państw członkowskich, w tym także polskiego Trybunału Konstytucyjnego. Dokonując oceny zgodności traktatu akcesyjnego z polską Konstytucją, a następnie traktatu z Lizbony Trybunał Konstytucyjny wskazał m.in., że przekazanie kompetencji na rzecz Unii Europejskiej jest podstawową konsekwencją procesu integracji europejskiej, która pozostaje jednak umocowana w postanowieniach ustawy zasadniczej¹⁵. W wyroku z 11 maja 2005 r., sygn. K 18/04 (OTK ZU nr 5/A/2005, poz. 49), w sprawie zgodności z wzorcami

---

¹⁵ Wyrok Trybunału konstytucyjnego w sprawie K 18/04.

konstytucyjnymi Traktatu akcesyjnego dotyczącego przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej Trybunał Konstytucyjny uznał, że przekazanie UE kompetencji organów władzy państwowej w zakresie, który skutkowałoby tym, iż Rzeczpospolita Polska nie może funkcjonować jako państwo suwerenne i demokratyczne, stanowiłoby przekroczenie granicy integracji europejskiej.

W wyroku z 24 listopada 2010 r., sygn. K 32/09 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „[k]ompetencje prawodawcze są atrybutem suwerennego państwa. „suwerenność Rzeczypospolitej wyraża się w nieprzekazywalnych kompetencjach organów władzy państwowej, stanowiących o tożsamości konstytucyjnej państwa”¹⁶. Do kompetencji niepodlegających przekazaniu należy w szczególności kształtowanie ustroju Państwa w tym ustroju sądownictwa. W obydwu tych orzeczeniach, potwierdzających konstytucyjność Traktatu akcesyjnego oraz Traktatu z Lizbony zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, sporządzonego w Lizbonie dnia 13 grudnia 2007 r. (Dz. U. z 2009 r. Nr 203, poz. 1569; dalej: Traktat z Lizbony), Trybunał Konstytucyjny stanął zatem na stanowisku, że granicą ścisłego związku państw członkowskich UE, zachodzącego w ramach istniejących traktatów, jest zachowanie przez Rzeczpospolitą Polską suwerenności.

Niezależnie od postanowień Traktatów Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, będący instytucją Unii Europejskiej na przestrzeni lat poprzez swoje orzecznictwo kształtuje prawotwórczą wykładnię prawa UE i sukcesywnie dokonuje prób rozszerzenia kompetencji UE o sferę dotyczącą wymiaru sprawiedliwości.¹⁷

Zapoczątkowana w latach sześćdziesiątych ewolucja systemu prawnego UE w kierunku poszerzenia kompetencji o dziedziny nie przekazane na mocy Traktatów na rzecz organów UE wykorzystana została w Polsce w latach 2015-2023 przez ówczesną opozycję w sposób instrumentalny, jako element walki politycznej wobec zmian legislacyjnych rządu.

Reforma wymiaru sprawiedliwości dokonana w 2017 r. wprowadziła jednolite i transparentne kryteria wyboru kandydatów na urząd sędziego i gwarancję realizacji demokratycznej legitymacji władzy sądowniczej poprzez wprowadzenie wyboru sędziowskiej części członków do Krajowej Rady Sądownictwa przez sejm. Pozbawiła więc wąską grupę sędziów wpływów na kształt osobowy i awanse w sądownictwie. Brak akceptacji demokratycznych zmian legislacyjnych wprowadzanych w obszarze ustrojowym dotyczącym

¹⁶ Wyrok z 24 listopada 2010 r., sygn. K 32/09 (OTK ZU nr 9/A/2010 r., poz. 108),

¹⁷ Zgodnie z art. 13 TUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej stanowi jedną z instytucji Unii Europejskiej.

wymiaru sprawiedliwości ze strony polityków opozycji i sprzyjających im oraz wspieranych i finansowych przez organizację państw obcych sędziów stał się zasadniczą przyczyną do walki politycznej opozycji z rządem o tzw. praworządność i wykorzystany został przez polityków do przeniesienia polskiego wewnętrznego sporu politycznego na grunt europejski. W konsekwencji Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawach polskich zainicjowanych pytaniami prejudycjalnymi oraz skargami Komisji Europejskiej, dotyczącymi ustroju i organizacji wymiaru sprawiedliwości na podstawie wykładni art. 19 ust. 1 akapit 2 TUE, art. 47 Karty Praw Podstawowych oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw i wolności obywatelskich w drodze ich wykładni wykreował na swoją rzecz pozatraktatową kompetencję („*ultra vires*”). Jej treścią stała się ocena rozwiązań ustrojowych w zakresie standardów niezawisłości i bezstronności w obszarze realizacji skierowanego do państw członkowskich obowiązku zabezpieczenia środków do skutecznej ochrony sądowej oraz prawa do rzetelnego procesu przed sądem.

Orzecznictwo sądowe TSUE, które dotyczy wykładni prawa Unii w aspekcie ustrojowym w odniesieniu do standardów niezależności i bezstronności sądów podejmowane poza traktatową kompetencją UE nie jest wiążące dla państw członkowskich UE, ponieważ dotyczy materii nie przekazanej instytucjom UE i pozostającej w wyłącznej kompetencji państw członkowskich. Przyjęcie przeciwnej tezy i w konsekwencji akceptacja mocy wiążącej aktów stosowania prawa wydawanych przez instytucje UE w obszarze wyłącznych kompetencji państw członkowskich prowadziłyby *de facto* do utraty suwerenności państwa, co potwierdza jednolite orzecznictwo Trybunałów Konstytucyjnych państw członkowskich¹⁸.

Federalny Trybunał Konstytucyjny Niemiec (FTK) wielokrotnie wskazywał, że „granice powierzenia kompetencji Unii kończą się w miejscu, powyżej którego państwo traciłyby swoją tożsamość konstytucyjną. Jedynym źródłem kompetencji jest ustawa zasadnicza, zaś Unia Europejska korzysta tylko z takich kompetencji, jakie zostały jej przekazane przez państwa członkowskie, a prymat Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości i próba narzucenia wyższości jego postanowień jest sprzeczna z konstytucją. To w gestii FTK leży ostateczna kontrola badania granic kompetencji instytucji i organów UE”¹⁹. W innym orzeczeniu FTK wskazywał, że „TSUE wykracza poza swój mandat sędziowski, określony przez funkcje powierzone mu w art. 19 ust. 1 ak. 2 TUE, w przypadku gdy wykładnia Traktatów jest niezrozumiała, a zatem jest obiektywnie arbitralna. W przypadku przekroczenia tak zakreślonej

¹⁸ Wyroki FTK z dnia 29 maja 1974 r. („*Solange I*” - 2 bvr 52/71) i z dnia 22 października 1986 r. („*Solange II*” - 2 bvr 197/83, Wyrok Drugiego Senatu FTK z dnia 12 października 1993 r., sygn. 2 bvr 2134/92 i 2159/92;

¹⁹ Wyrok z 6 lipca 2010 r. W sprawie „*Mangold*” (2 bvr 2661/06):

granicy, działanie Trybunału nie jest już objęte art. 19 ust. 1 ak. 2 TUE, a orzeczenie TSUE dotyczące Niemiec nie zawiera minimalnego poziomu legitymacji demokratycznej wymaganego na podstawie art. 23 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 20 ust. 1 i ust. 2 i art. 79 ust. 3 ustawy zasadniczej Niemiec²⁰.

Analogiczne stanowisko prezentują Trybunały Konstytucyjne innych państw członkowskich UE. Trybunał Konstytucyjny Włoch wprost podkreślił, że „Instytucje europejskie nie otrzymały od Włoch kompetencji pozwalających na naruszenie podstawowych zasad włoskiego porządku konstytucyjnego”²¹. Jego odpowiednik we Francji wskazał, że „Zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego, która – tak jak inne ogólne zasady wspólnotowego porządku prawnego wywiedzione z TWE – ma moc równą mocy Traktatu, nie może podważać w krajowym porządku prawnym najwyższej mocy Konstytucji”²². Podobne stanowiska prezentował Trybunał Konstytucyjny Czech, wskazując, że „W sprawie rozpoznawanej przez TSUE zaistniała sytuacja, w której akt organu europejskiego przekroczył uprawnienia, które Republika Czeska przekazała Unii Europejskiej”²³. Trybunał Konstytucyjny Hiszpanii stwierdził, że „Zasada pierwszeństwa” ustanowiona w art. I-6 Traktatu Konstytucyjnego nie oznacza nadrzędności hierarchicznej i ogranicza się wyraźnie do kompetencji przyznanych Unii Europejskiej”²⁴. Sąd Najwyższy Danii odnosząc się do relacji prawa krajowego i prawa UE wskazał, że „choć Dania przekazała Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej kompetencje do badania ważności aktów prawnych Wspólnoty, sądy duńskie wyjątkowo mogą odmówić zastosowania aktu prawnego Wspólnoty, jeśli taki akt, mimo że został utrzymany w mocy przez ETS, wyszedł poza zakres kompetencji suwerennych przekazanych Wspólnocie zgodnie z ustawą duńską”²⁵. Trybunał Konstytucyjny Belgii natomiast wypowiedział tezę, że „granica dla ewentualnego rozrostu kompetencji unijnych instytucji jest nienaruszalna tożsamość konstytucyjna Belgii”²⁶.

Polski Trybunał Konstytucyjny zajął analogiczne do wskazanych wyżej przykładowych orzeczeń Trybunałów Konstytucyjnych innych państw członkowskich w wyrokach z dnia 7 października 2021 r. sygn. akt K 3/21 oraz z dnia 10 marca 2022 r. sygn. akt K 7/21. Powołanie sędziego w warunkach polskich, zgodnie z Konstytucją RP jest prerogatywą Prezydenta RP,

²⁰ Wyrok z dnia 5 maja 2020 r. (2 bvr 859/15, 2 bvr 1651/15, 2 bvr 2006/15, 2 bvr 980/16):

²¹ Wyrok Sądu Konstytucyjnego w sprawie Frontini v. Ministero delle Finanze z dnia 18 grudnia 1973 r.:

²² Wyrok Rady Stanu z 3 grudnia 2001 r., sygn. 22651492

²³ Wyrok z dnia 31 stycznia 2021 r., 2012/01/31 - PL. ÚS 5/12:

²⁴ Oświadczenie nr 120 Trybunału Konstytucyjnego z 13 grudnia 2004 r., DTC 1/2004121

²⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 1998 r. (sygn. 361/1997):

²⁶ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2016 r. Nr 62/2016:

która w obecnie obowiązującym stanie konstytucyjnym nie podlega kontroli²⁷. Powołanie sędziego krajowego należy do materii konstytucyjnych państw członkowskich, ponieważ dotyczy kluczowego dla każdego państwa zagadnienia kreacji i obsady jego konstytucyjnych organów.

Orzecznictwo TSUE w zakresie spraw polskich w sprawach badania standardu niezależności i bezstronności sądu ze względu na sposób ukształtowania Krajowej Rady Sądownictwa jednolicie przyjmuje, że: po pierwsze, dopuszczalność oceny standardów niezawisłości i bezstronności wyznaczają jedynie okoliczności występujące po powołaniu sędziego na urząd. Po drugie, nie jest dopuszczalne badanie ich w sposób abstrakcyjny, bez powiązania z konkretnymi okolicznościami rozpoznawanej sprawy. Po trzecie udział w procedurze nominacyjnej organów władzy wykonawczej nie stanowi wystarczającej podstawy do obniżenia standardów niezależności sędziego po jego powołaniu i wreszcie po czwarte udział rady sądownictwa nie jest koniecznym elementem procedury nominacyjnej, choć może się on przyczynić do zwiększenia standardów wyboru. TSUE dokonując wykładni przepisów prawa UE każdorazowo podkreśla w swych orzeczeniach, że ostateczna ocena standardu niezależności i bezstronności (nie statusu sędziego) należeć będzie do sądu krajowego. Orzeczenie TSUE ma bowiem charakter wiążący jedynie dla sądu pytającego w konkretnej sprawie rozpoznawanej przez sąd, który przedstawił pytania prejudycjalne na podstawie art. 276 TFUE.

Akty stosowania prawa wydawane przez Trybunały nie stanowią w Polsce źródła prawa powszechnie obowiązującego, a zgodnie z art. 178 Konstytucji RP sędziowie podlegają Konstytucji i ustawom. Przyjęta w 2017 r. reforma sposobu wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa powoduje zwiększenie demokratycznej legitymacji członków KRS powoływanych z grona sędziów, wzmacnia transparentność oraz umożliwia publiczną debatę nad kandydaturami. Polski model powoływania sędziów nie odbiega przy tym od modeli występujących w innych państwach europejskich i spełnia wszelkie gwarancje niezawisłości. Polski model KRS po reformie jest najbliższy hiszpańskiemu systemowi prawnemu, gdzie sędziowie także są wybierani przez parlament na wspólną kadencję większością 3/4 głosów.

Na gruncie Unii Europejskiej i Rady Europy brak jest standardów, jakich miałyby przestrzegać państwo w zakresie tworzenia i funkcjonowania rad sądownictwa oraz udziału

---

²⁷ Wyroki TK z dnia 5 czerwca 2012 r., sygn. Akt K 18/09, OTK ZU 2012 nr 6, poz. 63; z dnia 26 czerwca 2019 r., sygn. Akt K 8/17, OTK ZU 2019, poz. 34; z dnia 4 marca 2020 r., sygn. Akt P 22/19, OTK ZU 2020, poz. 31; z dnia 2 czerwca 2020 r., sygn. Akt P 13/19, OTK ZU 2020, poz. 45 oraz postanowienie z dnia 29 listopada 2010 r., sygn. Akt SK 16/08, OTK ZU 2010 nr 9, poz. 123.

innych władz w procedurach powoływania sędziów. Jest to bowiem zagadnienie mieszczące się wyłącznie w kompetencjach danego państwa. Rady sądownictwa nie są warunkiem koniecznym istnienia europejskich demokracji. Jak pokazuje przegląd poszczególnych państw europejskich, nie wypracowano w nich jednego wspólnego modelu, w ramach którego takie rady funkcjonują.

Orzecznictwo TSUE w zakresie spraw polskich w sprawach badania standardu niezależności i bezstronności sądu ze względu na sposób ukształtowania Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzony nowelizacją ustawy o KRS z dnia 8 grudnia 2017²⁸ wykorzystane zostało w sposób instrumentalny w walce politycznej opozycji w latach 2015 r. do 2023 r., a od 13 grudnia 2023r posłużyło organom władzy za podstawę usprawiedliwiająca działania niezgodne z prawem, skierowane wobec sędziów powołanych na urząd na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym od marca 2018 r.

Wbrew prezentowanym w przestrzeni publicznej stanowiskom i wypowiedziom polityków sprawujących władzę, a zwłaszcza przez kolejnych Ministrów Sprawiedliwości, a także przez część związanych z rządem prawników i sędziów zgrupowanych w sprzyjających władzy stowarzyszeniach sędziowskich i podporządkowanych Premierowi RP Komisjach Kodyfikacyjnych, TSUE w żadnym orzeczeniu nie podważył statusu ustrojowego sędziego niezależnie od tego jakie organy i podmioty uczestniczyły w procedurze nominacyjnej, nawet gdy podmioty te nie dawały żadnych gwarancji bezstronności, co miało miejsce w Polsce w okresie reżimu komunistycznego do 1989 r. Jednocześnie wskazuje, że w państwach członkowskich nie istnieje jednolity model konstytucyjny i legislacyjny określający procedurę nominacyjną powołania sędziego, a rady sądownictwa nie są warunkiem koniecznym istnienia europejskich demokracji.

Dokonując wykładni prawa UE na podstawie art. 19 ust. 1 akapit 2 TUE w zakresie oceny niezawisłości sądów TSUE w jednym w pierwszych wyroków w sprawach polskich, tj. w sprawie C-585, C. 624/18, C-625/1²⁹, określił standard niezależności, który umożliwia sądom krajowym przeprowadzenie tzw. tekstu niezależności wg obiektywnych i wskazanych w uzasadnieniu kryteriów w konkretnej sprawie na podstawie konkretnych faktów. W wyroku tym nie zakwestionowano statusu sędziów powołanych przez Prezydenta RP, nie zakwestionowano także Krajowej Rady Sądownictwa jako konstytucyjnego organu państwa.

---

²⁸ Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3) – zwana dalej: ustawa zmieniająca KRS z 8 grudnia 2017 r.

²⁹ Wyroki: z dnia 19 listopada 2019, C-585, C. 624/18, C-625/18, A.K.

TSUE wskazał, że nie chodzi o kwestionowanie statusu sędziego *in abstracto*, lecz o ocenę niezależności sądu w okolicznościach faktycznych i prawnych konkretnej sprawy.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w żadnym orzeczeniu nie zakwestionował pozycji ustrojowej Krajowej Rady Sądownictwa oraz sposobu wyboru jej sędziowskiej części ani udziału w procedurze wyboru władzy ustawodawczej. TSUE nie zakwestionował również w żadnym orzeczeniu statusu sędziów powołanych na wniosek KRS od marca 2018r. Twierdzenia polityków i skupionych wokół obecnej władzy prawników i sędziów o podważeniu przez Trybunał statusu sędziego i o nienależytej obsadzie sądu mają wymiar polityczny, publicystyczny i deprecjonujący standardy demokratyczne. Pod pozorem przywracania praworządności w istocie dochodzi do bezprecedensowego naruszenia prawa.

Odnosząc się do polskiego modelu nominacyjnego kandydatów na urząd sędziego, TSUE odwołał się do art. 179 Konstytucji RP, zgodnie z którym sędziowie są powoływani przez Prezydenta RP na wniosek KRS, czyli organu, któremu na mocy art. 186 Konstytucji powierzono zadanie stania na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. W ocenie Trybunału udział takiego organu w kontekście procesu powoływania sędziów może, co do zasady, przyczynić się do obiektywizacji tego procesu w szczególności pod warunkiem, że sam ten organ będzie wystarczająco niezależny od władzy ustawodawczej i wykonawczej oraz od organu, któremu ma przedłożyć taki wniosek o powołanie³⁰. TSUE jednoznacznie potwierdził, że sam fakt, iż sędziowie są powoływani przez prezydenta państwa członkowskiego nie musi powodować zależności owych sędziów od tego organu ani budzić wątpliwości co do ich bezstronności, jeżeli po powołaniu osoby te nie podlegają żadnej presji i nie otrzymują zaleceń podczas wykonywania swoich obowiązków³¹.

Analogiczne stanowisko TSUE zaprezentował w wyroku w sprawie dnia 9 lipca 2020 r. w sprawie *C-272/19 VQ v. Land Hessen*, gdzie stwierdził, że sam fakt, iż władze ustawodawcze lub wykonawcze uczestniczą w procesie sędziego, nie może prowadzić do powstania zależności

---

³⁰ Wyroki: z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, pkt 136–138; A.B. i in., pkt 124, 125; a także z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (system odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów), C-791/19, EU:C:2021:596, pkt 99, 100 i przytoczone tam orzecznictwo]. Wyrok TSUE z dnia z dnia 29 marca 2022, sygn. C-132/20, teza 71, wyrok z dnia 2 marca 2021 r., A.B. i in. C-824/18, EU:C:2021:153, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo, wyroki: z dnia 27 lutego 2018 r., Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, pkt 32; a także z dnia 25 lipca 2018 r., Minister for Justice and Equality (Nieprawidłowości w systemie sądownictwa), C-216/18 PPU, EU:C:2018:586, pkt 50 i przytoczone tam orzecznictwo, Associação Sindical dos Juizes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117, pkt 11–13, 46–52), wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 marca 2021 r., Krajowa Rada Sądownictwa, C-824/18,

³¹ Wyroki: z dnia 19 listopada 2019 r., A.K. i in. (niezależność Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego), C-585/18, C-624/18 i C-625/18, EU:C:2019:982, pkt 136–138; A.B. i in., pkt 124, 125; a także z dnia 15 lipca 2021 r., Komisja/Polska (system odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów), C-791/19, EU:C:2021:596, pkt 99, 100 i przytoczone tam orzecznictwo].

sędziego od tych władz ani do wzbudzenia wątpliwości co do jego bezstronności, jeśli po mianowaniu zainteresowany nie podlega żadnej presji i nie otrzymuje instrukcji w ramach wykonywania swoich obowiązków. Sama tylko przewaga liczebna członków wybranych przez legislaturę w organie uczestniczącym w procesie powoływania sędziów nie godzi w zasadę podziału władz stanowiącą podstawę demokratycznego państwa prawnego i nie jest niezgodna z obowiązującymi w tej dziedzinie standardami międzynarodowymi i europejskimi³². W wyroku TSUE z dnia 16 lipca 2020 r. w sprawie C-658/18 UX przeciwko Governo della Repubblica italiana) Trybunał nie znalazł podstaw do uznania włoskiej Najwyższej Rady Sądownictwa za organ zależny od władzy ustawodawczej czy wykonawczej, pomimo, iż w skład Rady wchodzi m.in. Prezydent Republiki i ośmiu członków wybieranych przez parlament.

Podsumowując, orzecznictwo Trybunałów w żadnym orzeczeniu dotyczącym standardów bezstronności i niezależności nie zakwestionowało Krajowej Rady Sądownictwa ani statusu ustrojowego sędziego powołanego na jej wniosek od marca 2018r. W zakresie oceny skuteczności powołania sędziego z uwagi na ustrojowy kształt Krajowej Rady Sądownictwa na gruncie polskiej konstytucji wykracza ono poza materię przekazaną na mocy traktatu akcesyjnego przez Polskę na rzecz organów UE. Nie ma zatem mocy wiążącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co potwierdza wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 października 2021 K 3/21, który stwierdził, że art. 1 w zw. z art. 4 ust 4 TUE w zakresie, w jakim organy Unii Europejskiej działają poza granicami kompetencji przekazanych przez Rzeczpospolitą Polską w traktatach, Konstytucja nie jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, mającym pierwszeństwo obowiązywania i stosowania, a Rzeczpospolita Polska nie może funkcjonować jako państwo suwerenne i demokratyczne jest niezgodny z art. 2, art. 8 i art. 90 ust. 1 Konstytucji RP; Art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej w zakresie, w jakim – w celu zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii – przyznaje sądom krajowym (sądom powszechnym, sądom administracyjnym, sądom wojskowym i Sądowi Najwyższemu) kompetencje do pomijania w procesie orzekania przepisów Konstytucji, jest niezgodny z art. 2, art. 7, art. 8 ust. 1, art. 90 ust. 1 i art. 178 ust. 1 Konstytucji, orzekania na podstawie przepisów nieobowiązujących, uchylonych przez Sejm lub uznanych przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodne z

---

³² Wyrok TSUE z dnia 9 lipca 2020 r. Sygn. C 272/19.

Konstytucją jest niezgodny z art. 2, art. 7 i art. 8 ust. 1, art. 90 ust. 1, art. 178 ust. 1 i art. 190 ust. 1 Konstytucji³³.

Podstawy kwestionowania demokratycznego modelu ustrojowego Krajowej Rady Sądownictwa, a także statusu sędziów powołanych na wniosek KRS przez Prezydenta RP od 2018 r. mają wymiar jedynie polityczny a nie prawny. To dla politycznych celów skonstruowano deprecjonujące w opinii publicznej sformułowania tj. „neo-KRS”, czy „neo-sędzia”, „nie-sędzia” lub „przebierańcy w togach”. Polski współczesny model Krajowej Rady Sądownictwa i sposób powołania sędziów jest zgodny z Konstytucją i ustawą. Podwyższył on dotychczasowe standardy w tym zakresie, umożliwiając realne oddziaływanie społeczeństwa na dobór kadry sędziowskiej (dzięki noweli z 8 grudnia 2017) po raz pierwszy od 1945 r. Nic dziwnego, że w żadnym orzeczeniu Trybunały Europejskie nie zakwestionowały zgodności polskich rozwiązań ustrojowych w zakresie sądownictwa z zasadami europejskimi i konwencyjnymi. W polskim systemie prawnym istnieją gwarancje konstytucyjne i ustawowe w zakresie niezawisłości i nieusuwalności, jednak obecna władza pod pozorem przywracania praworządności i działania w interesie społecznym narusza powyższe gwarancje oraz dokonała niewybaczalnych aktów natury politycznej w tym zakresie. Jednym z tych aktów stał się pomysł weryfikacji powołań sędziowskich dokonanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jedyne go organu w Polsce, powoływanego w wyborach bezpośrednich.

Krajowa Rada Sądownictwa stanowczo wskazuje, że jakiegokolwiek próby weryfikacji sędziów, czy kwestionowanie ich statusu a także kwestionowanie istnienia konstytucyjnych organów państwa są nie do pogodzenia z zasadami demokratycznego państwa prawa. Stanowią jaskrawy i niespotykany nawet w historii ustrojów totalitarnych zamach na niezawisłość sędziowską oraz na niezależność sądów.

Ponadto Rada wskazuje, że precedensowe orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC) i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) w latach 2018–2020, oparte na prawotwórczej wykładni art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (EKPC) oraz art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), stworzyło podstawy prawne do weryfikacji legalności, niezawisłości i bezstronności sędziów po ich powołaniu, z uwzględnieniem procedury nominacyjnej. Orzeczenia te legitymizują działania opisane w raporcie. Przed 2018 r. powołane przepisy traktów nie były w ten sposób wykładane. Kluczowe orzeczenia obejmują:

1. Wyrok Sądu UE z 23 stycznia 2018 r. (sprawa FV/Rada, F-40/15)

---

³³ Wyrok TK z 7 października 2021 r., K 3/21, OTK ZU poz. 65/A/2022; wyrok TK z 10 marca 2022 r., K 7/21, OTK ZU poz. 24/A/2022.

Sąd UE uznał, że skład orzekający Sądu do spraw Służby Publicznej UE został nieprawidłowo powołany z powodu naruszenia procedury mianowania sędziego. Podkreślono, że niezawisłość i bezstronność sądu, zgodnie z art. 47 Karty Praw Podstawowych UE, wymagają prawidłowej procedury powoływania sędziów, która wzbudza zaufanie społeczne.

2. Wyrok ETPC z 12 marca 2019 r. Opierając się na wyroku Sądu UE z 2018 r. (pkt 1) oraz orzeczeniu Trybunału EFTA (sprawa Pascal Nobile, E-21/16), ETPC stwierdził, że sposób powoływania sędziów podlega kontroli sądowej pod kątem zgodności z prawem, co wpływa na niezawisłość sądu w rozumieniu art. 6 EKPC. Trybunał EFTA, działający w ramach Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, nie jest częścią systemu prawa UE, co czyni to odwołanie kontrowersyjnym.

3. Wyrok TSUE z 19 listopada 2019 r. (sprawy C-585/18, C-624/18, C-626/18)

TSUE zezwolił na badanie niezawisłości i bezstronności Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego w Polsce, odwołując się do art. 19 ust. 1 TUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych. Wskazano także, że ochrona sądowa w prawie UE nie może być słabsza niż ta wynikająca z art. 6 EKPC, co umożliwiło przejęcie dorobku orzeczniczego ETPC na przyszłość TSUE korzysta z dorobku orzeczniczego ETPC w odniesieniu do prawidłowości powołania sędziów Sądu Najwyższego w Polsce.

4. Wyrok Wielkiej Izby TSUE z 26 marca 2020 r. (sprawa C-643/18, Simpson i HG)

Wielka Izba TSUE, kontrolując wyrok Sądu UE z 2018 r. (pkt 1), potwierdziła, że prawidłowość powoływania sędziów podlega kontroli sądowej, co jest kluczowe dla zapewnienia niezawisłości sądownictwa. Wyrok odwoływał się do orzeczeń wskazanych w pkt 2 i 3.

5. Wyrok ETPC z 20 grudnia 2020 r. W wyniku kontroli wyroku z 12 marca 2019 r. (pkt 2), ETPC orzekł, że zgodnie z art. 6 EKPC dopuszczalna jest kontrola legalności składu sądu z uwagi na procedurę powoływania sędziów, a jej wynik wpływa na ocenę ich niezawisłości. Wprowadzono gradację „wadliwości powołań”: nieznaczne uchybienia nie pozbawiają sędziego niezawisłości, natomiast rażące naruszenia mogą to uczynić. ETPC powołał się na wyrok TSUE z 26 marca 2020 r. (pkt 4), zamykając schemat wzajemnego oddziaływania orzecznictwa.

Powyższe orzeczenia wykreowały „ultra vires” pozatraktatową normę proceduralną, która stanowi podstawę prawną dla działań podejmowanych przez sędziów kwestionujących reformę Krajowej Rady Sądownictwa oraz obecną większość sejmową, jak opisano w raporcie.

Krajowa Rada Sądownictwa podkreśla, że wskazane orzeczenia TSUE i ETPC wydane zostały na podstawie norm prawnych, których zgodność z Konstytucją zakwestionował Trybunał Konstytucyjny we wskazanych wyrokach o sygn. K 3/21, K 6/21 i K 7/21. W myśl art. 191 ust 1. Konstytucji RP stwierdzenie niezgodności norm prawnych z wzorcami konstytucyjnymi determinuje derogowanie ich z polskiego porządku prawnego. Zgodnie ze wskazanym przepisem wszystkie organy władzy w tym także władzy sądowniczej zobowiązane są do podporządkowania się wyrokom Trybunału Konstytucyjnego, które mają walor powszechnie obowiązujący. Sędziowie zgodnie z art. 178 są związani Konstytucją i ustawami.

Działania podejmowane bezpośrednio na podstawie wybranych orzeczeń TSUE i ETPC wydanych poza zakresem kompetencji przekazanych przez Polskę w umowach międzynarodowych na podstawie norm derogowanych z polskiego systemu prawnego są działaniami niezgodnymi z prawem i Konstytucją RP.

1. Przygotowanie polityczne i medialne dla złamania konstytucyjnych gwarancji niezależności sądów i niezawisłości sędziów w Polsce po grudniu 2023 r. Publiczne wypowiedzi polityków oraz działalność ustawodawcy.

Od grudnia 2023 r. w Polsce od pozorem przywracania praworządności organy władzy działają bez podstawy prawnej, z naruszeniem zasady legalizmu, przede wszystkim w obszarze wymiaru sprawiedliwości. Zgodnie z konstytucyjną zasadą legalizmu wyrażoną w art. 7 Konstytucji RP organy władzy mają obowiązek podejmować działania wyłącznie na podstawie prawa i w granicach prawa. Obecnie natomiast następuje permanentne wypaczanie pojęcia praworządności. Bez właściwego trybu legislacyjnego władze polityczne wprowadzają rozwiązania niemające podstaw prawnych, z oczywistym naruszeniem art. 87 Konstytucji RP³⁴.

Liczne wypowiedzi Prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska, ministrów sprawiedliwości Adama Bodnara i Waldemara Żurka, jak również parlamentarzystów obozu rządzącego nawoływały i nawołują do odwrócenia kierunku reform poprzedników politycznych z naruszeniem obowiązującego systemu źródeł prawa, wzywają do działań pozaustawowych, siłowych, polityki faktów dokonanych w sferze sądownictwa.

---

³⁴ Art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej 1. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.
2. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.

Jedną z pierwszych wypowiedzi Prezesa Rady Ministrów Pana Donalda Tuska była deklaracja: „Popelnimy czyny, które według niektórych autorytetów prawa będą niezgodne lub nie do końca zgodne z przepisami prawa, ale to nas nie zwalnia z obowiązku działania”. „Nie chciałbym, abyśmy w Polsce znaleźli się w takiej sytuacji, że siła zewnętrzna jest niezbędna, żeby gwarantować nasz ład konstytucyjny”³⁵. „Nie wszystkie decyzje będą odpowiadały kryteriom praworządności”³⁶. Premier Rządu dał przyzwolenie na każdy akt, w tym postulowanego przez aktywistów prawniczych usuwania sędziów powołanych w latach 2018-2023 (groźby te realizowane są także w latach 2024-2025). Nic dziwnego że w kilka dni po powołaniu rządu Donalda Tuska w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu sędziowie apelacyjni, wtargnęli do gabinetu sędziego - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, żądając przerwania jego gwarantowanej ustawą kadencji.

Minister Sprawiedliwości - Adam Bodnar wskazał natomiast, że „mamy problem z KRS, która w sensie konstytucyjnym nie działa”. Takie wypowiedzi stanowiły polityczne deklaracje, powodując uzasadnione przypuszczenie, iż możliwym jest siłowe rozwiązanie w dziedzinie tak delikatnej jak sądownictwo, sądy, niezawisłość sędziowska.

Minister Sprawiedliwości Waldemar Żurek na konferencji prasowej w dniu 31 lipca 2025 r. poinformował, że wystąpił do Ministra spraw wewnętrznych i administracji, by rozważył odwołanie 44 sędziów, którzy pełnią funkcję komisarzy wyborczych³⁷. Nastąpiło to sześć dni przed Zgromadzeniem Narodowym w celu zaprzysiężenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Na powyższe zareagowało Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa składając pismo do Przewodniczącego Komisji Wyborczej³⁸.

Wracając do początków wyłączenia zabezpieczeń konstytucyjnych niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądownictwa wskazać trzeba, że w dniu 20 grudnia 2023 r. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej podjął uchwałę³⁹, uderzającą w istnienie Krajowej Rady Sądownictwa, w Sąd Najwyższy. Stwierdzono w niej, że uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o powołaniu członków KRS kadencji 2018-2022 i 2022-2026 zostały podjęte z rażącym naruszeniem Konstytucji. Wezwano sędziów, urzędujących członków KRS, do

---

³⁵ Konferencja Drogi wyjścia z kryzysu konstytucyjnego, 10 września 2024 r. Wypowiedź <https://youtu.be/uknwgfkr4z0?T=498>

³⁶ <https://www.pap.pl/aktualnosci/premier-nie-wszystkie-moje-decyzje-beda-spelnialy-kryteria-praworzadnosci-z-punktu>.

³⁷ <https://wiadomosci.wp.pl/zurek-chce-odwolania-44-sedziow-pelniacych-funkcje-komisarzy-7184202506508896a>

³⁸ Stanowisko Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 sierpnia 2025 r. w sprawie działań Ministra Sprawiedliwości zmierzających do odwołania sędziów z funkcji komisarzy wyborczych. Przekazane pismem KRS z 26 sierpnia 2025 r. do PKW (WPR.o70.3.2025).

³⁹ https://orka.sejm.gov.pl/proc10.nsf/uchwały/118_u.htm

niezwłocznego zaprzestania ustawowej działalności. Usiłowano uchwałą parlamentu, pominąć ustawowy tok legislacyjny, w którym powinna być procedowana ewentualna zmiana ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. W porządku konstytucyjnym Rzeczypospolitej Polskiej należy rozróżniać uchwały Sejmu oparte na przepisach prawa od tych podejmowanych bez podstawy ustawowej. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej – w tym Sejm – mogą działać wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Uchwały wywołujące skutki prawne muszą zatem mieć wyraźne umocowanie w Konstytucji lub ustawach. W przeciwnym razie mogą być traktowane jako działanie bezprawne i sprzeczne z zasadą państwa prawa (art. 2 Konstytucji). Samowolne podejmowanie uchwał osłabia autorytet Sejmu i prowadzi do erozji praworządności.

Rzecz nie była możliwa do przeprowadzenia ze względu na istniejące zabezpieczenia systemowe, a w szczególności na instytucję kadencyjności sędziowskich członków Krajowej Rady Sądownictwa zapisaną w polskiej Konstytucji oraz prerogatywy Prezydenta RP wynikające z Konstytucji. Zmiana Konstytucji wymagałaby 2/3 większości parlamentarnej, a tej rząd Donalda Tuska nie posiada. Dlatego konieczna stała się eskalacja działań pozaprawnych, politycznych, medialnych, faktycznych, mających na celu urobienie opinii społecznej w celu uzasadnienia konieczności zmian ustawowych, a nawet gdyby były niemożliwe prawidłową drogą legislacyjną to uzasadniających akceptację bezprawia poprzez wydawanie aktów administracyjnych niezgodnych z konstytucyjnym systemem źródeł prawa w Polsce przez obecną administrację rządową. Powyższy sposób działania był szczególnie dotkliwym instrumentem naruszającym niezawisłość sędziów i niezależność sądownictwa po grudniu 2023 r.

Pojawiły się niezgodne z Konstytucją sejmowe projekty ustaw (np. projekt ustawy z 12 kwietnia 2024 druk sejmowy 211, wraz z uzasadnieniem), zmierzające do odwołania (podważania statusu) 3 218 sędziów w Polsce (wedle danych z raportu „Komisji Weneckiej 8 maja 2024 r”⁴⁰). O powyższym poinformowano członków Delegacji Komisji Weneckiej na spotkaniu w Krajowej Radzie Sądownictwa w dniu 26 kwietnia 2024 r. Przewodnicząca Rady Przewodnicząca Rady w liście skierowanym do szefowej Komisji Weneckiej podkreśliła powagę próby tych niekonstytucyjnych zmian i sprzecznych z prawem⁴¹.

Od 13 marca 2024 r (każdego 13-stego dnia kolejnego miesiąca) pod Krajową Radą Sądownictwa organizowały się protesty i manifestacje obywateli zrzeszonych w stowarzyszeniach „Prawe Kaszuby”, „Prawy Poznań”, „Prawa Warszawa w organizacji”.

⁴⁰ [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-PI\(2024\)009](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-PI(2024)009)

⁴¹ Pismo Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa z 21 czerwca 2024 r. (WSM 082.2.2024.)

„Akademicki Klub obywatelski im. Lecha Kaczyńskiego Oddział w Poznaniu” oraz stowarzyszeń sędziowskich wskazanych powyżej, protestujących przeciwko bezprawnym działaniom administracji obecnego rządu.

Po tych zapowiedziach i projektach Minister Sprawiedliwości Adam Bodnar, wiceminister Dariusza Mazur oraz obecny Minister Sprawiedliwości Waldemar Żurek podjęli działania odwoływania prezesów sądów powszechnych (ten ostatni odwołał bez uzasadnienia z dnia na dzień 50 prezesów sądów powszechnych po objęciu urzędu w lipcu 2025 r.). Uzasadnieniem tych decyzji było użycie zapisów literalnych oraz pojęć nieostrych takich jak „dobro wymiaru sprawiedliwości”, bez skonkretyzowania znaczenia pojęcia tego „dobra”, bez wskazania konkretnego uchybienia odwoływanego prezesa przed upływem jego kadencji⁴². Podstawą odwołania prezesa albo wiceprezesa było powołanie na stanowisko sędziowskie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. 2018 poz. 3) albo udzielenie poparcia sędziemu kandydującemu do Krajowej Rady Sądownictwa na podstawie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa w brzmieniu nadanym tą ustawą. W sumie od 13 grudnia 2023 odwołano, bądź zawieszono albo zmuszono do rezygnacji 203 prezesów i wiceprezesów sądów powszechnych.

Szczególnie znamienym w tych sytuacjach było używanie argumentów sprowadzających podstawy odwołań do absurdu, tak jak to miało np. miejsce wobec wiceprezesa Sądu Okręgowego P.M.I, pod zarzutem „nagłego przyspieszenia kariery sędziowskiej”, w sytuacji, w której powołanie na funkcję wiceprezesa nastąpiło po 20 latach nienagannej pracy tego sędziego⁴³.

Do tych nienależycie uzasadnionych decyzji Ministrów Sprawiedliwości w przedmiocie odwołania ponad 203 prezesów sądów powszechnych doszło wydawanie aktów prawnych bez umocowania ustawowego, aktów sprzecznych z Konstytucją czy też z naruszeniem § 48 ust. 1 i 2 Uchwały „regulamin Pracy Rady Ministrów”.

Przykładem tego rodzaju działania jest Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie funkcji oraz sposobu ustalania dodatków funkcyjnych przysługujących sędziom⁴⁴. W ocenie Rady, wprowadzone zmiany — polegające

---

⁴² Por. Załącznik Tabela „Zmiany na stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów w okresie Od grudnia 2023 r. do sierpnia 2025 r.

⁴³ Wystąpienie Członka KRS – Pana sędziego Marka Jaskulskiego z dnia 1 marca 2024 r. Podczas posiedzenia plenarnego KRS. Czas początku wystąpienia – g. 12.16. Zapis posiedzenia <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/posiedzenia/170-transmisja/2383-transmisja-z-posiedzenia-krajowej-rady-sadownictwa-w-dniu-1-luty-2024.html>

⁴⁴ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie funkcji oraz sposobu ustalania dodatków funkcyjnych przysługujących sędziom (Dz.U. 2024 poz. 1041).

na znacznym, bo sięgającym 800–900%, zwiększeniu wysokości dodatków funkcyjnych dla Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz jego Zastępcy — nie zostały należycie uzasadnione. W uzasadnieniu rozporządzenia nie przedstawiono bowiem konkretnych danych potwierdzających istotne zwiększenie zakresu obowiązków lub obciążenia pracą osób pełniących wskazane funkcje.

Dodatkowo zauważyć należy, że w tabeli dodatków funkcyjnych pominięto kwestię waloryzacji pozostałych dodatków, co rodzi poważne wątpliwości co do zachowania zasady spójności i równego traktowania sędziów pełniących funkcje orzecznicze i administracyjne. W konsekwencji Minister Sprawiedliwości, w drodze jednostronnego aktu normatywnego, zaproponował znaczne zwiększenie wysokości dodatków funkcyjnych wyłącznie dla wybranych rzeczników dyscyplinarnych, co — w ocenie Rady⁴⁵ — może budzić zastrzeżenia natury systemowej i etycznej.

Ponadto doszło do tego dopuszczenie przez Ministra Sprawiedliwości na zezwolenie do wydawanie wyroków w Polsce przez sędziów, którym wygasło prawo orzekania, mianowicie ukończyli 65 rok życia⁴⁶. Jedynym organem uprawnionym do zezwolenia na wydawanie wyroków przez sędziów, którzy osiągnęli wiek emerytalny (stanu spoczynku) jest Krajowa Rada Sądownictwa. Szacunkowa ilość takich sędziów sięga około 100 osób⁴⁷.

W związku z pismami Ministra Sprawiedliwości z 19 września 2025 r., kierowanymi do Izby Cywilnej oraz Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, w których Minister wskazuje, że dalsze orzekanie tych sędziów „(...) może zostać ocenione *in concreto* jako określone w art. 231 § 2 k.k. przekroczenie uprawnień albo być uznane za stypizowane w art. 227 k.k. przywłaszczenie funkcji publicznej”, do wiadomości Rady wpłynęły odpowiedzi Prezesów ww. Izb Sądu Najwyższego⁴⁸, wskazujących na bezprawność tego żądania oraz

---

⁴⁵ Por. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 września 2025 r. w przedmiocie zmienionego projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie funkcji oraz sposobu ustalania dodatków funkcyjnych przysługujących sędziom. W przedmiotowej opinii KRS wyraziła negatywne stanowisko wobec zmienionego projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dotyczącego dodatków funkcyjnych dla sędziów. Podkreśliła, że procedowanie tego projektu w trybie, w jakim został przedstawiony, narusza zasady poprawnej legislacji, gdyż zmieniony projekt różni się zasadniczo od pierwotnego, zastępując go nowym, o odmiennym zakresie i celach, co wymagałoby ponownego i pełnego procesu legislacyjnego.

⁴⁶ Art. 69 u.s.p.

⁴⁷ Sygnatury orzeczeń Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących sędziów, którzy orzekają po osiągnięciu wieku przejścia w stan spoczynku:

III KK 385/24 z 17 września 2024

III KK 183/25 z 4 lica 2025 r.

III KK 211/25 z 26 czerwca 2025 r.

III KK 295/25 z 25 czerwca 2025 r.

⁴⁸ Por. Pismo Prezesa SN Izby Cywilnej z 10 października 2025 r. (WPR.072.3.2025), Pismo Prezesa SN Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych z 14 października 2025 r. (WPR.072.4.2025), Uchwała Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 września 2025 r.

katastrofalne skutki dla uczestników postępowań. W podobnym tonie brzmi Uchwała Kolegium Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 września 2025 r.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2025 r. zmieniające rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, pozwalające na uznaniowe odstępstwa od stosowania Systemu Losowego Przydziału Spraw⁴⁹ to poważny regres z punktu widzenia gwarancji procesowych stron. Na mocy ww. rozporządzenia, do § 50 regulaminu dodano ust. 1a, zgodnie z którym przewodniczący wydziału, w celu poprawy efektywności pracy, może zdecydować, że SLPS przydzieli jedynie referenta w składzie 3-osobowym, a dwóch pozostałych sędziów wyznaczy przewodniczący na podstawie zasad określonych przez prezesa sądu i po zasięgnięciu opinii kolegium. Przepis ten narusza zasadę losowego przydziału spraw, ustanowioną w art. 47a p.u.s.p., i wykracza poza delegację ustawową z art. 47 § 1 p.u.s.p. Losowy przydział spraw uniemożliwiał administracji sądu przydzielanie "wybranych spraw" "wybranym" sędziom.

Pismem z 16 lipca 2025 r. Wiceminister Sprawiedliwości sędzia Dariusz Mazur, poinformował Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa, że mając na uwadze wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z 3 lipca 2025 r. w połączonych sprawach C-646/23 i C-661/23 odstępuje od stosowania art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 r. poz. 1615), który przewiduje wcześniejsze przeniesienie sędziego P. R. w stan spoczynku. Sędzia P. R. został przeniesiony w stan spoczynku z dniem 15 listopada 2023 r. zgodnie z art. 13 ww. ustawy. Tym samym Wiceminister Sprawiedliwości bezprawnie uznał przejście sędziego w stan spoczynku.

Za to powołani przez Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara w szeregu przypadkach rozpoczęli nękanie sędziów powołanych w latach 2018-2023, a także tych sędziów, którzy udzielili poparcia członkom KRS bądź będących jej członkami. Odnotować należy takie szczególne przypadki jak udzielanie wytyków prezesowskich⁵⁰. Jednemu z sędziów prezes Sądu Okręgowego w O. (udzielił 44 wytyków⁵¹).

---

⁴⁹ Por. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 września 2025 r. zmieniające rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2025 Poz. 1325).

⁵⁰ Art. 37 § 4 u.s.p

⁵¹ Zapis posiedzenia KRS z 12 września 2025 r. <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/posiedzenia/170-transmisja/2985-transmisja-z-posiedzenia-krajowej-rady-sadownictwa-w-dniu-12-wrzesnia-2025.html>

2. Sytuacja sędziowskiej części składu Krajowej Rady Sądownictwa

W kwietniu 2025 r. rzecznik dyscyplinarny, Sędzia Apelacyjny z Wrocławia Cezariusz Baćkowski, powołany ad hoc przez Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara, przedstawił zarzuty dyscyplinarne niemal wszystkim obecnym i byłym sędziom, będącym członkami Krajowej Rady Sądownictwa (KRS) na podstawie art. 187 ust. 1 Konstytucji RP. Zarzuty te dotyczą udziału w procedurze wyboru do KRS, przeprowadzonej zgodnie z przepisami Konstytucji RP oraz ustaw, a także samego zasiadania w składzie tego konstytucyjnego organu. Zgodnie z zapowiedziami medialnymi, zarzuty te mogą prowadzić do usunięcia wskazanych sędziów z zawodu, co skutkowałoby pozbawieniem ich prawa do wykonywania funkcji sędziowskich, a zgodnie z wypowiedziami władz adwokatury również prawa do wykonywania innego zawodu prawniczego.

Procedura wyboru do Krajowej Rady Sądownictwa latach 2018–2022 była transparentna, oparta na publicznie dostępnych dokumentach, w tym listach osób rekomendujących: sędziów oraz ok. 17 500–20 000 obywateli, oraz podlegała weryfikacji przez Kancelarię Sejmu, także przez Państwową Komisję Wyborczą (art. 11b ust. 4 ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa).

Kandydatury były szeroko omawiane w mediach publicznych i prywatnych, co stanowiło istotną zmianę w porównaniu z wcześniejszymi, niejawnymi procedurami wyboru członków KRS podczas których procedura wyboru nie była weryfikowana przez organy zewnętrzne i nie podlegała upublicznieniu.

Po wyborach parlamentarnych w 2023 r. i zmianie układu sił politycznych nasiliły się działania kwestionujące legalność funkcjonowania KRS, status jej sędziowskich członków oraz ważność powołań sędziowskich dokonanych po 2017 r. na podstawie wniosku KRS, której wybór części sędziowskiej został dokonany na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018.3). Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP, sędziów na czas nieokreślony powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.

W trakcie posiedzeń plenarnych KRS po grudniu 2023 r., przedstawiciele koalicji rządzącej, w tym parlamentarzyści-członkowie KRS podważali w swych wypowiedziach umocowanie KRS i grozili „likwidacją” jej sędziowskich członków. Wypowiedzi te, emitowane w transmisjach z posiedzeń KRS, były szeroko komentowane w mediach publicznych, w tym

w Telewizji Polskiej, jak też w spierających obóz rządowy mediach prywatnych⁵².

Nieustająco przedstawiano koncepcje weryfikacji sędziów powołanych od 2018 r. z powodu sposobu ich powołania. Koncepcje przewidywały podziały na grupy sędziów w zależności od szczebla sądownictwa oraz poprzednio wykonywanego zawodu. Najsurowiej traktowano sędziów, którzy zostali powołani na wyższy szczebel sądownictwa i udzielili swojej rekomendacji kandydatowi na członka Krajowej Rady Sądownictwa oraz sędziów Sądu Najwyższego. W uzasadnieniach projektów zmian ustaw dotyczących ustroju sądownictwa w Polsce zaproponowano, aby sędziowie powołani w latach 2018-2023 na urząd sędziego wyrazili „akt skruchy” i tym samym aby było możliwe uznanie, że mogą nadal zajmować stanowisko sędziego. Co do części sędziów nie przewidziano tego rodzaju „szansy” w projektach Ustawodawcy po grudniu 2023 r.⁵³.

Ponadto Minister Sprawiedliwości Waldemar Żurek w publicznych wypowiedziach zapowiadał usunięcie członków KRS z siedziby organu, co miało stanowić kolejny element nacisku na sędziów zasiadających w Radzie⁵⁴. Działania te spotęgowały atmosferę niepewności i obaw wśród członków KRS oraz środowiska sędziowskiego. Ponadto Minister Waldemar Żurek rozważa reaktywowanie poprzedniej KRS uchwałą Sejmu⁵⁵.

Przedstawiana przez Ministerstwo Sprawiedliwości Waldemara Żurka koncepcja „reaktywowania” Krajowej Rady Sądownictwa w składzie sprzed marca 2018 r. uchwałą Sejm Rzeczypospolitej Polskiej jest rozwiązaniem jawnie sprzecznym z Konstytucją RP, zasadami ustroju państwa oraz podstawowymi regułami stanowienia prawa. Konstytucja w art. 87 ust. 1

---

⁵² Wypowiedzi Kamili Gasiuk-Pihowicz

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=rrhieoqrone>

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=-62weda2h0> w sprawie Krajowej Rady Sądownictwa

Wypowiedzi Krzysztofa Kwiatkowskiego

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=k5tr2omhi9m> wywiad w polskieradio24

<https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art39408181-krzysztof-kwiatkowski-rusza-przywracanie-normalnosci-w-krs>

Dlaczego posłowie opozycji dołączyli do gremium, którego status kwestionują, mówi „Rzeczpospolitej” Krzysztof Kwiatkowski, senator, członek KRS.

Wypowiedzi Tomasza Zimocha: Sędzią nie może być nikt z nadania politycznego

<https://www.pap.pl/aktualnosci/tomasz-zimoch-z-polski-2050-sedzia-nie-moze-byc-nikt-z-nadania-politycznego>

<https://www.youtube.com/watch?v=shd8hwepglm> odnośnie działalności krs

<https://www.youtube.com/watch?v=wcarsgusyme> w sprawie Krajowej Rady Sądownictwa

⁵³ Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie działań podjętych wobec Sądu Okręgowego w Warszawie <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/opinie-stanowiska-uchwaly/2807-stanowisko-krajowej-rady-sadownictwa-z-dnia-21-lutego-2025-r-w-sprawie-dzialan-podjetych-wobec-sadu-okregowego-w-warszawie.html>

⁵⁴ Wypowiedź Ministra Sprawiedliwości Waldemara Żurka na posiedzeniu plenarnym KRS w dniu 26 sierpnia 2025 r. <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/posiedzenia/170-transmisja/2960-transmisja-z-posiedzenia-krajowej-rady-sadownictwa-w-dniu-26-sierpnia-2025.html>

⁵⁵ „Uchwałą Sejmu w neo-KRS. Minister Waldemar Żurek rozważa reaktywowanie starej KRS”

<https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art42857031-uchwala-sejmu-w-neo-krs-minister-waldemar-zurek-rozwaza-reaktywowanie-starej-krs>

jednoznacznie wskazuje, jakie są źródła prawa powszechnie obowiązującego w Polsce: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Uchwała Sejmu nie jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego i nie może ani tworzyć nowych norm prawnych, ani zmieniać czy uchylać przepisów ustawy. Uchwały Sejmu mają co najwyżej charakter wewnętrzny lub deklaracyjny i nie mogą ingerować w skład, tryb powoływania czy funkcjonowanie konstytucyjnych organów państwa.

Podjęcie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwały „stwierdzającej nieważność” wyboru sędziowskich członków Krajowej Rady Sądownictwa i „przywracającej” kadencję przerwana w 2018 r. byłoby obejściem art. 187 Konstytucji RP, który w sposób zamknięty i kompletny określa skład Rady oraz tryb wyboru jej członków. Konstytucja nie przewiduje żadnej procedury reaktywacji kadencji organu konstytucyjnego na mocy uchwały innego organu władzy. Takie działanie byłoby zamachem na niezależność i stabilność konstytucyjnego organu państwa, a jednocześnie stworzyłoby niebezpieczny precedens, w którym większość parlamentarna mogłaby w dowolnym momencie, bez podstawy ustawowej, „przestawiać” skład organów władzy publicznej według bieżącego interesu politycznego.

Próba likwidacji obecnej Krajowej Rady Sądownictwa i powołania „starej” w drodze uchwały Sejm Rzeczypospolitej Polskiej miałaby charakter uzurpacyjny i stanowiłaby naruszenie art. 10 Konstytucji RP (zasada podziału władzy), art. 2 (zasada demokratycznego państwa prawnego) oraz art. 7 (zasada legalizmu – działanie organów władzy publicznej wyłącznie na podstawie i w granicach prawa). Ponadto, w świetle art. 231 § 1 k.k., funkcjonariusz publiczny, który przekracza swoje uprawnienia lub nie dopełnia obowiązków, działając na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. W tym przypadku doszłoby do klasycznego przekroczenia uprawnień przez posłów i urzędników Ministerstwo Sprawiedliwości, którzy wiedząc, że uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej nie ma mocy kształtowania składu Krajowej Rady Sądownictwa, podjęliby działania wprost sprzeczne z Konstytucją.

Celem tych działań jest zastraszenie członków organu konstytucyjnego pozbawieniem wolności, możliwości zarobkowania oraz utratą majątku. Sędziom będącym członkami KRS zarzuca się odpowiedzialność dyscyplinarną za samo zasiadanie w organie konstytucyjnym, co jest określane jako przykład tzw. „efektu mrożącego” (ang. „chilling effect”) lub efektu zabijającego niezależność (ang. „killing effect”), mającego na celu podważenie niezależności środowiska sędziowskiego. Pojawiły się również zapowiedzi skierowania wobec członków KRS wezwań do zapłaty regresowych w związku z ugodami zawartymi przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka (ETPC), dotyczącymi kwestionowania legalności sędziów Sądu

Najwyższego, w których Skarb Państwa zobowiązał się do zapłaty zadośćuczynienia za wydanie wyroków w składzie z udziałem sędziów powołanych przez Prezydenta RP po 2017 r. na wniosek KRS.

Równolegle, prokuratura prowadzi śledztwa zmierzające do postawienia zarzutów członkom KRS, w tym za sam udział w pracach tego organu. Prokuratura Regionalna w Warszawie wszczęła postępowania przeciwko kilkunastu sędziom-członkom KRS powołanym w procedurze z lat 2018–2022, podejrzewanym o rzekome popełnienie przestępstw z art. 231 § 1 k.k. (nadużycie władzy lub uchybienie przepisom prawa przez funkcjonariusza publicznego) w związku z ich udziałem w procedurze wyborczej do KRS oraz opiniowaniem kandydatów na sędziów. Śledztwa te obejmują czynności procesowe, takie jak przesłuchania świadków i podejrzanych, zabezpieczenia dokumentów oraz analizy prawne, i mogą prowadzić do przedstawienia zarzutów karnych, a w konsekwencji do środków zapobiegawczych, w tym zakazu wykonywania zawodu sędziowskiego. Działania prokuratury są postrzegane jako uzupełnienie presji dyscyplinarnej i finansowej, pogłębiając efekt mrozący w środowisku sędziowskim.

W ustawie budżetowej na 2025 rok Sejm koalicji 13 grudnia 2023 r. podjął decyzję o pozbawieniu środków finansowych na diety dla członków KRS, co miało na celu dalsze ograniczenie funkcjonowania tego organu. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej zaskarżył ustawę budżetową do Trybunału Konstytucyjnego, który wyrokiem z dnia 6 maja 2025 r., sygnatura akt K2/25 uznał ją za częściowo niezgodną z Konstytucją RP (art. 1 ust. 2 ustawy powołanej w punkcie 1 w części dotyczącej załącznika nr 2 część 52. Krajowa Rada Sądownictwa, Dz.U.2025r., poz. 63). Wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie został jednak wykonany, co dodatkowo pogłębia kryzys konstytucyjny związany z funkcjonowaniem KRS i niezależnością sądownictwa. Ponadto, Minister Sprawiedliwości zmienił w dniu 26 września 2024 r. rozporządzenie – „Regulamin urzędowania sądów powszechnych” (Dz. U. poz. 1444), które podwyższyło wskaźnik przydziału spraw dla sędziów będących członkami KRS z 25% do co najmniej 80%. Rozporządzenie to miało na celu zwiększenie obciążenia pracą sędziów KRS, co dodatkowo utrudniało wykonywanie ich obowiązków w Radzie. Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 6 marca 2025 r., sygnatura akt U 16/24 rozporządzenie to zostało uznane za niekonstytucyjne, jednak wyrok ten, podobnie jak wcześniejszy wspomniany wyrok dotyczący ustawy budżetowej, nie został wykonany.

Powyższe działania, w tym stawianie zarzutów dyscyplinarnych, prowadzenie śledztw prokuratorskich, groźby odwołania sędziów ze stanowisk, zapowiedzi usunięcia członków KRS z siedziby organu, wezwania do zapłaty roszczeń regresowych, ograniczenia budżetowe oraz

zmiany w „Regulaminie urzędowania sądów powszechnych”, mają na celu zastraszenie członków KRS i środowiska sędziowskiego, budząc poważne obawy co do niezależności sądownictwa i przestrzegania konstytucyjnego porządku Rzeczypospolitej Polskiej.

Istotnym czynnikiem dyskredytacji Krajowej Rady Sądownictwa oraz sędziów powołanych przez Prezydenta na wiosek KRS ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. była aktywność stowarzyszeń sędziowskich „Themis” i „Iustitia”⁵⁶, której charakter nosił niejednokrotnie cechy działalności strictly politycznej (sędzia w Polsce musi być apolityczny).

II. Działania Ministra Sprawiedliwości i powołanych przez niego rzeczników dyscyplinarnych w obszarze odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów

Pomimo braku podstaw prawnych do odwołania Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych i jego zastępców (przepisy u.s.p. nie przewidują takiej możliwości), Minister Sprawiedliwości wydał decyzje o odwołaniu kolejno Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędziego P.R. (4 kwietnia 2025 roku), następnie Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędziego P.S. (25 kwietnia 2025 roku) i drugiego z jego zastępców sędziego M.L.

Powołana na Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych sędzia J.R., pomimo braku do tego podstaw prawnych, w dniu 3 listopada 2025 roku wydała decyzję o odwołaniu:

- sędzi Sądu Okręgowego w Świdnicy K.B.-M. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Świdnicy,
- sędzi Sądu Okręgowego w Warszawie M.C.-B. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie,
- sędziego Sądu Rejonowego w Słubicach J.D. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim,

---

⁵⁶ Wystąpienia Iustiti w związku z działalnością KRS

Przekazany Min. Adamowi Bodnarowi. 31 marca 2025 r. dokument „Sprawne i stabilne sądy. Postulaty /20 działań do 2026 r./ <https://iustitia.pl/wp-content/uploads/2025/04/Raport-Sprawne-i-Stabilne-Sady.-Postulaty.pdf>

Opinia stowarzyszenia sędziów polskich Iustitia o projekcie ustawy o zmianie ustawy o krajowej radzie sądownictwa z 12 stycznia 2024 r. <https://www.do2024.iustitia.pl/4811-opinia-stowarzyszenia-sedziow-polskich-iustitia-o-projekcie-ustawy-o-zmianie-ustawy-o-krajowej-radzie-sadownictwa-z-12-stycznia-2024r>

<https://www.polsatnews.pl/wiadomosc/2018-04-17/iustitia-zmiany-w-ustawach-sadowych-niszczą-zasade-trojpodzialu-wladzy/>

<https://legaartis.pl/odszkodowania-od-neosedziow-reforma-wymiaru-sprawiedliwosci-20-postulatow-iustitii-na-2026-rok/>

<https://www.do2024.iustitia.pl/79-informacje/4820-projekty-ustaw-zmian-w-sadownictwie-gotowe-do-uchwalenia>

- sędzi Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim A.G.-M. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Piotrkowie Trybunalskim,
- sędziego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie J.I. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie,
- sędziego Sądu Okręgowego Warszawa Praga w Warszawie A.J. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w Warszawie,
- sędziego Sądu Okręgowego w Rybniku J.W. z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Rybniku.

Rzecznicy dyscyplinarni powołani przez Ministra Sprawiedliwości w trybie art. 112b u.s.p. (tzw. rzecznicy *ad hoc*) przejmują prowadzenie postępowań dyscyplinarnych i uniemożliwiają prowadzenie działań w przypadku naruszeń dyscyplinarnych sędziów współpracujących z obecnym Ministrem Sprawiedliwości.

III. Naruszenia niezawisłości sędziów przy użyciu instrumentów zawartych w ustawie z 26 lipca 2001 – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2024 pozycja 334 ze zm.) na podstawie *incydentów naruszeń* przedstawionych w skargach i w pismach sędziów skierowanych do Krajowej Rady Sądownictwa od grudnia 2023 r.

Na podstawie nadesłanych pism, niniejszy raport przedstawia zanonimizowaną i pogrupowaną analizę skarg sędziów skierowanych do Krajowej Rady Sądownictwa w okresie od grudnia 2023 r. do grudnia 2025 r. We wskazanym okresie odnotowano około 63 takich incydentów.

Skargi zostały podzielone na sześć kategorii tematycznych na podstawie naruszeń niezawisłości sędziowskiej, wynikających z nadużywania przepisów u.s.p.

Skargi te wskazują na systemowy charakter naruszeń, określanych jako „efekt zabijający” (*killing effect*) niezawisłości sędziowskiej w Polsce, polegający na wzbudzaniu strachu i serwilizmu wśród sędziów, co destabilizuje wymiar sprawiedliwości. Naruszenia są motywowane ideologicznie, głównie kwestionowaniem powołań sędziowskich po 2017 r. na wniosek KRS, w oparciu o selektywne interpretacje orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC), takich jak wyrok w sprawie Wałęsa przeciwko Polsce (skarga nr 50849/21 z 23 listopada 2023 r.).

Escalacja problemów rozpoczęła się po zmianie rządu w grudniu 2023 r., kiedy to prezesi sądów, powołani przez Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara lub Waldemara Żurka, zaczęli stosować instrumenty przewidziane w ustawie o ustroju sądów powszechnych w sposób

naruszający niezawisłość sędziowską, często działając poza prawem a także nie respektując postanowień o zabezpieczeniu wydawanych przez polski Trybunał Konstytucyjny oraz wbrew uchwałom Krajowej Rady Sądownictwa, reagującej na te akty bezprawia i naruszeń niezawisłości sędziowskiej. Szczególnie poniżające jest pobudzenie tzw. aktywistów sędziowskich do szykanowania kolegów i koleżanek sędziów. Poniżej przedstawia się kategorie wspomnianych dokuczliwych naruszeń.

a. Skargi dotyczące podziału czynności (art. 22a u.s.p.) – Tworzenie „gett orzeczniczych” i dyskryminacyjny przydział spraw

Ta kategoria obejmuje największą liczbę skarg, około 30, dotyczących niesprawiedliwego przydziału sędziów do wydziałów lub sekcji o ograniczonej kompetencji, takich jak zażalenia (np. AKz), z wykluczeniem z poważnych spraw, takich jak apelacje karne (AKa). Prezesi sądów, często nowo powołani po grudniu 2023 r., ignorują uchwały KRS uchylające niezgodne podziały, uzasadniając swoje działania koniecznością przywrócenia praworządności w świetle wyroku ETPC Wałęsa przeciwko Polsce. Naruszenia dotyczą art. 22a § 1–6 u.s.p. (zasada równego przydziału i stabilności podziału), art. 47a u.s.p. (prawo do uczestnictwa w przydziale spraw) oraz art. 178 Konstytucji RP (niezawisłość sędziowska). Znaczenie tych skarg polega na tworzeniu tzw. „gett orzeczniczych”, które ograniczają sędziów do spraw o niskiej wadze, pozbawiając ich wpływu na poważne orzecznictwo, co prowadzi do serwilizmu, zaległości sądowych i dyskryminacji sędziów związanych z reformami po 2017 r. Skutki obejmują systemowy mobbing, wynikający z powtarzalności odwołań (nawet siedem w jednej sprawie), co wzmaga strach wśród około 3200 sędziów i destabilizuje system sądowiczy.

- Sędzia A.A. z Sądu Okręgowego w Koszalinie (WSI.508.55.2025) ponowienie odwołania z 2 lipca 2025 r.
- Sędzia G.F z Sądu Okręgowego w Krośnie (WSI.508.58.2025) pismem 1 sierpnia 2025 r. wniósł do KRS odwołanie od podziału czynności z 27 maja oraz 1 sierpnia 2025 r., zarzucając naruszenie 22a § 1 i § 4 u.s.p. przez ustalenie nowego podziału czynności przez osobę nieuprawnioną oraz wydanie opinii co nowego podziału czynności przez organ niebędący Kolegium Sądu Okręgowego w Krośnie, naruszenie § 68 ust. 1 pkt 2 f „Regulaminu urzędowania sądów”, naruszenie 22 § 4 u.s.p. poprzez ustalenie nowego zakresu w sytuacji, kiedy sędzia nie przestał być członkiem KRS a tym samym nie powstała potrzeba wprowadzenia nowego zakresu obowiązków.

- Sędzia A.A. z Sądu Okręgowego w Koszalinie (WSI.508.55.2025) pismem z 2 lipca 2025 r. wniosła odwołanie od podziału czynności z 1 lipca 2025 r. poprzez zwiększenie przydziału spraw w porównaniu do zakresu czynności sędziów w wydziale uznając to za dyskryminację w stosunku do niej.
- Sędzia P.S. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Sygnatura WSI 508.46.2025. Pismem z 23 czerwca 2025 r. zwrócił się z odwołaniem od podziału czynności z 8 maja 2025 r. bezprawnie sygnowanego jako Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Kontekst: odwołanie obejmuje 11 stron. Wskazuje na bezprawne uzurpowanie przez sędzię Dorotę Markiewicz funkcji Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Wnioskujący wskazał, że decyzja Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 2022 r. o powołaniu P.S. na stanowisko Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie pozostaje skuteczną wobec braku legalnych działań, wymaganych ustawą do odwołania prezesa sądu przed upływem kadencji. Trybunał Konstytucyjny w dniu 24 kwietnia 2024 r. postanowieniem tymczasowym w sprawie o sygn. K 2/24, zabezpieczył wniosek Krajowej Rady Sądownictwa przez zobowiązanie Ministra Sprawiedliwości do powstrzymania się od dokonywania czynności na podstawie art. 27 par. 5 oraz art. 27 par. 5 lit. a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych stosowanie do normy art. 190 par. 1 Konstytucji RP za nielegalne i niewywołujące skutków prawnych uznać należy działania Ministra Sprawiedliwości. Sprawa w toku.
- Sędzia K.F. z Sądu Okręgowego w Katowicach: Sygnatura WSI.508.1-2.2025, grudzień 2024 r. Kontekst: Dokumentacja obejmuje 46 stron, w tym siedem sukcesywnych odwołań od podziału czynności, poczynwszy od kwietnia 2024 r., dotyczących przydziału do I Wydziału Cywilnego (sprawy z repertorium C, Cgg, Co, Ns-Rej.Pr., Ns, Nc). Podziały ustalono w różnych datach, m.in. 20 września 2024 r. (obowiązujący od 16 kwietnia 2024 r.) i 10 grudnia 2024 r. Argumenty sędzi: Podział jest niesprawiedliwy, ignoruje jej doświadczenie zawodowe i preferencje, a w niektórych przypadkach ma daty wsteczne, co stanowi formę dyskryminacji lub represji, połączoną z „ignorancją i arogancją” Prezesa Sądu. Sędzia wskazuje na naruszenie art. 22a § 1 pkt 2 u.s.p. i żąda łącznego rozpoznania odwołań oraz uchylecia podziału. Stanowisko Prezesa A.S.-R.: Odwołanie nie przysługuje na podstawie art. 22a § 5 pkt 2 u.s.p., ponieważ dotyczy powierzenia obowiązków w tym samym wydziale na tych samych zasadach; podział jest zgodny z prawem, zaopiniowany przez Kolegium Sądu Okręgowego (np. 10 grudnia 2024 r.), a sędzia została odwołana z funkcji wiceprezesa w 2021 r., co wpływa na przydział. Działania KRS: Uchwały uwzględniające odwołania, np. nr 362/2024 z

kwietnia 2024 r., ale Prezes ogranicza ich zakres, uniemożliwiając pełne uchylenie. Skutki: Skarga ilustruje konflikt o niezawisłość sędziowską, gdzie sędzia postrzega podział jako mobbing polityczny, a administracja sądowa broni go jako zgodnego z prawem; wielokrotne odwołania wskazują na systemowy spór w Sądzie Okręgowym w Katowicach.

- Sędzia H.K.-J. z Sądu Okręgowego w Słupsku: Sygnatura WSI.508.64.2024, lipiec 2024 r. Kontekst: Sędzia złożyła sześć odwołań od podziału czynności, przekazanych do KRS przez Prezesa A.N.-B. Argumenty sędzi: Podział odsuwa ją od spraw karnych na rzecz cywilnych o niskiej wadze, naruszając art. 22a § 1 u.s.p. (równy przydział) oraz art. 47a u.s.p. (stabilność podziału); stanowi formę represji za powiązania z reformami po 2017 r.; sędzia żąda uchylenia podziału i ochrony przed mobbingiem. Stanowisko Prezesa: Brak podstaw do zajęcia stanowiska do czasu zmian legislacyjnych i wykonania wyroku ETPC w sprawie Wałęsa przeciwko Polsce; odwołania przekazywane „zgodnie z wolą sędzi”, bez merytorycznego uznania. Działania KRS: KRS rozpoznała sprawy merytorycznie, uchylając poprzednie podziały, ale uchwały nie zostały wykonane.

Skutki: Odmowa Prezesa blokuje procedurę odwoławczą, wzmagając strach wśród sędziów w Sądzie Okręgowym w Słupsku i podważając autorytet KRS.

- Sędzia K.W. z Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim: Sygnatura WENOZ.700.4.2024, 2024 rok. Kontekst: Sędzia złożyła dwa odwołania od przydziału do sekcji niskiej wagi po reorganizacji sądu. Argumenty sędzi: Podział narusza stabilność przydziału spraw (art. 47a u.s.p.) i wyklucza ją z orzekania w sprawach cywilnych bez merytorycznych powodów; jest motywowany ideologicznie. Stanowisko Prezesa: Podział jest zgodny z „Regulaminem urzędowania sądów” (§ 55). Działania KRS: KRS uchylili podziały w drodze uchwał. Skutki: Tworzenie „getta orzeczniczego” prowadzi do destabilizacji orzecznictwa w Sądzie Okręgowym Gorzów Wielkopolski.
- Sędzia A.G.-M. z Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim: Sygnatura WENOZ.052.5.2024, 2024 rok. Kontekst: Sędzia złożyła dwa odwołania od podziału czynności oraz jedno odwołanie z funkcji wizytatora (art. 22 § 1 pkt c⁵⁷ w zw. z art. 37d

---

⁵⁷ Art. 22 u.s.p. [Kompetencje prezesa]

§ 1. Prezes sądu:

1) kieruje sądem i reprezentuje sąd na zewnątrz, z wyjątkiem spraw należących do kompetencji dyrektora sądu, a w szczególności:

§ 1⁵⁸ u.s.p.). Argumenty sędzi: Przerwanie czteroletniej kadencji wizytatora bez uzasadnionych przesłanek stanowi dyskryminację ideologiczną. Stanowisko Prezesa: Decyzja została podjęta w „interesie wymiaru sprawiedliwości”. Działania KRS: KRS przyjęła stanowisko w grudniu 2024 r., potępiając naruszenie kadencyjności.

Skutki: Utrata funkcji administracyjnej wzmaga serwilizm wśród sędziów.

- Sędzia M.J. z Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w Poznaniu - skargi z 29 listopada 2024 r. i z 9 grudnia 2024 r. o bezprawnym zwiększeniu czynnika wpływu spraw.
- Sędzia P.S. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.72.9.2024, listopad 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył trzy odwołania od przydziału do sekcji zażaleniowo-wnioskowej w II Wydziale Karnym po reorganizacji sądu na podstawie decyzji Ministra Sprawiedliwości z sierpnia 2024 r. (art. 19 § 1 u.s.p.). Argumenty sędzi: Podział jest formą represji za działalność dyscyplinarną; narusza art. 22a § 1 u.s.p. (niesprawiedliwy przydział); sędzia żąda przywrócenia pełnego orzekania. Stanowisko Prezesa D.M.: Odwołanie nie przysługuje (art. 22a § 5 u.s.p.), a zmiany są zgodne z regulaminem. Działania KRS: Skarga jest częścią zbiorowej skargi sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie; KRS rozpoznała sprawę merytorycznie. Skutki: Odsunięcie od poważnych spraw karnych destabilizuje orzecznictwo w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.
- Sędzia I.S. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.72.9.2024, listopad 2024 r. Kontekst: Sędzia złożyła jedno odwołanie (wystąpienie) od przydziału do sekcji zażaleniowo-wnioskowej w II Wydziale Karnym. Argumenty sędzi: Sekcja stanowi „getto orzecznicze”, wykluczające z orzekania w apelacjach; podział jest dyskryminacją ideologiczną, naruszającą art. 178 Konstytucji RP; sędzia powołuje się na wyrok ETPC Wałęsa przeciwko Polsce, wskazując, że nie nakazuje indywidualnych represji. Stanowisko Prezesa: Zmiany służą przywracaniu praworządności w świetle orzeczenia ETPC. Działania KRS: Skarga jest częścią zbiorowej skargi Sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie.
Skutki: Wzmacnia strach i serwilizm wśród sędziów Sądu Apelacyjnego w Warszawie.
- Sędzia P.F. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WSI.508.74.2024, wrzesień 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył jedno odwołanie od indywidualnego podziału

---

C) powierza sędziom, asesorom sądowym i referendarzom sądowym pełnienie funkcji i zwalnia z ich pełnienia, chyba że ustawa stanowi inaczej;

⁵⁸ Art. 37d u.s.p. [Sędzia wizytator, powołanie]

§ 1. Sędziego wizytatora w sądzie apelacyjnym powołuje prezes sądu apelacyjnego, a w sądzie okręgowym - prezes sądu okręgowego, na okres czterech lat, spośród sędziów posiadających co najmniej siedmioletni staż pracy na stanowisku sędziego. Przed powołaniem sędziego wizytatora prezes właściwego sądu zasięga opinii Ministra Sprawiedliwości.

czynności po utworzeniu sekcji zażaleniowo-wnioskowej (dokument 16 stron, w tym załączniki: podział, pisma Prezesa). Argumenty sędzi: Podział jest fikcyjny (100% zażeń AKz, 0% apelacji AKa), narusza art. 22a § 1–4 u.s.p. oraz § 55 i 68 „Regulaminu urzędowania sądów”; represje za 30-letni staż; sędzia żąda zmiany wskaźników przydziału (np. 50% AKa) i ochrony przed mobbingiem; wskazuje na naruszenie art. 6 EKPC (prawo do sądu) oraz art. 78 Konstytucji RP (odwołałość). Stanowisko Prezesa D.M.: Odwołanie należy odrzucić, brak prawa do odwołania (art. 22a § 5); podział zgodny z regulaminem (§ 55); Prezes cytuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego (P 20/04) i Sądu Najwyższego (I NKRS 91/22), argumentując, że ustrój sądów służy sprawności, a nie „przywilejom” sędziów. Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę merytorycznie.

Skutki: Ograniczenie do spraw niskiej wagi wzbudza serwilizm i destabilizuje orzecznictwo w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

- Sędzia M.L. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WSI.508.100.2024, wrzesień 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył cztery odwołania od podziału do sekcji zażaleniowo-wnioskowej po reorganizacji (dokument z pismem Prezesa D.M.). Argumenty sędzi: Podział wyklucza go z 85–90% spraw karnych mimo ponad 25-letniego stażu; sekcja jest fikcyjna, stanowi „getto orzecznicze”; narusza art. 22a § 1, art. 55 § 4 u.s.p. oraz art. 178 Konstytucji RP; jest motywowany ideologicznie (represje za powiązania z reformami Ziobry); sędzia żąda przywrócenia pełnego orzekania i ochrony przed mobbingiem. Stanowisko Prezesa: Odwołanie należy odrzucić, podział jest zgodny z regulaminem (§ 55); Prezes powołuje się na wyrok ETPC Wałęsa przeciwko Polsce, argumentując konieczność przywracania praworządności. Działania KRS: Poprzednie trzy uchwały KRS uchylły podziały, ale Prezes ich nie wykonała. Skutki: Powtarzalność odwołań (cztery) wskazuje na systemowe represje, destabilizujące Sąd Apelacyjny w Warszawie i wzmagające strach wśród sędziów.
- Sędzia M.S.-K. z Sądu Okręgowego w Łodzi: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożyła jedno odwołanie od przydziału, który odsuwa ją od spraw karnych. Argumenty sędzi: Podział narusza art. 22a § 5 u.s.p. i jest motywowany ideologicznie, bez merytorycznych podstaw. Stanowisko Prezesa: Podział jest racjonalny i zgodny z regulaminem.

Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę merytorycznie. Skutki: Odsunięcie od spraw karnych powoduje zaległości sądowe i destabilizuje orzecznictwo w Sądzie Okręgowym w Łodzi.

- Sędzia L.O. z Sądu Rejonowego w Goleniowie: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożył **jedno** odwołanie od przydziału do spraw o niskiej wadze. Argumenty sędzi: Podział stanowi dyskryminację, brak merytorycznych powodów. Stanowisko Prezesa: Podział jest zgodny z prawem. Działania KRS: Brak szczegółowych informacji o działaniach KRS.
Skutki: Skarga jest przykładem systemowego problemu w sądach rejonowych, wzmagającego strach wśród sędziów.
- Sędzia M.M. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.002.2.2025, czerwiec 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył **jedno** odwołanie od przydziału do sekcji oskarżycieli nie-prokuratorskich. Argumenty sędzi: Podział odsuwa go od spraw gospodarczych, naruszając art. 40 u.s.p. oraz zasadę niezawisłości sędziowskiej (art. 178 Konstytucji RP). Stanowisko Prezesa: Przydział ma charakter organizacyjny. Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę merytorycznie. Skutki: Ograniczenie kompetencji prowadzi do paraliżu sekcji i zaległości w orzecznictwie.
- Sędzia M.C. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.002.2.2025, czerwiec 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył **jedno** odwołanie od pominięcia uchwał KRS w podziale czynności. Argumenty sędzi: Nierespektowanie uchwał KRS jest ideologiczne i narusza art. 22a § 6 u.s.p.; sędzia żąda uchylecia podziału. Stanowisko Prezesa: Brak szczegółowych informacji. Działania KRS: KRS uchyliła podział w drodze uchwały.
Skutki: Blokada procedur odwoławczych prowadzi do poczucia bezsilności wśród sędziów.
- Sędzia S.Z. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożył **jedno** odwołanie od odmowy przekazania odwołania do KRS. Argumenty sędzi: Odmowa pozbawia go prawa do środka odwoławczego, naruszając art. 78 Konstytucji RP (prawo do zaskarżenia decyzji) oraz art. 13 EKPCz (skuteczny środek odwoławczy). Stanowisko Prezesa: Brak prawa do odwołania. Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę bezpośrednio.
Skutki: Odmowa przekazania odwołania wzmacnia poczucie bezsilności sędziów.
- Sędzia B.R.-G. z Sądu Rejonowego w Lesku: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożyła **jedno** odwołanie od odmowy przekazania odwołania do KRS. Argumenty sędzi: Odmowa jest bezprawna, narusza prawo do zaskarżenia (art. 78 Konstytucji RP). Stanowisko Prezesa: Brak szczegółowych informacji. Działania KRS: Brak szczegółowych informacji o działaniach KRS.

Skutki: Skarga wskazuje na systemowy problem w sądach rejonowych, gdzie prezesi blokują procedury odwoławcze.

- Sędzia M.P. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WSI.508.4.2025, czerwiec 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył jedno odwołanie od przydziału do sekcji orzeczniczej. Argumenty sędzi: Nierespektowanie podziału stanowi formę mobbingu i narusza art. 22a u.s.p.; sędzia żąda ochrony przed represjami. Stanowisko Prezesa: Przydział ma charakter organizacyjny. Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę merytorycznie.

Skutki: Ograniczenie obowiązków orzeczniczych prowadzi do destabilizacji pracy sekcji.

- Sędzia R.P. z Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożył jedno odwołanie od odmowy doręczenia uchwały KRS dotyczącej podziału czynności. Argumenty sędzi: Odmowa doręczenia uchwały KRS narusza art. 22a § 6 u.s.p.; dokuczliwe zachowania Prezesa są formą represji. Stanowisko Prezesa: Brak szczegółowych informacji. Działania KRS: KRS zawiadomiła odpowiednie organy o naruszeniu.

Skutki: Brak wykonania uchwał KRS wzmacnia poczucie bezsilności i destabilizuje Sąd Apelacyjny w Rzeszowie.

Sędzia P.W. z Sądu Rejonowego w Rzeszowie: Sygnatura WSI.508.73.2025, wpływ 3.11.2025 roku. Kontekst: Sędzia złożył kolejne odwołanie od skierowania go do II Wydziału Karnego i zarzucił brak respektowania uchwały KRS uwzględniającej jego odwołanie – w sytuacji braku zmian stanu faktycznego. Stanowisko Prezesa: Informacja o zwiększeniu liczby orzeczników w wydziale karnym. Działania KRS: Uwzględnienie odwołania, skierowanie wezwania do kierownictwa Sądu Rejonowego w Rzeszowie do respektowania uchwały KRS.

Skutki: Brak wykonania uchwał KRS wzmacnia poczucie bezsilności i oznacza nękanie sędziego.

- Sędzia B.G. z Sądu Rejonowego w Biłgoraju: sygn. WSI 508.75.2025, data wpływu 5.11.2025 roku. Kontekst: zwiększenie wskaźnika przydziału dokonana z naruszeniem art. 30 § 1 u.s.p., brak opinii właściwie ukształtowanego kolegium Sądu Okręgowego w Zamościu. Argumenty sędzi: Odwołanie Wiceprezesa Sądu Rejonowego w Biłgoraju przez Ministra Sprawiedliwości z naruszeniem procedury.

Stanowisko Prezesa: Brak.

Działania KRS: Uwzględnienie odwołania.

Skutki: Pogłębianie stanu anarchii prawnej poprzez pozaustawowe działania władzy wykonawczej.

- Sędzia M.B z Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Sygnatura WENOZ.700.10.2025. Sędzia złożył odwołanie od podziału czynności z 6 grudnia 2024 r. Prezes Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie wskazał ww. sędziemu, że od skierowania sędziego do orzeczenia w sekcji w ramach wydziału, w którym orzeka nie przysługuje środek odwoławczy, w związku z czym brak podstaw do respektowania uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 lutego 2025 roku.
- Sędzia M. G-G. z Sądu Okręgowego w Warszawie, pismem z 10 października 2025 r. (WSI.508.68.2025), zawiadomiła Krajową Radę Sądownictwa o zaniechaniu przez Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie przekazania zgodnie z art. 22a § 6 ustawy z dnia 27 Lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych złożonego przez ww. sędziego w dniu 30 września 2025 r. odwołania od decyzji Prezesa z dnia 24 września 2025 r. o zmianie podziału czynności przenoszącego sędziego M. G-G z Wydziału VIII Karnego do Sekcji postępowania przygotowawczego oraz spraw o wydanie wyroku łącznego w ramach XII Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Warszawie oraz przyjęcie przez ww. Prezesa, że złożone przez sędziego w terminie odwołanie jest niedopuszczalne, a podział czynności jest prawomocny. Wnioskodawca wskazał, że nieprzekazanie przedmiotowego odwołania pozbawia go możliwości weryfikacji decyzji Prezesa Sądu przez właściwy, umocowany do tego organ jakim jest Krajowa Rada Sądownictwa.
- Sędzia P. W. z Sądu Okręgowego w Krakowie pismem z 16 października 2025 r. (WSI.508.71.2025), wniósł odwołanie od podziału czynności z 6 października 2025 r. zarzucając mu naruszenie art. 190 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez brak uznania mocy powszechnie obowiązującej orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego — tj. postanowienia tymczasowego z dnia 7 lutego 2024 roku, sygn. akt Ts 21/24, którym wstrzymano wykonanie decyzji Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 stycznia 2024 roku, DKO-VII.565.14.2024, o odwołaniu ww. sędziego z delegowania do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa, przyznaniu i wstrzymaniu wypłaty dodatków oraz zwolnieniu z obowiązku świadczenia pracy oraz naruszenie § 68 ust. 1 pkt 2 lit. a Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 roku Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 867 ze zm. - dalej: „Regulamin”) przez jego niezasadne zastosowanie, to jest określenie udziału w przydziale wpływających do wydziału spraw wskaźnika procentowego 100%, mimo że

znajduje on zastosowanie do orzeczników niedelegowanych do innej jednostki, podczas gdy w związku z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego powołanym w pkt. 1 ww. sędzia nadal pozostaje sędzią delegowanym do pełnienia czynności w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa. Wnioskodawca wskazuje również na naruszenie § 68 ust. 1 pkt 2 lit. c Regulaminu przez jego niezastosowanie, podczas gdy pozostając sędzią delegowanym do Biura Krajowej Rady Sądownictwa wnioskodawca powinienem uczestniczyć w przydziale wpływających do wydziału spraw wedle wskaźnika w nim określonego.

b. Skargi dotyczące nominacji i powołań sędziowskich (art. 57ac u.s.p.) – Blokada procedur konkursowych

Analizowana kategoria obejmuje cztery skargi związane z ideologicznym wstrzymywaniem dokumentów w procedurach konkursowych, co uniemożliwia awanse sędziowskie. Prezesi sądów kwestionują legitymację KRS, powołując się na uchwałę Sejmu z 20 grudnia 2023 r. oraz orzeczenia TSUE i ETPC, w tym wyrok w sprawie Wałęsa przeciwko Polsce. Naruszenia dotyczą art. 57ac § 1–3 u.s.p. (obowiązek przekazania dokumentów), art. 57ab § 2 u.s.p. (procedura konkursowa) oraz art. 60 Konstytucji RP (równy dostęp do służby publicznej) i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (prawo do szybkiego sądownictwa). Znaczenie tych skarg polega na paraliżowaniu procesów nominacyjnych, co destabilizuje kadry sądowe, dyskryminuje sędziów uznających KRS i wzmaga strach przed dalszymi represjami. KRS reaguje zawiadomieniami do prokuratury o podejrzeniu przestępstwa (art. 231 k.k. – nadużycie władzy). Skutki obejmują zbędną zwłokę w rozpoznawaniu spraw konkursowych, co prowadzi do wycofywania wniosków przez kandydatów z obawy przed dalszymi konsekwencjami.

- Sędzia J.S. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura WSI.5003.111.2024, marzec 2025 r. Kontekst: Prezes Sądu Okręgowego w Warszawie odmówił przekazania akt osobowych sędzi w procedurze konkursowej przed KRS, co udokumentowano w piśmie Prezydium KRS z 31 marca 2025 r. skierowanym do Sekretarza Stanu A.D. Argumenty sędzi: Wstrzymanie nominacji jest motywowane ideologicznie, kwestionowaniem legitymacji KRS, co narusza art. 60 Konstytucji RP; sędzia żąda kontynuacji procedury. Stanowisko Prezesa: Prezes nie uznaje KRS jako niezależnego organu, powołując się na uchwałę Sejmu z 2023 r. oraz orzeczenia międzynarodowe. Działania KRS: KRS skierowała zawiadomienie do Komendy Głównej Policji o podejrzeniu przestępstwa (art. 231 k.k.), podkreślając bezprawność działań Prezesa.

Skutki: Blokada nominacji stanowi część szerszego wzorca w Sądzie Okręgowym w Warszawie, dyskryminując kandydatów i powodując zwłokę w procedurach.

- Sędzia M.R. z Sądu Okręgowego w Poznaniu: Sygnatura WENOZ.700.6.2024.1,2, sierpień 2024 r. Kontekst: Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu K.R. wstrzymał proces nominacyjny sędzi na stanowisko sędziego apelacyjnego, nie wyznaczając wizytatora do oceny kwalifikacji, co opisano w piśmie z 19 sierpnia 2024 r.. Argumenty sędzi: Wstrzymanie jest „czasowe”, ale motywowane ideologicznie (orzeczenia TSUE/ETPC, uchwała Sejmu 2023 r.), narusza art. 57ac § 3 u.s.p. oraz art. 60 Konstytucji RP; sędzia żąda kontynuacji procedury mimo braku opinii (art. 35 ust. 3 ustawy o KRS). Stanowisko Prezesa: Prezes kwestionuje legitymację KRS, argumentując, że kontynuacja mogłaby prowadzić do „nieodwracalnych skutków prawnych”.

Działania KRS: KRS przyjęła uchwałę z 15 grudnia 2023 r. (sygn. WENOZ.700.14.2023.1/D), składając zawiadomienie do Prokuratury Regionalnej w Poznaniu o podejrzeniu przestępstwa (art. 231 k.k.).

Skutki: Paraliż procedury konkursowej dyskryminuje kandydatów związanych z reformami po 2017 r. i destabilizuje Sąd Apelacyjny w Poznaniu; sprawa jest podobna do skargi sędzi M.G.

- Sędzia M.G. z Sądu Okręgowego w Poznaniu: Sygnatura WENOZ.700.6.2024.1,2, 2024 r. Kontekst: Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu nie zwołał kolegium sądu ani nie przekazał dokumentów w procedurze konkursowej na stanowisko sędziego apelacyjnego. Argumenty sędzi: Wstrzymanie jest bezpodstawne, narusza art. 55 § 2 u.s.p. oraz art. 60 Konstytucji RP; jest motywowane ideologicznie, podobnie jak w sprawie M.R. Stanowisko Prezesa: Prezes kwestionuje legitymację KRS, powołując się na te same podstawy co w sprawie M.R.

Działania KRS: KRS złożyła zawiadomienie do prokuratury, a Prezydium KRS podkreśliło brak kompetencji Prezesa do wstrzymywania konkursu, niewykonywanie obowiązków administracyjnych.

Skutki: Zbędna zwłoka w procedurze konkursowej powoduje poczucie bezsilności wśród kandydatów i jest ewenementem w Sądzie Apelacyjnym w Poznaniu.

- Sędzia M.K. z Sądu Rejonowego w Gdańsku-Północ: Sygnatura WENOZ.500.3.2025.1, 2025 r. Kontekst: Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku opóźnił przekazanie dokumentów w procedurze odwołania sędzi z delegacji w ramach konkursu przed KRS. Argumenty sędzi: Brak zachowania 14-dniowego terminu (art.

57ac u.s.p.) oraz ideologiczne tamowanie dokumentów naruszają prawo do równego dostępu do służby publicznej (art. 60 Konstytucji RP). Stanowisko Prezesa: Prezes kwestionuje legitymację KRS, powołując się na uchwałę Sejmu i orzeczenia międzynarodowe.

Działania KRS: KRS skierowała zawiadomienie do prokuratury o podejrzeniu przestępstwa. **Skutki:** Blokada awansu destabilizuje kadry w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku i wzmacnia strach wśród sędziów.

c. Skargi dotyczące postępowań dyscyplinarnych i rzeczników (art. 112b u.s.p.) – Nękanie przez rzeczników dyscyplinarnych Ministra Sprawiedliwości powoływanych ad hoc

Niniejsza kategoria jest znamieną dla naruszenia niezawisłości sędziowskiej albowiem pozwala Ministrowi Sprawiedliwości bezpośrednio kierować wybranymi przez siebie sędziów do wszczynania postępowań dyscyplinarnych. W raporcie ujęto trzy skargi dotyczące nadużyć przez rzeczników dyscyplinarnych powołanych ad hoc przez Ministra Sprawiedliwości (np. A.K., C.B.), którzy przerywają postępowania lub nękają sędziów. Naruszenia dotyczą art. 112a u.s.p. (kompetencje rzeczników), art. 112b u.s.p. (dyscyplinarki) oraz art. 7 Konstytucji RP (zasada legalizmu), a także przepisów RODO w przypadku naruszenia ochrony danych osobowych. Znaczenie tych skarg polega na tzw. „czystce” wśród rzeczników dyscyplinarnych i sędziów prowadzących postępowania, co wzmacnia strach i serwilizm wśród sędziów, szczególnie tych związanych z reformami z lat 2017-2022. Skutki obejmują przerwanie kadencji bez uzasadnionych zarzutów, co prowadzi do paraliżu systemu dyscyplinarnego.

- Sędzia P.R. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura BON 63.10.2025, kwiecień 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na bezprawne odwołanie z funkcji Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych (RDSSP) przez Ministra A.B., a także na wszczęcie śledztw w sprawach o nadużycie uprawnień (sygn. 1001-14.Ds.21.2025 – zarzuty wobec sędziego A.K.) oraz zniesławienie innego sędziego (sygn. 3039-4.Ds.8.2025). Argumenty sędzi: Odwołanie jest bezprawne, ponieważ art. 112a u.s.p. nie przewiduje przerwania kadencji bez uzasadnionych zarzutów; działania są polityczną represją za prowadzenie postępowań dyscyplinarnych przeciwko sędziemu W.Ż.; sędzia żąda przywrócenia na stanowisko i odszkodowania.

Stanowisko Ministra: Odwołanie uzasadniono „interesem wymiaru sprawiedliwości”.

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę, żądając uchylenia decyzji.

Skutki: Skarga jest częścią szerszej „czystki” wśród rzeczników dyscyplinarnych, co wzmacnia strach i destabilizuje system dyscyplinarny w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

- Sędzia A.B.-D. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.700.17.2024, grudzień 2024 r. Kontekst: Sędzia złożyła skargę na rzecznika dyscyplinarnego ad hoc A.K., który publicznie udostępnił jej adres zamieszkania w postanowieniu dyscyplinarnym, opublikowanym m.in. na stronie okopress przez M.J. Argumenty sędzi: Udostępnienie danych osobowych narusza przepisy RODO oraz konstytucyjne prawo do prywatności (art. 47 Konstytucji RP); działania rzecznika są formą nękania i mobbingu; sędzia żąda pociągnięcia A.K. do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Stanowisko Rzecznika: Brak szczegółowych informacji o stanowisku A.K.

Działania KRS: KRS rozpoznała sprawę merytorycznie, rozważając ochronę sędzi.

Skutki: Nadużycia w postępowaniach dyscyplinarnych służą nękanii sędziów; wzmagając „efekt zabijający” niezawisłość i podważając zaufanie do systemu sądowego.

- Sędzia P.S. z Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.72.9.2024, styczeń 2024/2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na zawieszenie w czynnościach służbowych przez Ministra A.B. Argumenty sędzi: Zawieszenie jest bezprawne, ponieważ narusza art. 3 ust. 1 pkt 1 u.s.p. i nie opiera się na merytorycznych zarzutach; stanowi formę politycznej represji oraz narusza ochronę danych osobowych; sędzia żąda uchylenia decyzji. **Stanowisko Ministra:** Zawieszenie zostało uzasadnione „interesem służby”. **Działania KRS:** KRS rozpoznała skargę, żądając uchylenia zawieszenia. **Skutki:** Skarga ilustruje szerszą „czystkę” w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie, wzmacniając strach wśród sędziów i destabilizując system.

d. Skargi dotyczące wytyków, uchyień orzeczeń i mobbingu (art. 40 u.s.p.)

Analizowana kategoria obejmuje osiem skarg dotyczących uchyień orzeczeń z powodów ideologicznych (np. „wadliwe powołanie” po 2017 r.), wytyków za orzekanie oraz mobbingu. Naruszenia dotyczą art. 40 u.s.p. (wytyki za oczywiste uchybienia), art. 42a § 2 u.s.p. (zakaz oceny zgodności powołania sędziego) oraz art. 178 Konstytucji RP (niezawisłość

sędziowska). Znaczenie tych skarg polega na segregacji sędziów na „neo-sędziów” i „starych sędziów”, co podważa stabilność orzeczeń, wzbudza strach i serwilizm oraz prowadzi do zaległości sądowych. Motywacje są często powiązane z działalnością stowarzyszeń sędziowskich, takich jak „Iustitia”, które wywierają presję na sędziów. Skutki obejmują destabilizację poważnych spraw (np. karnych, takich jak zabójstwa) oraz wycofywanie sędziów z orzekania z obawy przed dalszymi represjami.

- Sędzia D.J. z Sądu Okręgowego w Poznaniu: Sygnatura WENOZ.050.44.2025, luty 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na mobbing ze strony Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, obejmujący wytyki za orzekanie, sugestie samowylączenia z powodu rzekomego braku bezstronności oraz uchylecia orzeczeń w sprawach karnych, takich jak zabójstwa (sygn. II AKa 273/24). Argumenty sędzi: Działania Sądu Apelacyjnego są bezpodstawne, motywowane ideologicznie (kwestionowanie powołania po 2017 r.); testy bezstronności z urzędu naruszają art. 42a § 2 u.s.p.; sędzia broni swojej nominacji (od 2005 r., transparentny konkurs) i żąda ochrony przed mobbingiem, zgłaszając sprawę do Państwowej Inspekcji Pracy (PIP). Stanowisko SA: Kwestionowanie bezstronności jest uzasadnione orzeczeniem ETPC w sprawie Wałęsa przeciwko Polsce. **Działania KRS:** KRS przyjęła uzupełnienie skargi i podjęła działania ochronne. Skutki: Skarga wzmacnia segregację sędziów, destabilizuje orzecznictwo w Sądzie Okręgowym w Poznaniu i wzmaga strach wśród sędziów.
- Sędzia P.Ż. z Sądu Apelacyjnego w Gdańsku: Sygnatura z czerwca 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na uchylecia postanowień o tymczasowych aresztach (13 i 17 kwietnia 2024 r.) oraz wyłączenie z 25 spraw na wniosek Prokuratury Regionalnej w Gdańsku, podległej Ministrowi A.B. (18 wniosków o wyłączenie na moment pisma). Argumenty sędzi: Uchylecia i wyłączenia są pozbawione merytorycznych podstaw, motywowane ideologicznie (kwestionowanie powołania); naruszają art. 40 u.s.p. i zasadę niezawisłości; sędzia żąda przywrócenia pełnych obowiązków orzeczniczych mimo wieloletniego doświadczenia. Stanowisko Prokuratury: Wnioski o wyłączenie są uzasadnione rzekomymi wadami obsady sądu. **Działania KRS:** KRS rozpoznała sprawę merytorycznie, rozważając ochronę sędzi. Skutki: Mechanizm „wytyku” i wyłączeń stanowi narzędzie represji, faktycznie odsuwa sędziego od orzekania i destabilizuje Sąd Apelacyjny w Gdańsku.
- Sędzia K.M. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura z listopada 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył pismo dotyczące uchylecia dwóch wyroków przez Sąd Apelacyjny w

Warszawie (z 29 listopada i 27 czerwca 2024 r.), w tym wyroku skazującego za zabójstwo w zamiarze bezpośrednim (sygn. 12K 184/22). Argumenty sędzi: Uchylenia są oparte na pozornym zarzucie nienależytej obsady sądu, wynikającym z ideologicznego sporu o powołanie po 2017 r.; sędzia podkreśla 23-letnią karierę bez uchyień z powodów merytorycznych, kwestionuje kompetencje sądów odwoławczych do oceny aktów powołania Prezydenta RP (naruszenie art. 179 Konstytucji RP) i wskazuje, że działania Sądu Apelacyjnego w Warszawie tworzą „kategorie sędziów”, prowadzą do serwilizmu i są motywowane politycznie (np. przez stowarzyszenie „Iustitia”); sędzia żąda ochrony i uznania pisma za stanowisko w sprawie. Stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie: Uchylenia są uzasadnione wadami obsady.

Działania KRS: KRS rozpoznała pismo jako formalne zawiadomienie, a sędzia odmówił udziału w wysłuchaniu (21 listopada 2024 r.), obawiając się wykorzystania przeciwko niemu. **Skutki:** Uchylenia destabilizują poważne sprawy karne, naruszają zasadę nieusuwalności sędziów (art. 180 Konstytucji RP) i wzmagają strach wśród sędziów Sądzie Okręgowym w Warszawie.

- Sędzia M.C. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.050.52.2025, marzec 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na postanowienia innego sędziego (I.T.), kwestionujące jego status sędziowski. Argumenty sędzi: Kwestionowanie aktu powołania przez Prezydenta RP narusza prerogatywę prezydencką (art. 179 Konstytucji RP) oraz art. 42a § 2 u.s.p.; działania są ideologiczne i destabilizują orzecznictwo. Stanowisko: Postanowienia mają charakter ideologiczny.

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę, podejmując działania ochronne.

Skutki: Segregacja sędziów na podstawie daty powołania wzmacnia strach i destabilizuje Sąd Okręgowy w Warszawie.

- Sędzia M.P. z Sądu Rejonowego w Krakowie: Sygnatura WENOZ.002.2.2025, czerwiec 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie, kwestionujące jego powołanie. Argumenty sędzi: Kwestionowanie jest pozbawione merytorycznych podstaw, narusza art. 178 Konstytucji RP i stanowi formę segregacji sędziów. Stanowisko Sądu Okręgowego: Postanowienie jest uzasadnione ideologicznie.

Działania KRS: KRS podjęła działania ochronne.

Skutki: Skarga wzmacnia strach wśród sędziów Sądu Rejonowego w Krakowie i destabilizuje orzecznictwo.

- Sędzia M.M. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura WENOZ.050.42.2025.1, marzec–kwiecień 2025 r. Kontekst: Sędzia złożyła skargę na zarządzenia Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, uchylające 12 jej czynności administracyjnych w sekcji postępowania przygotowawczego. Argumenty sędzi: Uchylenia są ingerencją w orzecznictwo i formą mobbingu ideologicznego, naruszającą art. 178 Konstytucji RP; sędzia żąda ochrony i przywrócenia czynności. Stanowisko Prezesa: Uchylenia mają charakter organizacyjny.

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę merytorycznie.

Skutki: Paraliż sekcji przygotowawczej prowadzi do zaległości sądowych i wzmacnia strach wśród sędziów.

- Sędzia M.M. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożyła skargę na ingerencję innego sędziego Sądu Okręgowego (A.W.) w treść jej orzeczenia. Argumenty sędzi: Bezpośrednia ingerencja narusza art. 178 Konstytucji RP i stanowi formę mobbingu; sędzia żąda ochrony. Stanowisko: Brak szczegółowych informacji o stanowisku sędziego A.W. **Działania KRS:** KRS rozpoznała skargę.

Skutki: Ingerencja w treść wyroków podważa stabilność orzecznictwa i wzmacnia strach wśród sędziów Sądu Okręgowego Warszawa.

- Sędzia M.M. z Sądu Okręgowego w Warszawie: Kontekst: Sędzia złożyła skargę na ogólne ingerencje w jej niezawisłość sędziowską, powiązane z powyższą sprawą. Argumenty sędzi: Ingerencje są systemową presją i mobbingiem, naruszającym art. 178 Konstytucji RP; sędzia żąda ochrony przed dalszymi represjami. Stanowisko: Działania są motywowane ideologicznie.

- **Działania KRS:** KRS podjęła działania ochronne.

Skutki: Systemowa presja wzmacnia „efekt zabijający” niezawisłość wśród sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie.

Sędzia M. Ch-B. z Sądu Okręgowego w Warszawie, pismem z 31 października 2025 r., przedłożyła do wiadomości trzy postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie, jako przejaw działań godzących w niezawisłość i powagę urzędu Sędziego. Przedmiotowe postanowienia dotyczyły: odmowy nałożenia kary porządkowej na uczestnika postępowania prowadzonego przez ww. Sędziego w związku z użytym wobec Sędziego sformułowania „neosędzia”, a w dwóch pozostałych wskazania, że zaskarżone przez oskarżonego orzeczenia zostały wydane przez nienależycie obsadzony sąd.

e. Skargi dotyczące odwołań z funkcji, zawiesznień i wynagrodzeń (art. 27, 112b, 91 u.s.p.)

Niniejsza kategoria obejmuje cztery skargi dotyczące masowych odwołań z funkcji administracyjnych (np. prezesów sądów), zawiesznień w czynnościach oraz bezprawnych obniżek wynagrodzeń. Naruszenia dotyczą art. 27 u.s.p. (kadencyjność funkcji administracyjnych), art. 112b u.s.p. (zawieszenia w czynnościach), art. 91 u.s.p. (wynagrodzenia sędziów) oraz art. 80 k.p. (ochrona wynagrodzenia). Znaczenie tych skarg polega na tzw. „czystce” administracyjnej, która destabilizuje kadry sądowe, wzbudza strach wśród sędziów i prowadzi do poczucia bezsilności. Motywacje są polityczne, często uzasadniane ogólnikowym „intereseм wymiaru sprawiedliwości” bez konkretnych zarzutów. Skutki obejmują eskalację konfliktów do postępowań karnych oraz dalszą destabilizację systemu sądownictwa.

- Sędzia M.N. z Sądu Rejonowego w Olsztynie: Sygnatura WENOZ.700.11.2024, grudzień 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na obniżenie wynagrodzenia przez Prezesa Sądu Rejonowego K.K. (50% we wrześniu, 20% w październiku, 25% w listopadzie 2024 r.). Argumenty sędziego: Obniżenie wynagrodzenia jest bezprawne, ponieważ nie opiera się na wyroku dyscyplinarnym ani podstawach z art. 94 u.s.p.; narusza art. 80 k.p. oraz art. 178 ust. 1–2 Konstytucji RP (niezawisłość i ochrona wynagrodzenia); jest formą represji za członkostwo w KRS; sędzia żąda przywrócenia pełnego wynagrodzenia. Stanowisko Prezesa: Brak szczegółowych informacji o stanowisku Prezesa K.K.

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę, żądając przywrócenia wynagrodzenia.

Skutki: Finansowa represja wzmaga serwilizm wśród sędziów i destabilizuje Sąd Rejonowy w Olsztynie.

- Sędzia M.B. z Sądu Apelacyjnego w Poznaniu: Sygnatura WENOZ.700.14.2023.1D, styczeń 2024 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na bezprawne odwołanie z funkcji Prezesa Sądu Apelacyjnego po wtargnięciu sędziów do jego gabinetu (13 grudnia 2023 r.) oraz udziału nieuprawnionej osoby w posiedzeniu kolegium sądu (art. 28 ust. 4 u.s.p.). Argumenty sędzi: Odwołanie jest pozbawione zarzutów merytorycznych, narusza art. 27 u.s.p. (kadencyjność) i stanowi formę politycznej represji. Udział nieuprawnionego sędziego stanowi wyraz aktywizmu sędziowskiego. Stanowisko: Odwołanie uzasadniono „intereseм wymiaru sprawiedliwości”.

Działania KRS: Prezydium KRS przyjęło stanowisko 17 stycznia 2024 r., potępiając naruszenie.

Skutki: Skarga jest częścią masowej wymiany prezesów (około 79 do czerwca 2024 r., kolejne 46 do lipca 2025 r.⁵⁹), destabilizującej Sąd Apelacyjny w Poznaniu.

- Sędzia A.M. z Sądu Rejonowego w Koninie: Sygnatura wrzesień 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na nieprawidłowości w odwołaniu z funkcji administracyjnej. Argumenty sędzi: Odwołanie jest pozbawione podstaw prawnych i stanowi formę dyskryminacji; narusza art. 27 u.s.p. Stanowisko: Odwołanie uzasadniono „interese m wymiaru sprawiedliwości”.

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę.

Skutki: Skarga wskazuje na systemową destabilizację w sądach rejonowych, wzmacniając strach wśród sędziów powołanych po 2017 r.

- Sędzia P.W. z Sądu Okręgowego w Krakowie: Sygnatura WENOZ.002.2.2025, maj 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na wyłączenie od rozpoznania sprawy; skarga wsparta protestem Związku Konfederatów Polski Niepodległej w sprawie wyłączenia sędziego z orzekania w sprawie karnej. Argumenty sędziego: wyłączenie jest bezpodstawne, motywowane ideologicznie (protest organizacji); narusza art. 112b u.s.p. oraz zasadę niezawisłości (art. 178 Konstytucji RP); sędzia żąda uchylecia zawieszenia.

Działania KRS: KRS podjęła działania ochronne, żądając uchylecia zawieszenia.

Skutki: wyłączenia sędziego od rozpoznania spraw destabilizują Sąd Okręgowy w Krakowie i wzmacniają strach wśród sędziów.

Sędzia J. I . z Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa, któremu Minister Sprawiedliwości, decyzją z 29 września 2025 r. przerwał wykonywanie czynności służbowych.

f. Skargi dotyczące ingerencji w tajemnice narady sędziowskiej i wezwań do prokuratury (art. 108 k.p.k., art. 178 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej RP)

Ta kategoria obejmuje trzy skargi dotyczące ingerencji zewnętrznych, głównie ze strony prokuratury, w tajemnice orzecznicze oraz wezwań sędziów w charakterze świadków w sprawach dotyczących narady i głosowania. Naruszenia dotyczą art. 108 § 1 k.p.k. (tajemnica narady i głosowania) oraz art. 178 Konstytucji RP (niezawisłość sędziowska). Znaczenie tych

---

⁵⁹ <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/powolania-i-odwolania-prezesow-oraz-wiceprezesow-sadow-powszechnych2>

skarg polega na podważaniu stabilności orzeczeń, wzbudzaniu niepokoju społecznego i strachu wśród sędziów, szczególnie w Sądzie Najwyższym. Motywacje są polityczne, wynikają z podległości prokuratury ministrowi

Skutki obejmują paraliż pracy Sądu Najwyższego oraz wycofywanie się sędziów z orzekania z obawy przed dalszymi wezwaniami i represjami.

- Sędzia K.W. Sądu Najwyższego w stanie spoczynku: Sygnatura WENOZ.050.48.2025, luty 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na wezwanie do Prokuratury Krajowej w sprawie dotyczącej jego działalności orzeczniczej. Argumenty sędziego: Wezwanie stanowi ingerencję w tajemnicę narady, narusza art. 108 § 1 k.p.k. oraz zasadę niezawisłości (art. 178 Konstytucji RP); sędzia żąda ochrony przed dalszymi działaniami. Stanowisko Prokuratury: Brak szczegółowych informacji o podstawie wezwania. Działania KRS: KRS rozpoznała skargę, rozważając podjęcie działań ochronnych. Skutki: Wezwanie wzmacnia strach wśród sędziów SN, destabilizując pracę izby.
- Sędzia J.W. Sądu Najwyższego w stanie spoczynku: Sygnatura WENOZ.050.7.2025.1, luty 2025 r. Kontekst: Sędzia złożył skargę na wezwanie jako świadka w sprawie dotyczącej narady i głosowania w orzeczeniu. Argumenty sędziego: Wezwanie narusza tajemnicę narady i głosowania (art. 108 § 1 k.p.k.) oraz zasadę niezawisłości (art. 178 Konstytucji RP); jest formą politycznego nękania; sędzia żąda ochrony. Stanowisko Prokuratury: Wezwanie jest częścią śledztwa.

Działania KRS: KRS podjęła działania ochronne, żądając zaprzestania ingerencji.

Skutki: Ingerencja destabilizuje pracę SN i wzmacnia strach wśród sędziów w stanie spoczynku.

- Sędzia J.W. Sądu Najwyższego w stanie spoczynku: Sygnatura 2025 rok. Kontekst: Sędzia złożył skargę na ingerencję prokuratury w treść jego orzeczenia. Argumenty sędziego: Ingerencja jest formą politycznych represji, naruszającą art. 178 Konstytucji RP; sędzia żąda ochrony przed dalszymi działaniami. Stanowisko Prokuratury: Ingerencja jest uzasadniona ideologicznie (np. kwestionowaniem powołania).

Działania KRS: KRS rozpoznała skargę, podejmując działania ochronne.

Skutki: Ingerencja podważa stabilność orzeczeń SN, wzmacnia strach i prowadzi do wycofywania sędziów z orzekania.

Dekretem z 12 września 2025 r. Minister Sprawiedliwości Waldemar Żurek odwołał z dniem 15 września 2025 r. 25 prezesów oraz wiceprezesów sądów powszechnych, nie

uwzględniając opinie kolegiów sądów. Ponadto Minister Sprawiedliwości stoi na stanowisku, że zasadnym jest przeprowadzenie procedury odwołania tych prezesów i wiceprezesów z pominięciem opinii Krajowej Rady Sądownictwa⁶⁰.

g. Sprawy dotyczące oświadczeń woli dalszego zajmowania stanowiska (art. 69. § 1b u.s.p.)

W związku z rozpatrywanym przez Krajową Radę Sądownictwa oświadczeniem woli dalszego zajmowania stanowiska przez SSR w Kościania – Pana J.K. (WSI.507.59.2025) Prezes Sądu Rejonowego w Kościanie, pismem z 2 października 2025 r. poinformowała Prezesa Sądu Okręgowego w Poznaniu, że o ile zachowanie etatu obsadzonego obecnie przez sędziego J.K. jest pożądane, natomiast poproszona o zajęcie stanowiska w kwestii dalszego pełnienia przez ww. sędziego sprzeciwia się temu z uwagi zarówno na interes wymiaru sprawiedliwości jak i ważny interes społeczny, ponieważ wspomniany pan Sędzia dwukrotnie udzielił poparcia osobom ubiegającym się o członkostwo w Krajowej Radzie Sądownictwa, której skład ukształtowany został po 2015 r., co w ocenie Prezesa Sądu Rejonowego w Kościanie samo w sobie dyskwalifikuje go jako sędziego.

IV Podsumowanie systemowe zarejestrowanych naruszeń

Analiza wyżej wymienionych skarg sędziów (niektórych kilkakrotnie nękanych działaniami dyskryminującymi) pokazuje systemowy kryzys w polskim sądownictwie, wynikający z politycznej ingerencji w sądownictwo po zmianie rządu w grudniu 2023 r. Skargi dotyczą tworzenia „gett orzecznich”, blokady nominacji, nękania dyscyplinarnego, wytyków, odwołań z funkcji oraz ingerencji w tajemnice narady sędziowskiej. Działania te, motywowane ideologicznie (np. kwestionowaniem KRS po 2017 r.), naruszają art. 7, 45, 60, 178 i 180 Konstytucji RP oraz liczne przepisy u.s.p. „Efekt zabijający” dotyka około 3 200 – 3 616 sędziów, prowadząc do serwilizmu, zaległości sądowych i destabilizacji systemu. KRS podejmuje działania ochronne, w tym zawiadomienia do prokuratury (art. 231 k.k.), ale brak wykonania uchwał Krajowej Rady Sądownictwa pogłębia kryzys oraz erozję niezawisłego systemu sądownictwa w Polsce.

---

⁶⁰ <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/minister-sprawiedliwosci-waldemar-zurek-odwolal-prezesow-i-wiceprezesow-sadow-pomimo-negatywnej-opinii-kolegiow-sadow>

V. Naruszenia niezawisłości sędziowskiej poprzez wpływanie na wyrokowanie przez składy orzecznicze

Szczególnie dotkliwym jest zjawisko naruszania niezawisłości sędziowskiej w sferze orzeczniczej. Nade wszystko jest to uderzenie w prawa obywateli, często pokrzywdzonych w najcięższych sprawach kryminalnych, gospodarczych, korupcyjnych jak i rodzinnych (ubezwłasnowolnienia i inne) w sprawach pozornie o małym znaczeniu lecz bardzo powszechnych (sprawy wykroczeniowe). Wyroki w sprawach prowadzonych niekiedy długimi latami są uchylane bez istotnego merytorycznego bądź proceduralnego powodu. Jedyną przyczyną powoływaną w uzasadnieniu wyroków uchylających bądź kasacyjnych jest twierdzenie aktywistów sędziowskich (bowiem trudno nazwać ich sędziami) o rzekomym „złym i wadliwym obsadzeniu sądów”, wyrokujących w tych sprawach a powołanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2018-2025. Raport przedstawia przykładową „Listę spraw”, w których uchylono wyrok w postępowaniu apelacyjnym na podstawie art. 439 k.p.k.⁶¹ w procedurze karnej, a także niektórych sądów cywilnych z ww. powodu.

Na posiedzeniu plenarnym Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 12 września 2025 r.⁶² członek Rady – Pani sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz poinformowała, że Pani Iwona Maria Krzeczowska-Lasoń – sędzia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku ma utrwaloną linię

⁶¹ art. 439 k.p.k [bezwzględne przyczyny odwoławcze]

§ 1. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu brała udział osoba nieuprawniona lub niezdolna do orzekania bądź podlegająca wyłączeniu na podstawie art. 40;

1) w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona lub niezdolna do orzekania bądź podlegająca wyłączeniu na podstawie art. 40;

2) sąd był nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie, z wyjątkiem wypadków, gdy wynika to z prowadzenia w dalszym ciągu na podstawie art. 402 § 2a lub art. 404 § 2a rozprawy przerwanej lub odroczonej;

3) sąd powszechny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu szczególnego albo sąd szczególny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu powszechnego;

4) sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu;

5) orzeczono karę, środek karny, środek kompensacyjny lub środek zabezpieczający nieznanne ustawie;

6) zapadło z naruszeniem zasady większości głosów lub nie zostało podpisane przez którąkolwiek z osób biorących udział w jego wydaniu;

7) zachodzi sprzeczność w treści orzeczenia, uniemożliwiająca jego wykonanie;

8) zostało wydane pomimo to, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone;

9) zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8-11;

10) oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 oraz art. 80 lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy;

11) sprawę rozpoznano podczas nieobecności oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa.

§ 2. Uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w § 1 pkt 9-11 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego.

§ 3. W posiedzeniu mają prawo wziąć udział strony, obrońcy i pełnomocnicy. Przepis art. 451 stosuje się odpowiednio.

⁶² Posiedzenie KRS z 12 września 2025 r. <https://krs.pl/pl/dzialalnosc/posiedzenia/170-transmisja/2985-transmisja-z-posiedzenia-krajowej-rady-sadownictwa-w-dniu-12-wrzesnia-2025.html>

orzecznictwem, dotyczącą spraw osób najuboższych, które nie są w stanie samodzielnie się utrzymać, a które starają się o uzyskanie środków utrzymania z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W tych sprawach, z chwilą gdy odwołania tych osób zostaną uwzględnione przez Sąd I instancji, Pani sędzia z urzędu stwierdza, że sąd rozstrzygający sprawę nie był sądem z urzędu. Sędzia bada kiedy, w jaki sposób i w jakiej procedurze sędzia został powołany na urząd sędziego i bez zarzutów stron z urzędu stwierdza, że sąd orzekający w sprawie (jeżeli sędzia w jego składzie został powołany po 2018 r.) nie jest sądem i uchyla takie sprawy do ponownego rozpoznania mimo braku zarzutów stron, a także mimo braku jakichkolwiek zarzutów co do sposobu przeprowadzenia postępowania, zastosowania przepisów prawa materialnego lub zastosowania przepisów prawa procesowego.

Sygnatury spraw uchylających orzeczenia sądów

Orzeczenia Sądu Najwyższego:

1. Sygn. akt II KK 97/25 (sygn. SO X Ka 71/24)
2. Sygn. akt IV KK 130/24 (uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach II Aka 67/23)
3. Sygn. IV KK 108/24 (uchylenie wyroku SO w Sosnowcu)
4. Sygn. IV KK 342/24 (uchylenie wyroku SO w Sosnowcu)
5. Sygn. IV KK 484/25 (uchylenie wyroku SO w Sosnowcu)
6. Sygn. IV KK 534/25 (uchylenie wyroku SO w Sosnowcu)
7. Sygn. IV KK 130/24 (uchylenie wyroku SO w Katowicach)

Orzeczenia Sądu Najwyższego uchylające wyroki Sądu Apelacyjnego w Poznaniu:

1. I KK 86/24
2. I KK 240/23

Orzeczenia Sądu Najwyższego uchylające wyroki Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

8. Sygn. akt III KK 29/25
9. Sygn. akt III KK 204/24- sprawa dotyczy usiłowania zabójstwa (art. 13 § 1 kk. W zw. Z art. 148 § 1 k.k.
10. Sygn. akt III KK 251/24 sprawa dotyczy usiłowania zgwałcenia małoletniego poniżej 15 r. życia (czynu z art. 200 § 1 k.k. oraz 13 § 1 w zw. z art. 197 § 1 k.k.)

11. Sygn. akt III KK 561/24
12. Sygn. akt III KK 619/24
13. Sygn. akt III KK 620/24
14. Sygn. akt III KK 643/24

Sąd Apelacyjny w Warszawie:

1. Sygn. II AKa 71/24 (sygn. SO XII K 204/19) (czas postępowania apelacyjnego około 3 lat – uchylono wyrok uchylający Sądu Apelacyjnego w skutek skargi, wyrok ponownie uchylono)
2. Sygn. II AKa 492/24 (sygn. SO XII K 113/23)
3. Sygn. II AKa 78/24 (sygn. SO XII K 104/23)
4. Sygn. II AKa 75/25 (sygn. SO VIII K 57/22)
5. Sygn. II Aka 494/23 (sygn. SO VIII K 208/22)
6. Sygn. II Aka 478/24 (sygn. SO VIII K 195/22)
7. Sygn. II Aka 178/24 (sygn. SO VIII K 193/22)
8. Sygn. II AKa 51/23 (sygn. SO XVIII K 99/22)
9. Sygn. II Aka 23/25 (sygn. SO XVIII K 215/24)
10. Sygn. II Aka 461/23 (sygn. SO XII K 184/22) – sprawa dotyczy zabójstwa w zawiłym stanie faktycznym korzystano z pomocy organów ścigania USA.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku uchylające orzeczenia sądów okręgowych III AUa 245/25 z 17 czerwca 2025

Orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Poznaniu uchylające wyroki Sądów Okręgowych:

1. II AKa 47/23
2. II AKa 131/22
3. II AKa 160/24
4. II AKa 238/22
5. II AKa 292/23
6. II AKz 573/24
7. II AKa 287/23
8. II Akzw 697/24
9. II AKa 102/23

10. II AKa 223/24
11. II AKa 12/25

Sprawy w których uchylono wyroki z uwagi na „wadliwe obsadzenia sądu”:

12. II AKa 160/24
13. II AKa 47/23
14. II AKa 131/22
15. II AKa 260/24
16. II AKa 238/22
17. II AKa 292/23
18. II AKa 573/24

Orzeczenia Sądu Okręgowego w Radomiu uchylające wyroki Sądów Rejonowych:

1. II AKa 108/23
2. II AKa 123/23
3. II AKa 119/24
4. II AKa 50/25

Przyczyną uchylenia wyżej wskazanych wyroków było jak wspomniano na wstępie bezprawne (nie znajdujące oparcia w przepisach prawa) uznanie sędziów powołanych do pełnienia urzędu przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej za nieuprawnionych do orzekania w tych sprawach (art. 439 k.p.k.). Analiza treści uzasadnień pozwala na stwierdzenie, że Sąd Najwyższy i sądy apelacyjne ograniczyły się do opisanie niektórych elementów pełnienia służby sędziowskiej, z których bezpodstawnie wnioskowały o rzekomym powiązaniu sędziego z władzą wykonawczą lub ustawodawczą. Podkreślić należy, że działania sędziów poddanych takiemu bezprawnemu osądowi były zgodne prawem i zasadami służby sędziowskiej. Jako przykład „zarzutów” skutkujących uchyleniem bądź kasacją sprawy można podać: objęcie funkcji prezesa, wiceprezesa sądu, uczestniczenie w komisjach egzaminacyjnych powoływanych przez Ministra Sprawiedliwości, czy podpisanie listy poparcia sędziom kandydującym do Krajowej Rady Sądownictwa. Dokonywanie swoistego „sądu nad sędziami” jest poza jakąkolwiek procedurą umożliwiającą chociażby zajęcie stanowiska przez sędziego, co do którego dokonano takiej oceny. Takiej obrony nie posiadają również obywatele oraz pokrzywdzeni w sprawach karnych, którzy kolejne lata będą oczekiwali na finansowe i moralne zadośćuczynienie za naruszenie ich podstawowych praw człowieka. Jednocześnie bez żadnych podstaw podnoszone są najcięższe zarzuty dotyczące rzekomego braku niezawisłości czy powiązania sędziego z innymi władzami. Takie insynuacje naruszają dobra osobiste sędziego a

treść rozstrzygnięć bezprawnie ogranicza zakres jego kognicji. Wskazywanie w uzasadnieniach faktu udzielenia poparcia sędziemu – kandydatowi do Krajowej Rady Sądownictwa należy uznać za próbę wywarcia bezprawnego wpływu na sędziego korzystającego z ustawowego uprawnienia udziału w procesie nominacyjnym członka Krajowej Rady Sądownictwa. Jednocześnie zarzuty dotyczą jedynie sędziów, którzy w ramach obowiązujących od lat procedur (np. nominacje prezesów, czy wyznaczanie członków komisji egzaminacyjnych) uzyskali powołania czy nominacje od Ministra Sprawiedliwości należącego do jednej opcji politycznej. Analiza orzeczeń i ich uzasadnień Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych nie pozwoliła na ustalenie chociażby jednego przypadku by uchylono orzeczenie wskazując, że sędzia został członkiem komisji egzaminacyjnej czy prezesem sądu na podstawie aktu Ministra Sprawiedliwości sprawującego funkcję przed 2015 r., czy po 13 grudnia 2023 r. Wielu sędziów, którzy przeszli przez procedurę konkursową w KRS a uzyskali akceptację zamkniętych kręgów środowiskowych orzeka bez tych sztykan. Ten fakt może wskazywać na polityczną motywację przy wydawaniu orzeczeń uchylających sprawy do ponownego rozpoznania. Ten proceder narusza zaufanie społeczne do niezawisłości sędziowskiej w sensie formalnym. Podkreślić należy, że w żadnym z uzasadnień wyżej wskazanych orzeczeń nie dokonano oceny związku rzekomego naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności z okolicznościami i charakterem sprawy (art. 42a u.s.p.). Rażąco naruszenie procedury związanej z „testem niezawisłości sędziego” oraz niezastosowanie przesłanek z nim związanych pozwala na stwierdzenie, że działania części sądów w tych wszystkich sprawach były bezprawne. Nie stanowią one nawet skrajnie wadliwego „testu niezawisłości sędziego” przewidzianego w art. 42a u.s.p. Sądy orzekające w wyżej wskazanych sprawach w istocie naruszyły unormowania art. 42a § 2 u.s.p. zakazujące kwestionowania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości sędziom powołanym na urząd przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Stało się tak z powodów politycznych. Odnośnie potencjalnego wpływu władzy wykonawczej na władzę sądowniczą wskazać należy, że orzeczenia te są wydawane przy udziale sędziów delegowanych do Sądu Apelacyjnego przez obecnego Ministra Sprawiedliwości, który publicznie wyrażał poglądy zbieżne z tą linią orzeczniczą⁶³.

Ponadto wskazać należy, że działania te powodują narastanie zaległości w sądach i tym samym ograniczenie prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie.

---

⁶³ <https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art42857031-uchwala-sejmu-w-neo-krs-minister-waldemar-zurek-rozwaza-reaktywowanie-starej-krs>

Podsumowanie

- Komisja ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów stwierdza, że od grudnia 2023 r. w Polsce wystąpiło systemowe naruszenia niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądów w Polsce. Odnotowano co najmniej 514 incydentów.
- Na podstawie analizy przeprowadzonej przez Komisję ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce, uwzględniającej dane ze zgłoszeń sędziów, wiedzę instytucjonalną Krajowej Rady Sądownictwa (KRS), dokumentację archiwalną oraz kontekst historyczny i prawny, KRS formułuje następujące wnioski końcowe. Wnioski te mają charakter systemowy i wskazują na konieczność natychmiastowych działań ochronnych dla niezależności władzy sądowniczej, jako fundamentu demokratycznego państwa prawa.
- Opisane naruszenia, mające miejsce od grudnia 2023 r., stanowią bezprecedensowy przykład zamachu na konstytucyjnie gwarantowaną zasadę niezawisłości sędziowskiej po 1989 r., bo naruszające art. 178, 180 i 187 Konstytucji RP, a także międzynarodowe standardy praworządności, w tym art. 6 EKPC i art. 19 TUE.1.
- KRS stwierdza, że od objęcia władzy 13 grudnia 2023 r. przez rząd Premiera Donalda Tuska doszło do wieloaspektowego, instytucjonalnego i politycznego ataku na niezależność sądów i niezawisłość sędziów, w skali niespotykanej od 1989 r. Zgłoszone incydenty (co najmniej 514 zarejestrowanych, z szacunkową liczbą rzeczywistą znacznie wyższą ze względu na efekt mrozący) objęły szeroką rzeszę sędziów w sprawach konkretnych a niektórych z nich po kilkadziesiąt razy i stworzyły niepewność co do losów powołań 1/3 kadry sędziowskiej w Polsce.
- W szczególności wystąpiło nadużywanie instrumentów administracyjnych (np. podział czynności - 174, odwołania z funkcji – 102), regulujących pracę szeregowego sędziego.
- Wystąpiła blokada procedur nominacyjnych i dyscyplinarnych (co najmniej 40 skarg).
- W incydentach naruszeń niezawisłości mieści się uchylanie wyroków w sprawach karnych i gospodarczych, rodzinnych, cywilnych bez merytorycznych podstaw (58 przypadków).
- Ingerencje medialne i polityczne, w tym publiczne wypowiedzi Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara i Waldemara Żurka, uzasadniające działania pozaprawne hasłem "przywracania praworządności".

- Opisane działania, motywowane odwetem politycznym wobec reformy KRS z 8 grudnia 2017 r., naruszają zasadę trójpodziału władz (art. 10 Konstytucji RP) i prowadzą do "efektu zabijającego" niezawisłość, destabilizując wymiar sprawiedliwości i ograniczając prawo obywateli do rzetelnego procesu (art. 45 Konstytucji RP).
- Reforma KRS z 2017 r. zwiększyła demokratyczną legitymację organu konstytucyjnego (art. 187 Konstytucji RP), umożliwiając udział społeczeństwa w doborze sędziów i przerywając oligarchiczne praktyki z okresu transformacji ustrojowej (1989–2017), które faworyzowały środowisko sędziowskie uwikłane w system PRL.
- Tymczasem orzecznictwo TSUE i ETPC (np. sprawy C-585/18, *Wałęsa v. Polska*) nie podważa statusu sędziów powołanych na wniosek KRS ani nie daje podstaw do abstrakcyjnej weryfikacji nominacji – oceny te muszą być konkretne i ograniczone do okoliczności sprawy (art. 42a u.s.p.). Kwestionowanie prerogatywy Prezydenta RP (art. 179 Konstytucji RP) przez uchwałę Sejmu z 20 grudnia 2023 r. czy projekty ustaw (np. druk sejmowy 211 z 12 kwietnia 2024 r.) jest niekonstytucyjne i stanowi „ultra vires” działanie poza ramami systemu prawnego.
- Historycznie, opisane naruszenia przypominają mechanizmy totalitarne z PRL, gdzie sędziowie byli podporządkowani władzy politycznej. Obecny rząd, pod pozorem integracji europejskiej, instrumentalizuje instytucje UE, co zagraża suwerenności państwa i wartościom demokratycznym, jak wskazywało orzecznictwo Trybunałów Konstytucyjnych państw członkowskich (np. FTK Niemiec, TK Włoch).
- Przedstawione naruszenia generują istotne skutki dla wymiaru sprawiedliwości i społeczeństwa tj.:
  1. Zaległości sądowe i paraliż postępowań (np. blokada konkursów, uchylenia wyroków w sprawach kryminalnych),
  2. Segregację sędziów na "neo-sędziów" i "starych sędziów", co podważa jednolitość orzecznictwa,
  3. Strach i serwilizm wśród sędziów (efekt mrozący dotyka ok. 1/3 korpusu sędziowskiego),
  4. Zagrożenie dla praw obywatelskich: weryfikacja wyroków w sprawach o zabójstwa, korupcję czy zgwałcenia (np. sygn. II AKa 461/23, III KK 204/24) przedłuża cierpienie pokrzywdzonych i osłabia zaufanie do sądów.
  5. Brak wykonania wyroków TK (np. K 2/25 z 6 maja 2025 r., U 16/24 z 6 marca 2025 r.) pogłębia kryzys konstytucyjny, czyniąc KRS zakładnikiem politycznym.

- Komisja przedstawia konieczne i natychmiastowe propozycje działań i wzywa do podjęcia następujących kroków: w zakresie ochrony instytucjonalnej KRS:
  1. Natychmiastowego przywrócenie pełnego funkcjonowania KRS,
  2. Zakończenie działań dyscyplinarnych i karnych wobec członków KRS
  3. Zakończenie wszystkich działań wobec wszystkich sędziów polskich dyskryminowanych w związku z udziałem w konstytucyjnej procedurze nominacyjnej sędziów wszelkiego szczebla w latach 2018-2025 i nadal.
- KRS podkreśla, że reforma z 2017 r. była krokiem ku demokratyzacji sądownictwa, a jej demontaż prowadzi do autorytaryzmu. Wszelkie ewentualne zmiany modelu sądownictwa w Polsce powinny mieć oparcie w źródłach obowiązującego prawa a nie w przemówieniach na wiecach politycznych.
- Wzywamy społeczeństwo obywatelskie, stowarzyszenia sędziowskie i media do monitorowania sytuacji. Naród, jako suweren (art. 4 Konstytucji RP), musi bronić niezależności sądów przed polityzacją. W przypadku kontynuacji naruszeń, KRS przewiduje powiększenie kryzysu, utratę zaufania międzynarodowego do polskiego wymiaru sprawiedliwości służącego także obywatelom państw obcych. Ostatecznie, ochrona niezawisłości sędziowskiej to ochrona praw każdego obywatela – bez niej państwo prawa staje się fikcją.
- Raport sporządzono w dniu 11 grudnia 2025 r. Oryginały dokumentów i sygnatury spraw pozostają do dyspozycji KRS.

Podliczenie ilości naruszeń od grudnia 2023 r. do grudnia 2025 r.:

- a. Uchwała Sejmu z 20 grudnia 2023 r. - 1
- b. Odwołania prezesów oraz wiceprezesów sądów - odwołano 159, zawieszono 52, zrezygnowało 77
- c. Naruszenia wynikające z aktów politycznych – 7
- d. Wytyki 44
- e. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec 18 członków Rady
- f. Obniżenie wynagrodzeń, zwiększenie referatu – 20
- g. Odwołanie 3 Rzeczników Dyscyplinarnych
- h. Naruszenia wobec sędziów związane m.in. z nieuwzględnianiem stanowiska Rady odnośnie podziału czynności, naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych, nieprawidłowości w odwołaniu z funkcji, przedłużanie postępowania konkursowego – 64

- i. Siłowe wejście do pomieszczeń Krajowej Rady Sądownictwa 2
- j. Uchylone orzeczenia 60
- k. Orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach dotyczących sędziów, którzy orzekają po osiągnięciu wieku przejścia w stan spoczynku - 4

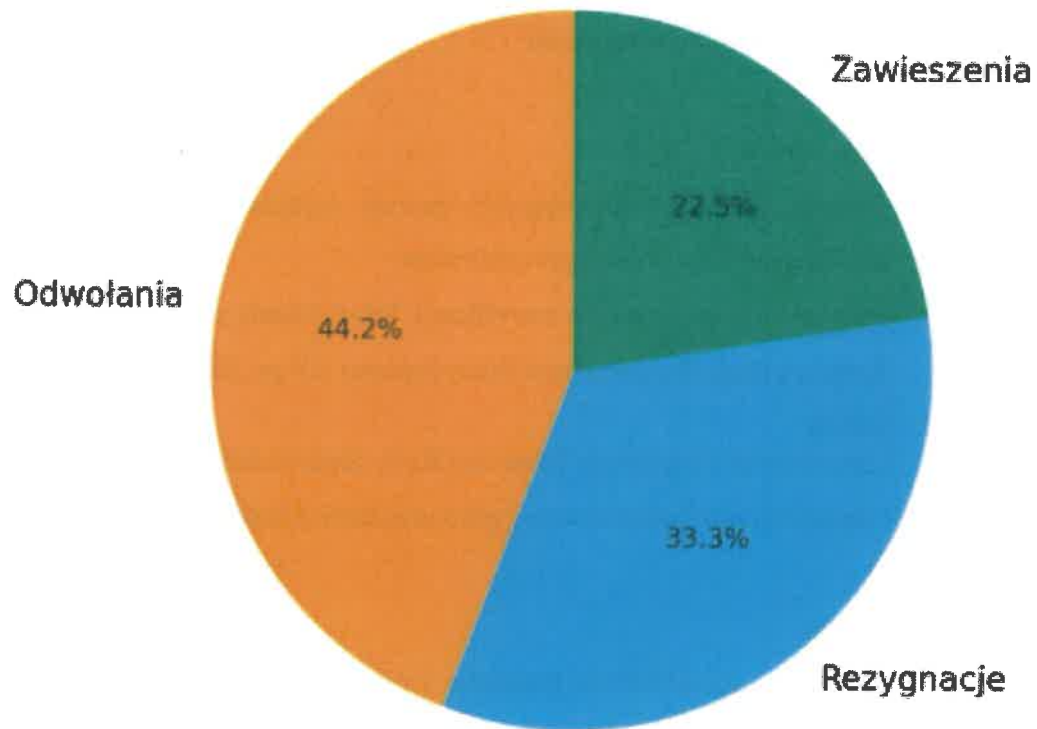
W sumie 514 przypadków naruszeń

Załączniki:

- 1. Wykres kołowy obrazujących proces wymiany prezesów sądów powszechnych w ujęciu procentowym
- 2. Podział na grupy osób do weryfikacji, które zostały przedstawione przez Krajową Radę Sądownictwa Prezydentowi RP po 2018 r.
- 3. Tabela
Lista uchwał i stanowisk Krajowej Rady Sądownictwa dotyczących ochrony niezależności sądownictwa i praworządności podjętych w latach 2023-2025
- 4. Tabela
Zmiany na stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów w okresie od grudnia 2023 r. do sierpnia 2025 r.
- 5. Tabela z wypowiedziami polityków.

VI. Załączniki

Wykres kołowy obrazujący proces wymiany prezesów sądów powszechnych w ujęciu procentowym

**Podział na grupy osób do weryfikacji, które zostały przedstawione przez
Krajową Radę Sądownictwa Prezydentowi RP po 2018 r.**

Sędziowie, którzy zostali przedstawieni do nominacji sędziowskich Prezydentowi RP po 2018 r. i mający podlegać weryfikacji według projektu ⁶⁴ ustawy z 13 maja 2025 r. o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018–2025 oraz o zmianie niektórych innych ustaw (ok. 2630 osób) ⁶⁵		
I grupa - zielona (ok. 1000 osób) 35,54 % sędziów	II grupa – żółta (ok. 1200 osób) 47,4 % sędziów	III grupa – czerwona (ok. 430 osób) 16,9% sędziów
- asesorzy - aplikanci KSSiP -referendarze -asystenci	Mają oni zostać cofnięci na poprzednie stanowiska, z delegacją ustawową na dwa lata na obecnym stanowisku, by nie sparaliżować sądów, w których dziś pracują. Będą mieli utrzymane dotychczasowe wynagrodzenia w okresie delegacji	Osoby, które zostały sędziami z innych zawodów. Zgodnie z zapowiedziami mają wrócić do swoich poprzednich zawodów albo będą mogły zostać referendarzami. Są wpisywani do konkursów ex lege, jeśli nie zrezygnują z tej możliwości

Po wyborach do Krajowej Rady Sądownictwa w 2018 r., 60 sędziów (z ogólnej liczby 360) opierających kandydatów do nowej KRS otrzymało nominacje na stanowiska sędziowskie, a 20 z nich zostało już powołanych przez Prezydenta RP.

⁶⁴ <https://www.gov.pl/attachment/8720a93f-d5f8-44d3-a858-f8e671de78c6>

⁶⁵ Wskazać należy, że ogólna liczba wniosków przedstawionych Prezydentowi Rzeczypospolitej Polski z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego, asesora WSA i asesora sądów powszechnych w latach 2018-2025 (wrzesień) wynosi 4306.

**Lista uchwał i stanowisk Krajowej Rady Sądownictwa dotyczących
ochrony niezależności sądownictwa i praworzędności podjętych w latach
2023-2025**

Lp.	Data	Nazwa uchwały/stanowiska
1	21.04.2023	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 kwietnia 2023 r. w sprawie niedopuszczalności prowadzenia działalności politycznej przez środowiska sędziowskie
2	19.05.2023	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie okoliczności związanych z badaniem niezawisłości i niezależności sędziego w związku z postanowieniem Sadu Najwyższego z dnia 13 kwietnia 2023 r. sygn. akt III CB 6/23 WP.002.1.2023
3	23.06.2023	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 23 czerwca 2023 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw
4	29.08.2023	Uchwała Nr 728/2023 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 sierpnia 2023 r. w sprawie standardów bezstronności i niezawisłości sędziowskiej
5	29.08.2023	Uchwała Nr 729/2023 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 sierpnia 2023 r. w sprawie kontroli sędziowskich organizacji pożytku publicznego
6	13.10.2023	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 października 2023 r. w przedmiocie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2024 (UD487)
7	25.10.2023	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 25 października 2023 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów (B784)
8	8.11.2023	Uchwała Nr 997/2023 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 listopada 2023 r. w obronie nieusuwalności sędziów
9	10.11.2023	Uchwała Nr 1033/2023 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 listopada 2023 r. w sprawie wyrażenia stanowiska o prowadzeniu działalności publicznej niedającej się pogodzić z zasadami niezawisłości sędziów w okresie kampanii wyborczej
10	20.12.2023	Uchwała Prezydium KRS w przedmiocie uchwały Sejmu RP z dnia 20 grudnia 2023 r. w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego w kontekście pozycji ustrojowej oraz funkcji Krajowej Rady Sądownictwa w demokratycznym państwie prawnym.
11	9.01.2024	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 9 stycznia 2024 r. w sprawie projektu rozporządzenia ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (B800)
12	1.02.2024	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 lutego 2024 r. w przedmiocie wątpliwości co do korzystania przez ministra Sprawiedliwości z uprawnienia do zawieszenia prezesa albo wiceprezesa sądu w trybie art. 27 27 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych
13	15.02.2024	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 lutego 2024 r. w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa
14	19.06.2024	Uchwała Nr 365/2024 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 czerwca 2024 r. <i>Krajowa Rada Sądownictwa wyraża głębokie zaniepokojenie działaniami Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego, który wystąpił z zamiarem odwołania</i>

		<i>kolejnych prezesów i wiceprezesów sądów, w tym Sądu Okręgowego w Warszawie, jednocześnie zawieszając ich w wykonywaniu obowiązków służbowych. Krajowa Rada Sądownictwa z całą mocą podkreśla, że wszczęcie przez Ministra Sprawiedliwości procedury odwołania prezesa i wiceprezesów stanowi naruszenie nakazu powstrzymania się przez Ministra Sprawiedliwości od dokonywania czynności na podstawie art. 27 § 5 i art. 27 § 5a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2024 r. poz. 334 ze zm.), wynikającego z postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 kwietnia 2024 r., sygn. K 2/24.</i>
15	27.06.2024	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 czerwca 2024 r. w sprawie poselskiego projektu ustawy o Trybunale Konstytucyjnym
16	27.06.2024	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie poselskiego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Trybunale Konstytucyjnym
17	5.07.2024	Uchwała Prezydium KRS w sprawie bezprawnego i siłowego zamachu Prokuratury i Policji na siedzibę Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 3 lipca 2024 r. oraz wywierania wpływu na działania konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej
18	26.07.2024	Uchwała nr 648/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 2024 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie funkcji oraz sposobu ustalania dodatków funkcyjnych przysługujących sędziom (Dz. U. poz. 367).
19	12.09.2024	Uchwała nr 747/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie przedstawienia Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej stanowiska w sprawie zagrożeń dla niezawisłości sędziów
20	13.09.2024	Uchwała nr 755/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2024 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Ustroju Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. poz. 350).
21	13.09.2024	Uchwała nr 756/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 2002 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1741 oraz z 2024 r. poz. 347) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2024 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego (Dz. U. poz. 347).
22	13.09.2024	Uchwała nr 757/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego (Dz. U. Nr 232, poz. 2319 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2024 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Karnego (Dz. U. poz. 348).

23	13.09.2024	Uchwała nr 758/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 2024 r. w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa rodzinnego (Dz. U. poz. 349).
24	9.10.2024	Uchwała nr 831/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie skierowania wniosku do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 września 2024 r. zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1444)
25	25.10.2024	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 25 października 2024 r. w przedmiocie zasad podejmowania przez przeniesionego na inne miejsce służbowe sędziego albo asesora sądowego czynności w sprawach przydzielonych w dotychczasowym miejscu służbowym
26	8.11.2024	Uchwała nr 973/2024 - stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa – wniosek wnosi o udzielenie zabezpieczenia do czasu wydania przez Trybunał Konstytucyjny ostatecznego orzeczenia, w sprawie U 16/24 inicjowanej wnioskiem Krajowej Rady Sądownictwa - uchwałą nr 831/2024 z 9 października 2024 r., poprzez: - wstrzymanie wykonania decyzji prezesów sądów w przedmiocie ustalenia podziału czynności sędziów wydanych na podstawie §1 ust. 2 i §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 września 2024 r. zmieniającego rozporządzenie - Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1444).
27	8.11.2024	Uchwała nr 974/2024 - stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa w sprawie pytań Sądu Najwyższego sygn. akt P 4/23 (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2023 r.) [dot. 'testu niezawisłości i bezstronności']
28	8.11.2024	Uchwała nr 975/2024 Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie przystąpienia do postępowania w sprawie o sygnaturze akt Kp 3/24 [dot. ustawy o TK]
29	13.12.2024	Opinia Krajowej rady Sądownictwa z dnia 13 grudnia 2024 r. w sprawie senackiego projektu ustawy o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej
30	22.01.2025	Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 stycznia 2025 r. w przedmiocie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw, związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r.
31	10.02.2025	Opinia Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 lutego 2025 r. do projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania przez Sąd Najwyższy spraw związanych z wyborami Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyborami uzupełniającymi do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzonymi w 2025 r. (druki 923 i 943) w zakresie poprawek nr 1, 3 i 4 zgłoszonych w trakcie drugiego czytania w dniu 22 stycznia 2025 r.
32	21.02.2025	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie działań podjętych wobec Sądu Okręgowego w Warszawie
33	8.04.2025	Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 kwietnia 2025 r. w przedmiocie zmiany ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych w sprawie delegacji sędziów

34	25.04.2025	Stanowisko Prezydium KRS w przedmiocie udziału w postępowaniu w sprawie z wniosku Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o sygn. akt K 2/25 [dot. ustawy o budżecie]

Tabela - Zmiany na stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów w okresie od grudnia 2023 r. do października 2025 r.

Lp	Data	Stanowisko	Imię i nazwisko	Uwagi
Decyzje podjęte w trakcie urzędowania Ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara (13.12.2023 – 23.07.2025)				
Prezesa i wiceprezesa sądów, którzy zostali odwołani				
1	29.12.2023	Prezes Sądu Okręgowego w Radomiu	Stanisław Olchowy	Po 10 dniach od rozpoczęcia kadencji, decyzję datowaną na 15.12.2023 r. doreczono 29.12.2023 odwołanie
2	18.01.2024	Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu	Mateusz Bartoszek	Zgodnie z komunikatem KRS z 20.3.2024, odwołany z naruszeniem trybu określonego w art. 27 u.s.p., poprzez przyjęcie uchwały Kolegium Sądu z udziałem osoby nieuprawnionej – sędziego wyznaczonego przez Ministra Sprawiedliwości
3	18.01.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu	Przemysław Radzik	j.w. (odwołanie)
4	18.01.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu	Sylwia Dembska	j.w. (odwołanie)
5	21.02.2024	Prezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie	Piotr Schab	Zgodnie z komunikatem KRS z 20.3.2024, odwołany z rażącym naruszeniem art. 27 ust. 5 u.s.p. przez zignorowanie negatywnych opinii kolegiów właściwych sądów apelacyjnych
6	02.02.2024	prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie	Zygmunt Drożdziejko	odwołany
7	12.02.2024	prezes Sądu Okręgowego w Kielcach	Paweł Stępień	odwołany
8	28.02.2024	prezes Sądu Okręgowego w Poznaniu	Daniel Jurkiewicz	odwołany

9	28.02.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Poznaniu	Michał Ingłot	odwołany
10	04.03.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie	Katarzyna Wysokińska-Walenciak	Zgodnie z komunikatem KRS z 20.3.2024, odwołana z rażącym naruszeniem art. 27 ust. 5 u.s.p. przez zignorowanie negatywnych opinii kolegiów właściwych sądów apelacyjnych
11	22.3.2024	prezes Sądu Okręgowego w Olsztynie	Michał Lasota	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
12	22.3.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Olsztynie	Tomasza Kosakowski	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
13	22.3.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Olsztynie	Marcin Czapski	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
14	22.3.2024	prezes Sądu Rejonowego w Olsztynie	Maciej Nawacki	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
15	22.3.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Olsztynie	Tomasz Koszewski	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
16	22.3.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Olsztynie	Adam Jaroczyński	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
17	22.3.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Biskupcu	Tomasz Turkowski	Odwołany Zgoda kolegium w zmienionym składzie 19.3.24
18	26.03.2024	prezes Sądu Okręgowego w Krakowie	Bartłomiej Migda	Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 Odwołany
19	26.03.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Krakowie	Michał Puza	Zawieszenie 5.3.2024 Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołany
20	26.03.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Krakowie	Irena Bochniak	Zawieszenie 5.3.2024 Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołana
21	26.03.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Krakowie	Piotr Kowalski	Zawieszenie 5.3.2024 Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołany
22	26.03.2024	prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty	Maciej Pragłowski	Zawieszony 5.3.2024 Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24

				odwołany
23	26.03.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty	Lukasz Felisiak	Zawieszony 5.3.2024 Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołany
24	26.03.2024	prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze	Marcin Cichoński	Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołany
25	26.03.2024	prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia	Piotr Skrzyszowski	Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 odwołany
26	26.03.2024	prezes Sądu Rejonowego w Myślenicach	Małgorzata Święch	Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 Odwołana
27	26.03.2024	prezes Sądu Rejonowego w Wieliczce	Ewa Motyczńska-Pałys	Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 26.3.24 Odwołana
28	28.3.2024	prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach	Katarzyna Frydrych	Odwołana
29	10.04.2024	prezes Sądu Okręgowego w Ostrołęce	Jarosław Tekliński	odwołany
30	11.04.2024	prezes Sądu Okręgowego Warszawa-Praga	Michał Bukiewicz	Odwołany
31	11.04.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego Warszawa-Praga	Kinga Kubuj	Odwołana
32	16.04.2024	prezes Sądu Okręgowego w Gliwicach	Patryk Poniatowski	odwołany
33	16.04.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Gliwicach	Wojciech Głowacki	Zgoda kolegium 11.4.2024 odwołany
34	16.04.2024	prezes Sądu Rejonowego w Gliwicach	Joanna Zachorowska	odwołany
35	16.04.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Gliwicach	Anna Jaworska-Wieloch	Zgoda kolegium 11.4.2024 odwołany
36	16.04.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Gliwicach	Barbara Klepacz;	Zgoda kolegium 11.4.2024 odwołany

37	17.04.2024	prezes Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej	Ewa Żarkiewicz-Marek	Zgoda kolegium 11.4.2024 odwołany
38	17.04.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej	Adrian Klank	Zgoda kolegium 11.4.2024 odwołany
39	17.04.2024	prezes Sądu Okręgowego w Rybniku	Bartłomiej Witek	odwołany
40	17.04.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Rybniku	Paweł Stępień	odwołany
41	17.04.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Rybniku	Ewa Janik	odwołany
42	04.2024	wiceprezesa Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce	Marek Jaskulski	Zgoda kolegium 24.4.2024 r. odwołany
43	9.05.2024	prezes Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim	Anna Kuśnierz-Milczarek	Odwołana
44	9.05.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim	Kinga Wochna	Odwołana
45	9.05.2024	prezes Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim	Jarosław Dudzicz	Zawieszony 24.04.2024 Odwołany
46	9.05.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Gorzowie Wielkopolskim	Dorota Bobrowicz	Odwołana
47	Po 6.05.2024	prezes Sądu Rejonowego w Elblągu	Agnieszka Walkowiak	Odwołana
48	13.05.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie	Edyta Dzielińska	Odwołana
49	13.05.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Warszawie	Agnieszka Stachniak-Rogalska	odwołana
50	24.05.2024	prezes Sądu Rejonowego w Sulęcinie	Ewa Kuś-Wasilewska	Zgoda kolegium 21.5.2024 odwołana
51	Po 29.05.2024	prezes Sądu Rejonowego w Toruniu	Krzysztof Dąbkiewicz	Zawieszenie maj 2024 r.

52	13.06.2024	prezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie	Waldemar Krok	Zawieszenie 22.5.2024
53	13.06.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie	Grzegorz Pliś	Zawieszenie 22.5.2024
54	13.06.2024	prezes Sądu Rejonowego w Rzeszowie	Tomasz Berezowski	Zawieszenie 22.5.2024
55	06.2024	prezes Sądu Okręgowego w Białymstoku	Ewa Kołodziej-Dubowska	Zawieszenie 29.5.2024
56	06.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Białymstoku	Dorota Sosna	odwołana
57	06.2024	prezes Sądu Rejonowego w Białymstoku	Paweł Dzienis	Zawieszenie 29.5.2024
58	06.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Białymstoku	Alina Krejza-Aleksiejuk	Zawieszenie 29.5.2024
59	06.2024	prezes Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim	Mirostawa Mironiuk	Zawieszenie 29.5.2024
60	Przed 22.07.2024	prezes Sądu Rejonowego w Dębicy	Katarzyna Radzik	Zawieszenie 23.5.2024 r. odwołana
61	06.2024	prezes Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim	Bartłomiej Szkudlarek	Zawieszenie maj 2024 r. odwołany
62	06.2024	prezes Sądu Okręgowego w Koszalinie	Justyna Celińska	odwołany
63	06.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Koszalinie	Tomasz Krzemianowski	odwołany
64	1.07.2024	prezes Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie	Rafał Puchalski	Odwołany
65	1.07.2024	wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie	Józef Pawłowski	Odwołany
66	07.2024	prezes Sądu Okręgowego w Koninie	Michał Jankowski	odwołany
67	07.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Koninie	Kinga Słwińska-Buśkiewicz	odwołany

68	Przed 17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego w Słupsku	Agnieszka Leszkiewicz	Zawieszenie 14.6.2024, opinia kolegium 3.7.2024
69	Przed 17.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Słupsku;	Ryszard Bieńcki	Zawieszenie 14.6.2024, opinia kolegium 3.7.2024 odwołany
70	4.7.2024	prezes Sądu Okręgowego w Krośnie	Grzegorz Furmankiewicz	odwołany
71	4.7.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Krośnie	Mariola Olszewska	Odwołana
72	Przed 17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego w Brzozowie	Daniel Radwański	Odwołany
73	Przed 17.07.2024	prezes Sądu Rejonowego w Krośnie	Krzysztof Szmidt	Odwołany
74	Przed 17.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Krośnie	Ewelina Lis	Odwołana
75	17.7.2024	prezes Sądu Okręgowego w Warszawie	Joanna Przanowska- Tomaszek	Negatywna opinia Kolegium sądu z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 (z naruszeniem postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 kwietnia 2024 r., sygn. K 2/24) Negatywna opinia Kolegium sądu z 1.7.2024 zignorowana (wg ministra kolegium zwołano w nieprawidłowym składzie)
76	17.7.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie	Agnieszka Sidor- Leszczyńska	Negatywna opinia Kolegium sądu z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Negatywna opinia Kolegium sądu z 1.7.2024 zignorowana (wg ministra kolegium zwołano w nieprawidłowym składzie)
77	17.7.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie	Radosław Lenarczyk	Negatywna opinia Kolegium sądu z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Negatywna opinia Kolegium sądu z 1.7.2024 zignorowana (wg ministra kolegium zwołano w nieprawidłowym składzie)
78	17.7.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie	Patrycja Czyżewska	Negatywna opinia Kolegium sądu z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Negatywna opinia Kolegium sądu z 1.7.2024 zignorowana (wg ministra kolegium zwołano w nieprawidłowym składzie)

79	17.7.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Warszawie	Małgorzata Kanigowska-Wajs	Negatywna opinia Kolegium SO z 18.6.2024 odwołana
80	17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza	Anna Jagodzińska-Bajkowska	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołana
81	17.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza	Piotr Sysik	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołany
82	17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa	Joanna Paśnik	Negatywna opinia Kolegium SO z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024
83	17.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa	Stanisław Gradus-Wojciechowski	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołany
84	17.7.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim	Iwona Strączyńska	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołana
85	17.7.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Grodzisku Mazowieckim	Radosław Kopeć	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołany
86	17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie	Maksymilian Wesolowski	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 odwołany
87	17.7.2024	prezes Sądu Rejonowego w Pruszkowie	Łukasz Kluska	Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Negatywna opinia Kolegium sądu z 1.7.2024 zignorowana (wg ministra kolegium zwołano w nieprawidłowym składzie)
88	Po 5.08.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Przemysłu	Lucyna Zygmunt	Zawieszenie 22.7.2024. Zgoda kolegium 5.8.2024 odwołana
89	Po 5.08.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Przemysłu	Łukasz Rodatus	Zawieszenie 22.7.2024. Zgoda kolegium 5.8.2024 odwołany
90	Między 10-20.8.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Przemysłu	Marek Antas	Zawieszenie 22.7.2024 odwołany
91	Między 10-20.8.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Jarosławiu	Agata Szykowny-Poliśkiewicz	Zawieszenie 22.7.2024 odwołana
92	Między 10-20.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Przeworsku	Tomasz Póltorak	Zawieszenie 22.7.2024 odwołany
93	Między 10-20.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Lubaczowie	Ewa Hełmecka	Zawieszenie 22.7.2024 Odwołana

94	Między 10-20.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Jarosławiu	Jadwiga Gil-Pawłowska	Zawieszenie 22.7.2024 Odwołana
95	Ok./przed 20.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Łęborku	Katarzyna Wesołowska	Zawieszenie 18.7.2024 Odwołana po zgodzie kolegium sądu
96	Ok./przed 20.8.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Łęborku	Romana Płatek	Zawieszenie 18.7.2024 Odwołana po zgodzie kolegium sądu
97	21-29.08.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Kluczborku	Małgorzata Pawlicka	odwołana
98	Po 20.8.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Brzegu	Magdalena Woźniak	Zgoda kolegium 20.8.2024 odwołana
99	08.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu	Barbara Rzekęć	odwołana
100	29.08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Malborku	Katarzyna Chmura	Zgoda Kolegium w zmienionym składzie. Odwołana
101	09.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Nisku	Krzysztof Dembowski	Zawieszony 22.08.2024 odwołany
102	09.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Nisku	Ewa Kopczyńska	Zawieszona 22.08.2024 odwołana
103	09.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Stalowej Woli	Anna Polańska-Ziobro	odwołana
104	09.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Opocznie	Mirosława Makowska	Zawieszenie 20.08.2024 odwołana
105	09.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Opocznie	Michał Dębowski	Zawieszenie 20.08.2024 odwołany
106	Przed 20.11.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto	Marek Szyszko	Zawieszony 24.8.2024 odwołany
107	29.11.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Szczecinie	Jacek Szreder	W grudniu 2023 r. jego nominacja na Prezesa SA w Szczecinie została cofnięta przez nowego Ministra Sprawiedliwości A. Bodnara
108	20.12.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Suwałkach	Jacek Przygucki	Zgoda kolegium 13.12.2024 odwołany

109	18.12.2024	Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Łodzi	Marek Kruszewski	Odwołany Zgoda kolegium 11.12.2024
110	Po 18.12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Lipnie	Przemysław Kępiński	Odwołany Nowy prezes powołany 02.2025
111	10.01.2025	Prezes Sądu Rejonowego Warszawa-Wola	Sebastian Ładoś	W sierpniu 2024 r. negatywna opinia kolegium i 9.08 odstąpienie od odwołania. Zgoda kolegium w zmienionym składzie - 01.2025
112	05.02.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Szczecinku	Andrzej Pisarczyk	Zawieszony 16.01.2025 Odwołany po uzyskaniu zgody kolegium sądu
113	08.05.2025	wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Białymstoku	Sławomir Wołosik	odwołany
114	08.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego we Włocławku	Dariusz Bracisiewicz	zawieszony 4.4.2024 odwołany
115	08.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju	Tomasz Łatanik	Odwołany
116	08.05.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju	Anna Trybek	odwołana
117	06.2025	Prezes Sądu Rejonowego Katowice-Zachód	Grzegorz Grzyb	Zgoda kolegium – czerwiec 2025 r.
Prezesi i wiceprezesi sądów, którzy złożyli rezygnację				
118	Grudzień 2023 r.	Prezes Sądu Rejonowego w Radomiu	Stanisław Olchowy	<i>Zrezygnował</i> ze stanowiska Prezesa SR, aby objąć stanowisko prezesa SO w Radomiu, jednak Minister 19.12.2024 uchylił jego akt powołania
119	Styczeń 2024	Prezes Sądu Rejonowego w Poznaniu-Nowe Miasto i Wilda	Michał Tasarek	<i>Złożył rezygnację – marzec? 2024 r.</i>
120	Styczeń 2024 r.	Prezes Sądu Rejonowego w Koszalinie	Piotr Boguszewski	<i>Złożył rezygnację</i>
121	Styczeń 2024 r.	wiceprezes Sądu Rejonowego w Elblągu	Anna Długajczyk	<i>Złożyła rezygnację – początek 2024 r.</i>

122	31.1.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Nowym Targu	Krystyna Morawa-Fryzlewicz	Rezygnacja 31.01.2024 (po ukończeniu 65 r. życia)
123	09.02.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Kielcach	Monika Wrona	Złożyła rezygnację 7.2.2024 po odwołaniu prezesa sądu
124	Przed 10.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Belchatowie	Robert Sobczak	Złożył rezygnację – wiosna 2024 r.
125	04.2024	Prezes Sądu Apelacyjnego w Lublinie	Jerzy Daniłuk	Złożył rezygnację - kwiecień 2024
126	04.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Lublinie	Piotr Czerski	Złożył rezygnację - kwiecień 2024
127	04.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Elblągu	Jacek Bryl	Złożył rezygnację – wiosna 2024 r.
128	04.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Elblągu	Katarzyna Jacewicz-Okuniewicz	Złożyła rezygnację – wiosna 2024 r.
129	Przed 9.4.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego Warszawa-Praga	Przemysław Chrzanowski	Złożył rezygnację – przed 9.04.2024 r. po wszczęciu procedury odwołania
130	10.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach	Marcin Kulikowski	Złożył rezygnację po wszczęciu procedury odwołania
131	Przed 10.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce	Tomasz Sroka	Złożył rezygnację pod naciskiem innych sędziów - przed majem 2024
132	Przed 10.4.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce	Sylwester Książdz	Złożył rezygnację pod naciskiem innych sędziów – przed majem 2024 r.
133	04.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Gliwicach	Gabriela Sobczyk	Złożyła rezygnację
134	04.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Legnicy	Paweł Oborski	Złożył rezygnację, następnie przed 07/2024 powołany na stanowisko prezesa SR w Legnicy
135	04.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Ropczycach	Anna Zięć	Złożyła rezygnację
136	Przed 30.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego dla Bytowa	Patrycja Bona	Złożyła rezygnację

137	05.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Łomży	Wiesława Kozikowska	Złożyła rezygnację – w związku z powołaniem na stanowisko Prezesa SO w Łomży 21.5.2024
138	05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Kraśniku	Anna Plewa	Złożyła rezygnację
139	05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Żaganiu	Michał Wołowicz	Złożył rezygnację
140	05.2025	Prezes Sądu Rejonowego dla Łodzi-Sródmieścia	Artur Wewióra	Złożył rezygnację
141	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Łasku	Magdalena Socha	Złożyła rezygnację
142	05.2025	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Łodzi	Michał Krakowiak	Złożył rezygnację
143	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim	Marcin Mosiołek	Złożył rezygnację
144	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Żorach	Miłosz Dubiel	Złożył rezygnację
145	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Sródmieścia	Grzegorz Kurczab	Złożył rezygnację
146	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Wadowicach	Romana Sołtysek	Złożyła rezygnację
147	05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego dla Łodzi-Sródmieścia	Janusz Pelczarski	Złożył rezygnację
148	05.2025	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Bydgoszczy	Sylvia Suska-Obidowska	Złożyła rezygnację
149	05.2025	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Bydgoszczy	Iwona Piekańska-Szymańska	Złożyła rezygnację
150	Przed 29.05.2024	Wiceprezes SA w Warszawie	Arkadiusz Ziarko	Złożył rezygnację

151	Przed 19.6.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Białymstoku	Piotr Wypych	Zawieszenie 29.5.2024 Złożył rezygnację
152	Przed 19.6.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Rzeszowie	Wojciech Dudek	Zawieszenie 22.5.2024 Złożył rezygnację
153	06.2024	Prezes Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto	Danuta Felińska-Zukowska	Zrezygnowała - przeszła w stan spoczynku
154	06.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim	Krystyna Gajdzińska-Modro	Złożyła rezygnację
155	06.2024	Prezes Sądu Rejonowego Łódź-Widzew	Marek Pietruszka	Złożył rezygnację przed 21.6.2024
156	Przed 12.7.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Działdowie	Anna Kampa	Złożyła rezygnację przed 12.7.2024
157	Przed 12.7.2024	prezes Sądu Rejonowego w Kościanie	Mariusz Przybylak	Złożył rezygnację
158	12.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa	Grzegorz Krysztofiuk	Negatywna opinia Kolegium SO z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Złożył rezygnację 12.7.2024
159	17.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa	Zaneta Seliga-Kaczmarek	Negatywna opinia Kolegium SO z 18.6.2024 Zawieszenie w obowiązkach – 19.6.2024 Złożyła rezygnację przed 17.7.2024
160	Przed 22.7.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim	Grzegorz Fidyka	Złożył rezygnację przed 22.7.2024
161	Przed 3.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Przemyślu	Krzysztof Tryksza	Zawieszenie 22.7.2024 Złożył rezygnację
162	Przed 9.8.2024	prezes Sądu Rejonowego w Wolsztynie	Marcin Grabowski	Złożył rezygnację przed 9.8.2024
163	Przed 9.8.2024	prezes Sądu Rejonowego w Nowym Tomyslu	Agnieszka Marek	Złożyła rezygnację przed 9.8.2024
164	Przed 9.8.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia	Dorota Drab	Złożyła rezygnację przed 9.8.2024

165	Przed 20.8.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Będzinie	Magdalena Łuczyńska	Złożyła rezygnację z przyczyn osobistych, czł. SSP „Iustitia”, kilka dni tym, jak Mia. Sprawiedliwości powołał na stanowisko prezesa sędziego z innego okręgu, który w głosowaniu na prezesa (w którym uczestniczyła też pani sędzia) uzyskał najmniejszą liczbę głosów ⁶⁶
166	20.08.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego w Malborku	Agnieszka Czerwińska	Złożyła rezygnację
167	Przed 20.08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich	Artur Sobczak	Złożył rezygnację
168	Koniec 08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Augustowie	Agnieszka Karwowska-Malec	Złożyła rezygnację w trakcie procedury odwołania
169	Koniec 08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Giżycku	Grzegorz Olejarczyk	Złożył rezygnację
170	08.2024	prezes Sądu Rejonowego w Stalowej Woli	Liliana Hamera	zrezygowała ze stanowiska w trakcie procedury odwołania
171	Ok. 09.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Świdnicy	Bartłomiej Pawlik	Złożył rezygnację ok. 09.2024
172	Ok. 09.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Grójcu	Paweł Pszczółka	Złożył rezygnację
173	09.2024	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa	Anna Brackowska	Złożyła rezygnację
174	Ok. 09.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego Łódź-Widzew	Waldemar Katzig	Złożył rezygnację
175	10.10.2024	Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu	Jacek Saramaga	Złożył rezygnację
176	Ok. 10.10. 2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Opolu	Krzysztof Turczyński	Zawieszenie – 8.8.2024. 20.8.2024 – brak zgody kolegium Złożył rezygnację
177	Po 10.10.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Inowrocławiu	Marcin Prażmowski	Złożył rezygnację

⁶⁶ <https://slaskaopinia.pl/2024/09/03/zmiany-w-sadach-postepuja-wykorzystuje-sie-do-nich-ustawy-pis-tymczasem-srodowisko-sedziow-czeka-na-powrot-samorzadnosci/>

178	12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Bydgoszczy	Jarosław Błażejowski	Złożył rezygnację - listopad/grudzień 2024
179	12.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Prudniku	Beata Sałkiewicz	Złożyła rezygnację listopad/grudzień 2024
180	12.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim	Michał Pawłowski	Złożył rezygnację listopad/grudzień 2024
181	12.2024	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Ostrołęce	Artur Bobiński	Złożył rezygnację listopad/grudzień 2024
182	Przed 21.01.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Pruszkowie	Katarzyna Gizińska	Złożyła rezygnację
183	30.01.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej	Adam Kanafek	Minister wszczął procedurę odwołania, co skłoniło prezesa do rezygnacji ze stanowiska 27.01.2025
184	02.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego Katowice-Zachód	Łukasz Ciszewski	Złożył rezygnację przed 16.2.2025
185	10.02.2025	Prezes Sądu Okręgowego w Nowym Sączu	Dariusz Rams	Minister wszczął procedurę odwołania, co skłoniło prezesa do rezygnacji ze stanowiska 3.02.2025 r.
186	13.2.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Łukowie	Mariusz Brojek	Złożył rezygnację
187	Przed 8.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Zduńskiej Woli	Małgorzata Kłęk	Złożyła rezygnację
188	Przed 8.05.2025	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Suwałkach	Ryszard Filipow	Złożył rezygnację
189	Przed 8.05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Szczecinku	Marcin Miazek	Złożył rezygnację
190	Przed 8.05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej	Piotr Gawlas	Złożył rezygnację
191	Przed 8.05.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej	Karol Sała	Złożył rezygnację

192	Przed 16.2.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Leżajsku	Ewa Kuźniar-Jucha	Rezygnacja – w związku z przejściem w stan spoczynku 21.4.2025
193	Ok.16.2.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Łańcucie	Beata Faff	Rezygnacja – w związku z przejściem w stan spoczynku 31.3.2025
194	12 września 2025 r	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Biłgoraju		Odwołanie dekretem M.S. z 12 września 2025 r. Odwołanie z dniem 15 września 2025

Prezisi i wiceprezisi sądów powołani przed 13.12.2023 r., których kadencja uległa zakończeniu				
1	Grudzień 2023	Prezes Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze	Dariusz Kliś	Koniec kadencji
2	15.12.2023	Prezes Sądu Okręgowego w Lublinie	Krzysztof Niezgoda	Koniec kadencji Minister Sprawiedliwości wycofał nominację dla następnego prezesa Bartosza Kamieniaka
3	Grudzień 2023	Prezes Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim	Stanisław Tomasiak	Koniec kadencji Minister sprawiedliwości w grudniu 2023 cofnął powołanie dla Anny Gąsior-Majchrowskiej, która miała zostać prezes Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim
4	18.12.2023	Prezes Sądu Okręgowego w Słupsku	Andrzej Michałowicz	Koniec kadencji
5	Przed 20.1.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Legnicy	Edyta Zaczekowska	Koniec kadencji – przed 20.1.2024
6	01.02.2024	Prezes Sądu Okręgowego we Włocławku	Ewa Felińczak	Koniec kadencji
7	5.3.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Bydgoszczy	Mieczysław Oliwa	Koniec kadencji 5.3.2024
8	18.3.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Łodzi	Michał Błoński	Koniec kadencji
9	03.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Częstochowie	Rafał Olszewski	Koniec kadencji
10	Przed 15.3.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Pabianicach	Barbara Pasińska	Koniec kadencji – przed 15.3.2024
11	Przed 20.3.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Łasku	Edyta Rudnik	Koniec kadencji – przed 20.3.2024
12	Po 03.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy	Beata Turzańska-Szacoń	Koniec kadencji
13	Przed 23.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Pułtusku	Dariusz Tekliński	Koniec kadencji 23.04.2024

14	Przed 27.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Końskich	Joanna Kowalska	Koniec kadencji (po 24.3.2024)
15	Przed 27.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Olecku	Katarzyna Jakubowska	Koniec kadencji
16	Przed 30.4.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Kutnie	Paweł Wojas	Koniec kadencji – luty 2024 r.
17	05.2024	wiceprezes Sądu Okręgowego w Rzeszowie	Grażyna Artymiak	Koniec kadencji maj 2024
18	Ok. 05.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Opolu	Łukasz Zawadzki	Koniec kadencji rozpoczętej w 2020 r. 04/2024 powołany na stanowisko SSO w Opolu.
19	20.05.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Łomży	Jan Leszczewski	Koniec kadencji 20.05.2024
20	30.05.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Świdnicy	Marzena Rusin- Gielniewska	Koniec kadencji
21	Przed 7.6.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Tamobrzegu	Michał Dudzic	Koniec kadencji
22	Przed 14.6.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Węgrowie	Anna Konieczny	Koniec drugiej kadencji (po 5.5.2024 przed 14.6.2025)
23	Przed 06.7.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Miechowie	Jarosław Koczański	Zawieszony ok. 5.3.2024. Negatywna opinia kolegium co do odwołania Koniec kadencji
24	17.7.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Świdnicy	Arkadiusz Rodziewicz	Koniec kadencji 17.7.2024
25	Przed 22.7.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim	Dawid Kopczyński	Koniec kadencji
26	08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Opolu	Liliana Krukowska	Koniec kadencji 08.2024 (Stanowisko objęte przez dotychczasową wiceprezes)
27	Przed 3.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy	Monika Krzanowska-Mars	Koniec kadencji
28	Przed 3.8.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim	Emil Ohde	Koniec drugiej kadencji? Po 26.4.2024

29	5.8.2024	Prezes Sądu Okręgowego w Kaliszu	Patryk Pietrzak	Koniec kadencji 5.8.2024
30	19.08.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Będzinie	Małgorzata Urban	Koniec kadencji
31	Przed 16.11.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Tarnowie	Tomasz Danek	Koniec kadencji -Po 9.7.2024
32	Przed 16.11.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Grójcu	Tadeusz Rączkowski	Koniec kadencji
33	12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Kłodzku	Maciej Szota	Koniec kadencji
34	13.12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Lesznie	Ewa Kubacka-Batura	Koniec kadencji
35	19.12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim	Monika Zawartowska	Koniec kadencji
36	12.2024	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim	Jacek Sulisławski	Koniec kadencji
37	30.12.2024	Prezes Sądu Rejonowego Lublin-Wschód	Marek Mielnik	Koniec kadencji po 5.12.2024
38	31.12.2024	Prezes Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum	Grażyna Sienicka	Koniec kadencji 31.12.2024
39	12.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Jędrzejowie	Janusz Szumski	Koniec drugiej kadencji
40	1.1.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Lesku	Barbara Roczniak-Gliściak	Zawieszona 19.6.2024 r. 1.7.2024 kolegium negatywnie zaopiniowało jej odwołanie. Koniec kadencji po 30.12.2024
41	Przed 21.1.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Olkuszu	Wojciech Trzaska	Zawieszony ok. 5.3.2024. Negatywna opinia kolegium co do odwołania – 25.3.2024 Koniec kadencji
42	Przed 03.2025	Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku	Artur Lesiak	Koniec kadencji
42	Przed 10.03.2025	Prezes Sądu Apelacyjnego w Białymstoku	Krzysztof Adamiak	Koniec kadencji w marcu 2025 r.

44	Przed 11.03.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Wałczu	Krzysztof Koczenasz	Koniec kadencji – przed 11.3.2025
45	Przed 11.3.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze	Agnieszka Kałużna-Rudowicz	Koniec kadencji – przed 11.3.2025
46	Przed 11.3.2025 r.	Prezes Sądu Rejonowego w Suchej Beskidzkiej	Izabela Fluđer	Zawieszona ok. 5.3.2024. Brak zgody kolegium na odwołanie. Przed 11.3.2025 powołana nowa prezes Koniec kadencji
47	12.5.2025	Prezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu	Wojciech Łukowski	Koniec kadencji w marcu 2025
48	16.03.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Zambrowie	Krzysztof Andrzej Rzodkiewicz	Koniec kadencji
49	22.4.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Trzebnicy	Agata Staroń-Szweiger	Koniec drugiej kadencji
50	1.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Człuchowie	Marek Osowicki	Koniec kadencji
51	Przed 8.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim	Roman Kałuża	Koniec drugiej kadencji
52	Przed 8.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej	Beata Michurska-Gruszczyńska	Koniec drugiej kadencji
53	Przed 16.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Kielcach	Grzegorz Szyba	Koniec drugiej kadencji
54	Koniec maja 2025	Prezes Sądu Okręgowego w Toruniu	Barbara Wiśniewska	Koniec kadencji – maj 2025 r.
Inne przypadki zakończenia kadencji przez prezesów w sądach, gdzie mianowano nowych prezesów po 13.12.2023 r.				
1	22.1.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Strzyżowie	Małgorzata Pirga	Powołana ponownie 22.1.2024
2	Przed 12.2.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej	Joanna Raducha-Modrzejewska	Powołana ponownie w lutym 2024 r.
3	02.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Kozienicach	Krzysztof Jerzy Piaseczny	Powołany ponownie w lutym 2024 r.

4	Przed 7.6.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Swinoujściu	Kamilla Gajewska	Powołana ponownie w czerwcu 2024 r.
5	10.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Lubinie	Agnieszka Czyczerska	Powołana ponownie po 10.2024
6	Przed 8.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Grudziądzu	Lucyna Gurbin	Powołana ponownie maj 2025 r.
7	Przed 8.05.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Krotoszynie	Zuzanna Lenarczyk	Powołana ponownie maj 2025
8	5.04.2024	Prezes Sądu Rejonowego w Rawie Mazowieckiej	Dominika Dąbrowska	Zmarła 5.04.2024 r.
Decyzje podjęte w trakcie urzędowania Ministra Sprawiedliwości Waldemara Żurka (od 24.07.2025 r.)				
Prezisi i wiceprezisi zawieszeni				
1	31.7.2025	prezes SR w Oleśnie	Maria Jolanta Häusler	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Koniec kadencji - w okresie zawieszenia
2	31.7.2025	wiceprezes SR w Stargardzie	Mariusz Nawrocki	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie 09/25 Rezygnacja ministra z odwołania wiceprezesa
Prezisi i wiceprezisi sądów, którzy złożyli rezygnację				
1	08.2025	prezes SR w Wągrowcu	Anna Filipiak	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierającej do odwołania

				Złożyła rezygnację.
2	08.2025	wiceprezes SR w Wągrowcu	Agnieszka Węgorok	Złożyła rezygnację po rezygnacji i odwołaniu Prezes Sądu
3	08.2025	Prezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia,	Aleksandra Smyk	Złożyła rezygnację
4	21.08.2025	wiceprezes SR w Jeleniej Górze	Marek Gajdecki	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołanie niezależnie od złożonej już rezygnacji
5	Przed 30.8.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Sieradzu	Paweł Kowalczyk	Rezygnacja złożona w II połowie sierpnia 2025 r.
Prezesi i wiceprezesi sądów, którzy zostali odwołani				
1	07.08.2025	prezes SO w Szczecinie	Piotr Szarek	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 5.8.2025
2	07.08.2025	wiceprezes SO w Szczecinie	Rafał Lila	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 5.8.2025
3	11.08.2025	wiceprezes SR w Oleśnie	Krzysztof Grajcar	Brak zgody kolegium za pierwszym podejściem , 20.08.2024 Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania. Zgoda kolegium SO w Opolu 7.8.2025
4	11.08.2025	prezes SR w Śremie	Paweł Jagodziński	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium – 7.08.2025
5	Po 11.08.2025	prezes SR w Wadowicach	Karolina Miklaszewska	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 11.08.2025
6	Po 11.08.2025	prezes SR w Chrzanowie	Rafał Sobczuk	Pierwsze zawieszenie 5.3.2024 – brak zgody kolegium Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 11.08.2025

7	Po 11.08.2025	wiceprezes SR w Mysłenicach	Lucyna Podsadecka	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 11.08.2025
8	21.08.2025	prezes SR w Bartoszycach	Mirosław Skowyrą	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 18.08.2025
9	21.08.2025	wiceprezes SO w Warszawie	Marcin Rowicki	w lipcu 2024 r. negatywna opinia kolegium Sądu co do odwołania; Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania; zgoda kolegium w zmienionym składzie – z 20.8.2025
10	21.08.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia,	SSO Piotr Maksymowicz	zgoda kolegium w zmienionym składzie – z 20.8.2025
11	21.08.2025	prezes SR w Kętrzynie	Tomasz Cichocki	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 18.08.2025
12	Ok. 21.8.2025	wiceprezes SR dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie	Elżbieta Stefaniuk	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania. Zgoda Kolegium
13	Po 21.8.2025	prezes SR w Ostródzie	Marzena Madrak	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 21.08.2025
14	Po 21.8.2025	prezes SR w Braniewie	Anna Kwoczek-Wadecka	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Zgoda kolegium 21.08.2025
15	03.09.2025	Prezes Sądu Okręgowego w Sosnowcu	Ewa Łapińska	Zgoda kolegium – 29.08.2025 r. odwołana
16	03.09.2025	Wiceprezes Sądu Okręgowego w Sosnowcu	Katarzyna Czerwińska- Koral	Zgoda kolegium – 29.08.2025 r. odwołana
17	03.09.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Sosnowcu	Małgorzata Hencel- Święczkowska	Zgoda kolegium – 29.08.2025 r. odwołana
18	03.09.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Czeladzi	Marta Wilk	Zgoda kolegium – 29.08.2025 r. odwołana

19	15.09.2025	wiceprezes SO w Gdańsku	Przemysław Jasinkiewicz	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
20	15.09.2025	prezes SR Gdańsk-Południe w Gdańsku	Tomasz Jabłoński	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
21	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Myszkowie	Sylwester Świerdza	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
22	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach	Tycjan Kotara	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
23	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej	Ewa Barańska	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
24	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Jaworznie	Beata Włoch	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
25	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Jaworznie	Roman Głos	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
26	15.09.2025	wiceprezes Sądu Okręgowego w Katowicach	Piotr Kula	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.

27	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Zamościu	Konrad Łaskiewicz	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
28	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Sosnowcu	Adam Woźniak	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak zgody Kolegium Sądu na odwołanie Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
29	15.09.2025	prezes SO w Zamościu	Mirosław Baranowski	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
30	15.09.2025	wiceprezes Sądu Okręgowego w Zamościu	Andrzej Sak	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
31	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Biłgoraju	Barbara Gałka	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
32	15.09.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Hrubieszowie	Adam Pisiewicz	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
33	15.09.2025	Wiceprezes Sądu Rejonowego w Janowie Lubelskim	Tomasz Orzeł	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
34	15.09.2025	Prezes Sądu Rejonowego w Krasnymstawie	Wojciech Osiński	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
35	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Krasnymstawie	Arkadiusz Kopańko	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
36	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim	Krzysztof Pliszka	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.

37	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Zamościu	Adam Abraszek	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
38	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Szydłowcu	Piotr Korczyński	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
39	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Mławie	Rafał Długajczyk	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
40	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Sierpcu	Ewa Jarzyńska	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
41	15.09.2025	wiceprezes Sądu Okręgowego we Wrocławiu	Andrzej Lewandowski	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
42	15.09.2025	wiceprezes Sądu Rejonowego w Koninie	Adam Michalak	Zawieszenie 30.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Brak uchwały kolegium 29.8.2024 (tyle samo głosów za i przeciw) Odwołany 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.
43	15.09.2025	prezes Sądu Rejonowego w Rypinie	Ewa Knopisz-Motyłewska	Zawieszenie 31.7.2025 w związku z wszczęciem procedury zmierzającej do odwołania Odwołana 12.9 z dniem 15.9.2025 mimo braku zgody kolegium.

Zmiany personalne w okresie od 13.12.2023 do 1.12.2025 r.:

Łączna liczba prezesów sądów odwołanych przez Ministra Sprawiedliwości: co najmniej 65 za kadencji Ministra A. Bodnara oraz co najmniej 24 za kadencji Ministra W. Żurka

Łączna liczba wiceprezesów sądów odwołanych przez Ministra Sprawiedliwości: co najmniej 52 za kadencji Ministra A. Bodnara oraz co najmniej 20 za kadencji Ministra W. Żurka

Łączna liczba prezesów sądów zawieszonych aktualnie przez obecnego Ministra Sprawiedliwości: - (było 14)

Łączna liczba wiceprezesów sądów zawieszonych aktualnie przez obecnego Ministra Sprawiedliwości: - (było 15)

Łączna liczba prezesów sądów którzy złożyli rezygnację: co najmniej 34 za kadencji Ministra A. Bodnara oraz co najmniej 3 za kadencji Ministra W. Żurka

Łączna liczba wiceprezesów sądów którzy złożyli rezygnację: co najmniej 43 za kadencji Ministra A. Bodnara oraz co najmniej 2 za kadencji Ministra W. Żurka

Łączna liczba prezesów sądów, którym zakończyła się kadencja:

Co najmniej 51; 7 kolejnych prezesów powołano na kolejną kadencję, 1 osoba zmarła;

Łączna liczba wiceprezesów sądów, którym zakończyła się kadencja:

Co najmniej 4

Załącznik do Raportu - Tabela Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej

Sfery naruszeń	Data	Publikacja w mediach (radio, telewizja, internet)	Treść
Wypowiedzi i deklaracje Premiera, Ministra Sprawiedliwości faworyzujące rozwiązania niekonstytucyjne.	10 września 2024	https://www.pap.pl/aktualnosci/premier-nie-wszystkie-moje-decyzje-beda-spealnialy-kryteria-praworzadnosci-z-punktu	Nie wszystkie decyzje będą odpowiadały kryteriom praworządności
	10 września 2024 r	Konferencja Drogi wyjścia z kryzysu konstytucyjnego. wypowiedź https://youtu.be/UKNwgfKr4z0?t=498	Nie chciałbym, abyśmy w Polsce znaleźli się w takiej sytuacji, że siła zewnętrzna jest niezbędna, żeby gwarantować nasz ład konstytucyjny
	20 lutego 2025 r.	https://www.rmfm24.pl/tylko-w-rmf24-poranna-rozmowa-news-bodnar-musimy-byc-konsekwentni-w-przypominaniu-naszego-stano_nId,7915186	mamy problem z KRS, która w sensie konstytucyjnym nie działa

	1 lipca 2024 r.	1. https://oko.press/bodnar-dyscyplinarka-neo-krs	„Baćkowski jako rzecznik dyscyplinarny ministra będzie miał jedno zadanie. Przeprowadzenie postępowania wobec 18 sędziów sądów powszechnych – byłych i obecnych członków neo-KRS. Ma ocenić pod kątem ewentualnych zarzutów dyscyplinarnych ich kandydowanie do tego nielegalnego organu i pracę w nim. Rzecznik najpierw przeprowadzi postępowanie wyjaśniające i jeśli uzna, że popełnili oni czyn dyscyplinarny, postawi im zarzuty dyscyplinarne. A jeśli uzna, że nie zakończy sprawę.”
	14 grudnia 2023 r.	1. https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/adam-bodnar-o-sedziach-powolanych-przy-udziale-neokrs,524437.html	„Skład Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowany nowelizacją ustawy o KRS z grudnia 2018 r., jest sprzeczny z art. 187 Konstytucji, a to z kolei powoduje, że organ ten nie spełnia wymogów niezależności od władzy wykonawczej i ustawodawczej, a sędzia powołany z jego udziałem nie może być uznany za niezależnego i bezstronnego - napisał do sędziowskich koordynatorów do spraw współpracy międzynarodowej i praw człowieka w sprawach karnych i cywilnych prof. Adam Bodnar, nowy minister sprawiedliwości.”

9 września 2024 r.	I. https://www.tvp.info/82206949/gosc-poranka-adam-bodnar-o-neosedziach	<p>„Ministerstwo Sprawiedliwości chce się przyjrzeć wszystkim sędziom, którzy otrzymali nominacje i awanse w ostatnich latach. O szczegółach mówił w programie „Gość Poranka” minister Adam Bodnar.</p> <p>– Pierwsza grupa – tzw. zielona – to osoby, które nie miały wyboru – skończyli szkoły, byli asesorami. W ich przypadku nie będzie żadnego problemu. To dotyczy ok. 1600 osób. W grupie ok. 1500 osób mamy osoby, które nie tylko awansowały, ale także brały udział w niedemokratycznych praktykach. Mam tutaj na myśli chociażby członków KRS czy rzeczników dyscyplinarnych. Oni wszyscy wraz z wejściem w życie ustawy wracają na poprzednie stanowiska. Do tego będą podlegać obowiązkowej procedurze dyscyplinarnej – wyliczał minister sprawiedliwości.”</p>
3 lutego 2025	https://www.youtube.com/watch?v=2L0awv00Ato	Wspólna konferencja prasowa Ministra Sprawiedliwości A. Bodnara oraz przewodniczących 3 Komisji Kodyfikacyjnych: Ustroju Sądownictwa oraz Prokuratury, Prawa Cywilnego, Prawa Karnego. [3 lutego 2025 r.]

	10 września 2024 r.	https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art41100941-minister-adam-bodnar-premier-donald-tusk-mogl-uchylic-kontrasygnate-w-tym-jednym-momencie	<p>„- To co zaproponowaliśmy w czasie spotkania w piątek, to oświadczenie o dobrowolnym powrocie na wcześniej zajmowane stanowisko sędziowskie. Tak, jest to przyznanie się do błędu. Ale powstaje pytanie: czy dajemy szansę, by ludzie sami podjęli taką decyzję, czy wolimy ich ustawowo, z mocy prawa, pozbawić statusu sędziego? Ja uważam, że lepiej jest indywidualizować, dawać szansę. Od następnego dnia kiedy to się stanie, będą mogli na równych prawach wystartować w konkursach na stanowiska sędziowskie przed nową, legalnie działającą KRS – mówił. Zdaniem szefa resortu sprawiedliwości, jest to "bardzo dobrze przemyślana próba wyjścia z bardzo trudnej, patowej sytuacji."</p>
Wypowiedzi ze świata nauki			

<p>Inicjatywy ustawodawcze (uchwały sejmu)</p>	<p>20 grudnia 2023r.</p>	<p>uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej powołanego, https://orka.sejm.gov.pl/proc10.nsf/uchwały/118_u.htm</p>	<p>Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 grudnia 2023 r.</p> <p>w sprawie usunięcia skutków kryzysu konstytucyjnego w kontekście pozycji ustrojowej oraz funkcji Krajowej Rady Sądownictwa w demokratycznym państwie prawnym</p> <p>[...] było ukształtowanie składu Krajowej Rady Sądownictwa w sposób sprzeczny z Konstytucją RP, Traktatem o Unii Europejskiej oraz Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, a w konsekwencji utrata zdolności do realizacji przez Krajową Radę Sądownictwa jej konstytucyjnych funkcji i zadań, w tym w szczególności zdolności do stania na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów.</p> <p>Sejm Rzeczypospolitej Polskiej wzywa członków Krajowej Rady Sądownictwa, wybranych do jej składu wbrew Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, do niezwłocznego zaprzestania działalności w Krajowej Radzie Sądownictwa [...]</p>
--	--------------------------	--	--

Wypowiedzi przedstawicieli stowarzyszeń i organizacji zrzeszających prawników	15 stycznia 2025 r.	Dziennik Gazeta Prawna „Dwa projekty o neosędziach” 15.01.2025	Krystian Markiewicz „KRS podejmie uchwały, którymi finalnie uchyli wcześniejsze uchwały o wyborze neosędziów, i określi ich następstwa. To podstawowe będzie się sprowadzać do powrotu neosędziów na wcześniej zajmowane stanowiska. Tego typu decyzje KRS będą następnie publikowane. I one będą zaskarżalne do Sądu Najwyższego
	24 czerwca 2023 r.	https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/iii-kongres-prawnikow-polskich-wywiad-przemyslaw-rosati-prezes%2C521890.html?utm_source=chatgpt.com	Przemysław Rosati „To dopytam neosędziowie muszą odejść? Nie mam w tym zakresie wątpliwości. Sądy zawsze muszą być jak żona Cezara. Nie powinno być żadnych wątpliwości co do niezależności sądów i niezawisłości sędziów, którzy kształtują poszczególne sądy. Także tych wynikających z ich wyboru. Uważam, że w tym przypadku należałoby pójść w kierunku albo powrotu na poprzednie stanowiska albo poniesienia kosztu społecznego przeniesienia takich sędziów w stan spoczynku. To co się dzisiaj dzieje w

			wymiarze sprawiedliwości jest następstwem działania polskiego państwa i polskie państwo, niestety, musi ponieść koszt naprawy wymiaru sprawiedliwości. W tym przypadku, jeśli chcemy naprawić wymiar sprawiedliwości i nie mieć wątpliwości co do niezawisłości sędziów i niezależności sądów powinny być rozważone właśnie takie rozwiązania.
<p>Działania Ministra Sprawiedliwości</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wypowiedzi w mediach. 2. Zmiana prezesów sądów. 3. Akty pozaprawne, regulaminy. 4. Czynności podejmowane przez prezesów sądów w ramach przepisów ustawy o ustroju sądów powszechnych. <ul style="list-style-type: none"> - podziały czynności; - izolacja w wydziałach - przekierowywanie sędziów do wydziałów zamiejscowych 	11 września 2024	<ol style="list-style-type: none"> 1. https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=hkats_w3Mtk 2. https://www.youtube.com/watch?v=PXqodas8Bg0 3. https://www.youtube.com/watch?v=5saEp7hjk9s 4. https://www.pap.pl/aktualnosci/wiceszef-ms-o-sekcji-dla-neosedziow-kwestia-bezpieczenstwa-prawnego-obywateli 5. https://www.youtube.com/watch?v=GgUL1ihm9yU 6. https://x.com/MS_GOV_PL/status/1908157452513640820 7. https://x.com/Dariusz_Mazur/status/1910305795696189892 8. https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art41626331-dariusz-mazur-status-nieprawidlowo-powolanych-sedziow-musi-zostac-uzdrowiony-w-drodze-ustawy 9. https://www.rp.pl/sady-i-trybunaly/art41501481-weryfikacja-tzw-neosedziow-po-nowemu-resort-przedstawil-szczegoly 10. https://www.money.pl/gospodarka/znamy-plan-rzadu-na-neosedziow-resort-dokonal-wyboru-oto-szczegoly-7143806138727360a.html 11. https://pro.rp.pl/sady-i-prokuratura/art41680081-sedziowie-ktorzy-awansowali-dzieki-krs-wracaja-na-nizsze-stanowiska-nieliczni-z-zoltej-grupy 12. https://x.com/Dariusz_Mazur/status/1910729704635596950 	<p>„ad. 1 Czy wszystkie decyzje podjęte przez upolitycznioną KRS będą nieważne? Tak. Według przyjętego założenia ustawa spowoduje utratę mocy obowiązującej uchwał nielegalnej KRS.” 2:50</p> <p>„Mają być 3 kategorie tych sędziów...” 3:45</p> <p>Ad.2 „Można śmiało powiedzieć, że od 2018 r. byliśmy w stanie ustawowego bezprawia i nadal jesteśmy ponieważ ten organ (KRS) nie jest zgodny z konstytucją” 2:00</p> <p>„Między innymi ustawy o statusie neosedziów, sędziów SN mają być zaprezentowane w I połowie tego r.” 6:15</p> <p>„Pomysł na neosedziów jest zgodny z postulatami stowarzyszeń sędziowskich. Pomysł jest taki, aby te osoby powróciły na poprzednie</p>

			<p>stanowiska i mogły wystartować w prawidłowych konkursach” 7:37</p> <p>Ad.3 „Pierwszy projekt ex lege zakłada że sędziowie awansowani z udziałem nieprawidłowo ukształtowanej KRS powinni powrócić na poprzednio zajmowane stanowiska” 12:20</p> <p>„należy wyróżnić trzy grupy sędziów...” 15:00</p> <p>Ad.4 „Utworzenie sekcji dla tzw. neosędziów w pionie karnym Sądu Okręgowego w Warszawie to kwestia bezpieczeństwa prawnego obywateli - powiedział PAP wiceminister sprawiedliwości Dariusz Mazur. Podkreślił, że brak takich rozwiązań może skutkować takimi przypadkami jak sprawa "Krwawego Tulipana"</p> <p>Ad. 5 „Jest około 1500 osób, których status należy uznać za wadliwy” 23:30</p> <p>Ad. 6 „Powodem odwołania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych są liczne toczące się przeciwko niemu postępowania karne i dyscyplinarne”</p> <p>Ad 7. Rzecznik generalny Dean Spielmann potwierdził, że ogół okoliczności związanych z</p>
--	--	--	--

			<p>powołaniem sędziów Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego przesądza o niemożności uznania jej za niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony uprzednio na mocy ustawy."</p> <p>Ad. 8 "Sytuacja, w której znalazło się polskie sądownictwo wskutek pseudoreform poprzedniej władzy, doprowadziła do podważenia gwarancji niezależności sądownictwa i umożliwienia obsadzenia stanowisk funkcyjnych w sądownictwie przez osoby, na których wybór ma wpływ czynnik polityczny, przede wszystkim w postaci ministra sprawiedliwości. Było to możliwe dzięki znaczącemu upolitycznieniu TK i wyłączeniu możliwości realnej kontroli konstytucyjnej prowadzonej przez niezależny organ. To, co zostało zrobione, to było ustawowe bezprawie. Jest to sytuacja, z której wyjście jest bardzo trudne..."</p> <p>Ad. 9 "Na przełomie stycznia i lutego 2025 r ma być gotowy ostateczny projekt dotyczący weryfikacji</p>
--	--	--	--

			<p>neosędziów w sądach powszechnych – poinformował we wtorek dziennikarzy Dariusz Mazur, wiceminister sprawiedliwości. MS pod wpływem opinii Komisji Weneckiej zmienia pierwotny projekt w tej sprawie. Nie będzie automatycznie cofać sędziów na niższe (wcześniej zajmowane) stanowiska. Teraz planuje podzielić ich na trzy grupy: zieloną, żółtą i czerwoną. Resort zmienił jednak zasady przyporządkowania do tych grup.”</p> <p>Ad. 10 "Neosędziowie mają być ustawowo cofnięci na poprzednio zajmowane stanowiska. Takie rozwiązania ma znaleźć się w ostatecznej wersji projektu, który trafi do Komisji Weneckiej, a potem zacznie drogę legislacyjną, by szybko mógł go podpisać nowy prezydent - mówi wiceminister sprawiedliwości, sędzia Dariusz Mazur."</p> <p>Ad. 11 "...wyobrażam sobie, że nowa, legalna KRS potraktuje taki akt dobrowolnego powrotu na ostatnie legalne stanowisko jako atut w przyszłych konkursach awansowych."</p>
--	--	--	--

			<p>Ad.12 Po wejściu w życie ustawy o przywróceniu ładu konstytucyjnego nieprawidłowo powołani sędziowie zostaną podzieleni na trzy grupy:</p> <p>Grupa <i>złota</i> – ok. 1150 sędziów, którzy awansowali po ocenie przez niekonstytucyjną KRS. Zostaną cofnięci na wcześniejsze stanowiska, ale przez dwa lata będą mogli dalej orzekać tam, gdzie obecnie pracują – na podstawie delegacji ustawowej. Zachowają dotychczasowe wynagrodzenie. To rozwiązanie ma zapobiec paraliżowi sądów.</p> <p>Grupa <i>czerwona</i> – ok. 400 osób, które weszły do zawodu z innych profesji dzięki obecnej KRS. Powrócą do swoich zawodów – jeśli zostaną tam przyjęci – albo będą mogli objąć stanowiska referendarzy. Automatycznie zostaną też wpisani na listy konkursowe, jeśli nie zrezygnują z tej opcji.</p> <p>Grupa <i>zielona</i> – ok. 900 osób, to sędziowie z krótkim stażem, byli asystenci, referendarze i absolwenci KSSiP. Projekt ustawy ich początkowo nie obejmował, ale pojawiły się głosy, że pozostawienie ich bez zatwierdzenia przez legalny</p>
--	--	--	--

			<p>KRS może budzić wątpliwości co do ich statusu. Proponowane rozwiązanie to uproszczone zatwierdzenie ich przez przyszłą legalną KRS.</p> <p>Niezależnie od wyżej opisanej procedury uzdrowienia statusu wadliwie powołanych sędziów ich zachowania uchybiające godności zawodu mogą podlegać także ocenie dyscyplinarnej. Poza ustawą – blisko 800 asesorów, którzy nie są jeszcze sędziami w rozumieniu konstytucyjnym. Ich status nie wymaga naprawy, skoro zostaną ocenieni przez legalną KRS i powołani zgodnie z przyszłą, legalną procedurą."</p>
--	--	--	---

Skład Komisji

sędzia Marek Jaskulski – Przewodniczący Komisji

sędzia Zbigniew Łupina

sędzia dr Anna Dalkowska

sędzia Rafał Puchalski

sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka

sędzia Stanisław Zdun

Spis treści

Wstęp.....	1
1. Geneza problemu sporu o niezawisłość sądownictwa	3
I. Problematyka raportu w ujęciu przepisów prawa międzynarodowego	7
1. Przygotowanie polityczne i medialne. Publiczne wypowiedzi polityków.....	18
2. Sytuacja sędziowskiej części składu Krajowej Rady Sądownictwa	24
II. Działania Ministra Sprawiedliwości i rzeczników dyscyplinarnych.....	28
III. Naruszenia niezawisłości sędziów przy użyciu instrumentów zawartych w ustawie z 26 lipca 2001 – Prawo o ustroju sądów powszechnych	29
a. Skargi dotyczące podziału czynności (art. 22a u.s.p.) – Tworzenie „gett orzeczniczych” i dyskryminacyjny przydział spraw.....	30
b. Skargi dotyczące nominacji i powołań sędziowskich (art. 57ac u.s.p.) – Blokada procedur konkursowych	38
c. Skargi dotyczące postępowań dyscyplinarnych i rzeczników (art. 112b u.s.p.) – Nękanie przez rzeczników dyscyplinarnych Ministra Sprawiedliwości powoływanych ad hoc	40
d. Skargi dotyczące wytyków, uchyleń orzeczeń i mobbingu (art. 40 u.s.p.).....	41
e. Skargi dotyczące odwołań z funkcji, zawiesznień i wynagrodzeń	45
f. Skargi dotyczące ingerencji w tajemnice narady sędziowskiej i wezwań do prokuratury (art. 108 k.p.k., art. 178 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej RP).....	46
g. Sprawy dotyczące oświadczeń woli dalszego zajmowania stanowiska	48
IV Podsumowanie systemowe zarejestrowanych naruszeń	48
V. Naruszenia niezawisłości sędziowskiej poprzez wpływanie na wyrokowanie przez składy orzecznicze	49
Sygnatury spraw uchylających orzeczenia sądów	50
Podsumowanie	54
VI. Załączniki.....	58
Wykres kołowy obrazujący proces wymiany prezesów sądów powszechnych w ujęciu procentowym.....	58
Podział na grupy osób do weryfikacji, które zostały przedstawione przez Krajową Radę Sądownictwa Prezydentowi RP po 2018 r.	59
Lista uchwał i stanowisk Krajowej Rady Sądownictwa dotyczących ochrony niezależności sądownictwa i praworządności podjętych w latach 2023-2025	60
Tabela - Zmiany na stanowiskach prezesów i wiceprezesów sądów w okresie od grudnia 2023 r. do sierpnia 2025 r.	64
Zmiany personalne w okresie od grudnia 2023 do grudnia 2025 r.:	89
Załącznik do Raportu - Tabela Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów sądowych w Rzeczypospolitej Polskiej.....	90

**Aneks do raportu Raport Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości
Sędziów i Asesorów w Polsce za okres od 13 grudnia 2023 r. do 12 grudnia 2025 r.
Opis incydentów naruszeń od 12 grudnia 2025 r. do 30 kwietnia 2026 r.**

I Wstęp

Uchwałą nr 113/2025 Krajowej Rady Sądownictwa z 7 marca 2025 r. podjętą na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy o KRS została powołana Komisja ds. Monitorowania Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce. Komisja opublikowała raport obejmujący okres od 13 grudnia 2023 r. do 12 grudnia 2025 r. Raport ten został przyjęty przez Krajową Radę Sądownictwa uchwałą z 12 grudnia 2026 nr 828/2025¹. W związku dalszymi przypadkami naruszeń zgłoszonych do Krajowej Rady Sądownictwa po 12 grudnia 2025 r., powstał niniejszy Aneks do Raportu ww. Komisji.

II. Dalsze naruszenia niezawisłości sędziowskiej w działaniach politycznych oraz w procesie legislacyjnym w sferze sądownictwa

W dalszym ciągu utrzymuje się polityczna akceptacja dla działań określanych jako proces „przywracania praworządności”. Od stycznia 2026 r. działania te przybrały formę środków o charakterze represyjnym, którym towarzyszy kreowanie atmosfery zagrożenia i presji, a także incydenty z użyciem środków przymusu fizycznego.

Podczas posiedzenia Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 20 stycznia 2026 r.², poświęconego informacji o Raporcie Komisji do spraw Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce, zawierającym opis ponad pięciuset przypadków naruszeń niezawisłości, czas wypowiedzi Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa, zaproszonej do udziału w posiedzeniu, został ograniczony przez przewodniczącego Komisji Pana posła Pawła Śliza do czterech minut.

---

¹ Przedmiotową uchwałą Krajowa Rada Sądownictwa przyjęła raport z 12 grudnia 2025 r., uznając zawarte w nim ustalenia o systemowym naruszaniu niezawisłości sędziów i niezależności sądów w Polsce od grudnia 2023 r. Rada wskazuje na działania władzy wykonawczej – zwłaszcza Ministra Sprawiedliwości i powoływanych przez niego osób – które miały ingerować w sądy poprzez m.in. decyzje administracyjne, blokowanie procedur oraz działania medialne. Zdaniem KRS działania te pogłębiają kryzys w sądownictwie, obniżają jego sprawność i zaufanie społeczne oraz naruszają prawa obywateli do rozpatrzenia spraw w rozsądnym czasie. W związku z tym Rada wzywa do pilnych działań przywracających niezależność sądów oraz apeluje do obywateli i instytucji o monitorowanie sytuacji i obronę niezawisłości sędziowskiej jako podstawy państwa prawa.

² https://www.sejm.gov.pl/sejm10.nsf/transmisje_arch.xsp?unid=F9800B61A5F02190C1258D800032D5A5

W dniu 21 stycznia 2026 r., w godzinach przedpołudniowych, do siedziby Krajowej Rady Sądownictwa weszli prokuratorzy Tomasz Narłowski i Zbigniew Rzepa w asyście kilkudziesięciu funkcjonariuszy Policji. Czynności te zostały podjęte w trakcie obrad plenarnych Sejmu, w których Przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa, sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka, uczestniczyła w związku z procedowaniem kolejnego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Z uwagi na wcześniejsze zakończenie udziału w obradach Przewodnicząca powróciła do siedziby Rady, w której trwały już czynności organów ścigania.

W ich toku doszło do naruszenia wolności osobistej Przewodniczącej Rady, której uniemożliwiono swobodne opuszczenie budynku i nawiązanie kontaktu z profesjonalnym pełnomocnikiem umocowanym do udziału w czynnościach, a tym samym realizację uprawnień przysługujących kierownikowi instytucji państwowej, w siedzibie której dokonuje się czynności przeszukania. Kolejny akt naruszenia wolności Przewodniczącej polegał na utrudnianiu jej ponownego wejścia do siedziby Rady. Analogiczne ograniczenia zostały zastosowane wobec trzech innych członków Krajowej Rady Sądownictwa.

Czynności prowadzone przez organy ścigania trwały do północy dnia 21 stycznia 2026 r.

W związku z bezprawnością ww. działania Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa podjęło w dniu 23 stycznia 2026 r. uchwałę, w której wyraziło stanowczy protest w związku z dokonaniem w dniu 21 stycznia 2026 r. wtargnięciem funkcjonariuszy Policji i prokuratorów do siedziby Krajowej Rady Sądownictwa i dokonaniem w niej przeszukaniem pomieszczeń oraz zaborem akt postępowań dyscyplinarnych. Działania te, przeprowadzone pod pozorem i w zewnętrznej formie czynności postępowania przygotowawczego, ukierunkowane były na pozyskanie tych akt przez osoby nieuprawnione, uzurpujące sobie funkcję Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz jego zastępców w związku z nielegalnym i nieskutecznym aktem powołania ich na te stanowiska przez Ministra Sprawiedliwości. Czynności te godziły w niezależność konstytucyjnego organu, jakim jest Krajowa Rada Sądownictwa, oraz w niezawisłość i niezależność sędziów. Działania organów ścigania w dniu 21 stycznia 2026 r., mogły być celowo skorelowane z nieobecnością Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa, która tego dnia miała zaplanowane wystąpienie w Sejmie oraz oczywisty w sposób nieproporcjonalne do celów podejmowanych czynności. Uniemożliwiono również dostęp do siedziby Krajowej Rady Sądownictwa jako konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej obywatelom a także posłom, którzy przybyli do Krajowej Rady z interwencją poselską. Czynności te doprowadziły do ograniczenia wolności członków Rady, w tym sędziów posiadających immunitet, oraz wpłynęły na

funkcjonowanie całego organu konstytucyjnego, w tym Nadzwyczajnego Rzecznika Dyscyplinarnego powołanego przez Prezydenta RP, którego pomieszczenia również bezprawnie przeszukano. Wyżej czynności połączone były z jawnym, drastycznym i ostentacyjnym uniemożliwieniem członkom Krajowej Rady Sądownictwa, w tym jej organom – Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa i jego zastępcy – podjęcia i wykonywania czynności urzędowych konstytucyjnego organu Rzeczypospolitej Polskiej. Polegały one na zablokowaniu im wstępu do budynku mieszczącego siedzibę Krajowej Rady Sądownictwa z zastosowaniem przemocy przez funkcjonariuszy Policji, zaangażowanych w liczbie kilkudziesięciu osób.

Rozpoczęto prace nad rządowym projektem ustawy o przywróceniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego na podstawie prawa przez uregulowanie skutków uchwał Krajowej Rady Sądownictwa podjętych w latach 2018-2025.

Został on skrytykowany m.in. przez Krajową Izbę Radców Prawnych oraz Naczelną Radę Adwokacką, które wskazały przede wszystkim na ryzyko naruszenia zasady pewności prawa oraz możliwość wywołania chaosu poprzez podważanie statusu sędziów i wydanych przez nich orzeczeń. Z kolei część środowisk sędziowskich, w tym Stowarzyszenie Sędziów Polskich Iustitia i Stowarzyszenie Sędziów Themis, skrytykowało projekt, uznając go za nie do końca zgodny ze standardami europejskimi. Pojawiły się także zarzuty możliwej niekonstytucyjności oraz naruszenia zasady nieusuwalności sędziów.

Podczas wysłuchania publicznego zarządzanego przez Przewodniczącego Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 10 lutego 2026 r. rzeczony projekt został poddany ostrej krytyce przez członków stowarzyszeń sędziowskich i społecznych. Czas wypowiedzi, biorących udział w wysłuchaniu został ograniczony do trzech minut. Przewodniczący Komisji, odnotowawszy zainteresowanie obywateli i stowarzyszeń wysłuchaniem publicznym, zezwolił na wygłaszanie tego dnia oświadczeń osobom, które uchybiły regulaminowi Sejmu i nie zarejestrowały się w regulaminowym terminie do wysłuchania publicznego. Chodziło o umożliwienie organizacjom „prorządowym” wyrażenie poparcia dla działań ustawodawczych oraz o zorganizowanie oprawy medialno-propagandowej dla rządowych planów „przywracania praworządności”.

W dniu 16 lutego 2026 r. zostało opublikowane stanowisko Prezesów Sądów Apelacyjnych (obsadzonych przez ministra Sprawiedliwości Adama Bodnara i Waldemara Żurka od 13 grudnia 2023 do 12 grudnia 2025), które miało być odpowiedzią na weto Prezydenta RP wobec ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawy – Kodeks wyborczy, co do którego projektu zmian przedstawiciel

Państwowej Komisji Wyborczej, w dniu 20 stycznia 2026 zgłosił 16 nieprawidłowości i naruszeń prawa wyborczego. Ww. stanowisko Prezesów zawiera propozycję przeprowadzenia powszechnego głosowania sędziów („prawyborów”), którego wyniki powinien uwzględnić Sejm przy wyborze sędziowskiej części składu Krajowej Rady Sądownictwa. Tego rodzaju rozwiązania nie przewiduje obowiązująca ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa.

W kwietniu 2026 r. tak wadliwy projekt trafił do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, gdzie odbyło się pierwsze czytanie i projekt został skierowany do Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka gdzie trwają dalsze prace.

III. Działania wobec sędziów

Sprawa wyłączenia sędziego Dariusza Łubowskiego od ponownego rozpoznania wniosku o wydanie Europejskiego Nakazu Aresztowania oraz przydzielenie do sprawy sędziego dyżurującego poza systemem losowego przydziału spraw

W dniu 19 grudnia 2024 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał Europejski Nakaz Aresztowania (ENA) wobec posła Marcina Romanowskiego na podstawie wniosku Prokuratury Krajowej. Poseł Romanowski był podejrzany o liczne przestępstwa i ukrywał się za granicą. W dniu 19 grudnia 2025 r. Sędzia Dariusz Łubowski postanowił uchylić ENA wobec Marcina Romanowskiego. W uzasadnieniu zawarł krytyczne opinie dotyczące działań służb i organów ścigania oraz odniósł się szerzej do sytuacji praworządności, co wywołało szeroki oddźwięk medialny i polityczny. W dniu 22 grudnia 2025 r. Prokuratura Krajowa złożyła nowy wniosek o wydanie ENA wobec Marcina Romanowskiego, podkreślając, że nadal istnieją przesłanki jego wydania. W dniu 23 grudnia 2025 r. Prokuratura Krajowa formalnie złożyła wniosek o wyłączenie sędziego Dariusza Łubowskiego od rozpoznania ponownego wniosku o wydanie ENA, powołując się na jego wcześniejsze uzasadnienie. Sąd Okręgowy w Warszawie uwzględnił wniosek prokuratury i wyłączył sędziego Dariusza Łubowskiego od rozpoznania ponownego wniosku o wydanie ENA wobec Marcina Romanowskiego. Postanowienie to nie podlega zażaleniu³. W dniu 12 stycznia 2026 r. Rzeczniczka SO w Warszawie sędzia Anna Ptaszek podała, że sprawa „trafi do losowania i zostanie wylosowany nowy sędzia”. Dzień

---

³ Sędzia Dariusz Łubowski wyłączony od sprawy ponownego ENA wobec Marcina Romanowskiego – Gazeta Prawna https://www.gazetaprawna.pl/wiadomosci/kraj/artykuly/10617594_sedzia-darinsz-lubowski-wylaczony-od-sprawy-ponownego-ena-wobec-marcin.html (dostęp 26 stycznia 2026 r.)

później sprostowała jednak tę informację. Sprawę przejął sędzia dyżurny, a nie sędzia wskazany w drodze losowania, ze względu na to, że dotyczy ona sekcji międzynarodowej⁴.

Działania Rady: Krajowa Rada Sądownictwa, w związku z wysłuchaniem sędziego Dariusza Łubowskiego, zdecydowała o zawiadomieniu Prokuratora Krajowego o podejrzeniu popełnienia przestępstwa mobbingu wobec sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie. Wystąpiła również do rzecznika dyscyplinarnego prokuratora generalnego Piotra Kowalika o wszczęcie czynności w celu wyjaśnienia, dlaczego prokuratorzy próbowali skontaktować się z sędzią prowadzącym sprawę Europejskiego Nakazu Aresztowania wobec b. wiceministra sprawiedliwości Marcina Romanowskiego.

Sprawa SSO w Warszawie Pani M. M., wniesiona do Krajowej Rady Sądownictwa pismem z 12 grudnia 2025 r. (WENOZ 002.2.2025) dotycząca odmowy wykonania przez Kierownictwo SO w Warszawie postanowienia Sądu Najwyższego z 8 października 2025 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt II KB 45/24 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 30 października 2025 r. zapadłego w sprawie o sygn. akt II KB 36/24. Ww. postanowienia uchyliły postanowienia SO w Warszawie o wyłączeniu ww. Sędzi od rozpoznania sprawy.

Działanie Rady: Przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa SSO w Krakowie Pani sędzi Dagmary Pawelczyk – Woickiej, która w dniu 20 kwietnia 2026 r. otrzymała pismo z 20 lutego 2026 r. podpisane przez Pana sędziego Tomasza Ładnego. Przedmiotowa korespondencja zawiera wezwanie do złożenia wyjaśnień w terminie 14 dni w związku z publiczną wypowiedzią Pani sędzi z 4 lutego 2026 r. Wezwanie zostało wystosowane przez osobę nie posiadającą do tego uprawnień.

Działanie Rady: Przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

W dniu 29 kwietnia 2026 r. opublikowano ogłoszenie Ministra Sprawiedliwości Waldemara Żurka w przedmiocie delegowania sędziego Sądu Rejonowego w Dąbrowie Górniczej Marcina Piotra Gudowskiego, w wyniku reasumpcji decyzji nr DKO-VII.5631.29.2026 z dnia 23 marca 2026 r., nie został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Katowicach od dnia 1 maja 2026 r. na czas nieokreślony⁵. Wobec powyższego nie doszło do dalszego delegowania ww. sędziego. Wspomniany Pan

---

⁴ Zamieszanie w sprawie ENA dla Marcina Romanowskiego. Nowy sędzia nie został wylosowany – Rzeczpospolita, <https://www.rp.pl/prawo-karne/art43633661-zamieszanie-w-sprawie-ena-dla-marcina-romanowskiego-nowy-sedzia-nie-zostal-wylosowany> (dostęp 26 stycznia 2026 r.).

⁵ Ogłoszenie dostępne na <https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/ogloszenie-ministra-sprawiedliwosci-w-przedmiocie-delegowania-sedziego> (dostęp 5 maja 2026 r.)

sędziezia zgłosił swoją kandydaturę na członka Krajowej Rady Sądownictwa Marszałkowi Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej pismem z 5 marca 2026 r. W związku z cofnięciem delegacji Pan sędziuzia wystąpił do sądu z pozwem o ustalenie stosunku służbowego. W jego ocenie ta decyzja nie ma podstawy prawnej i nie dochowano przy niej obiektywnych standardów odwołania z delegacji.

Decyzję Ministra Sprawiedliwości skrytykował Zarząd Stowarzyszenia VOTUM⁶, wskazując, że ta decyzja jest pozbawiona podstawy prawnej z trzech powodów: instytucja „reassumpcji” nie istnieje w prawie o ustroju sądów powszechnych; właściwym trybem jest odwołanie z delegowania (art. 77 § 4 p.u.s.p.) wymagające trzymiesięcznego uprzedzenia i uzasadnienia; działanie Ministra narusza Konstytucję RP (art. 7, 173, 178) oraz orzecznictwo TSUE (sprawy C-748/19 do C-754/19). Decyzja zbiegła się z kandydowaniem sędziezia Gudowskiego do KRS jako kandydata niezależnego, który uzyskał znaczące poparcie środowiska sędziowskiego. Stowarzyszenie wskazuje na możliwy związek przyczynowy i kwalifikuje działanie Ministra jako potencjalną formę represji. Stowarzyszenie wzywa do niezwłocznego uchylecia decyzji z 24 kwietnia 2026 r., przywrócia delegacji sędziezia Gudowskiego oraz pilnego systemowego uregulowania instytucji delegowania sędziów zgodnie ze standardami unijnymi.

Również krytyczne stanowisko w przedmiocie delegacji sędziów do pełnienia czynności w sądach wyższego rzędu opublikowało Stowarzyszenie Sędziów Polskich Iustitia⁷. W ocenie stowarzyszenia mechanizm ten jest obecnie stosowany w sposób arbitralny i pozbawiony przejrzystych kryteriów, co prowadzi do niepewności oraz braku przewidywalności decyzji. „Iustitia” wskazuje, że nadmierna swoboda organów władzy wykonawczej w zakresie delegowania i odwoływania sędziów, często bez obowiązku należytego uzasadnienia, rodzi ryzyko wywierania wpływu na ich sytuację zawodową oraz może oddziaływać na ich niezawisłość.

IV. Naruszenia przepisów u.s.p.⁸

Do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęły dalsze odwołania od podziału czynności.

⁶ Stanowisko Zarządu Stowarzyszenia Votum z 4 maja 2026 r. <https://svotum.pl/stanowisko-zarzadu-stowarzyszenia-votum/> dostęp 5 maja 2026 r.

⁷ Stanowisko Zarządu SSP „Iustitia” w przedmiocie delegacji sędziów do pełnienia czynności w sądach wyższego rzędu <https://iustitia.pl/stanowisko-zarzadu-ssp-iustitia-w-przedmiocie-delegacji-sedziow-do-pełnienia-czynności-w-sądach-wyższego-rzędu/> dostęp 5 maja 2026 r.

⁸ W opublikowanym Raporcie Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów wskazywano m.in na skargi dotyczące podziału czynności (art. 22a u.s.p.), naruszenia dotyczące art. 57ac § 1–3 u.s.p. (obowiązek przekazania dokumentów), art. 57ab § 2 u.s.p. (procedura konkursowa) oraz art. 60 Konstytucji RP (równy dostęp do służby publicznej) i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP (prawo do szybkiego sądownictwa).

Sprawa odwołania od nowego zakresu obowiązków SSO w Gorzowie Wielkopolskim Pani K. W. z 3 listopada 2025 r. (WSI 508.72.2025) oraz z 2 stycznia 2025 r. (WENOZ 002.2.2025) i 27 stycznia 2026 r. (WENOZ 002.2.2025). Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 16 stycznia 2026 uwzględniła odwołania Pani sędzi. Prezes Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. nie wykonując prawomocnej uchwały Krajowej Rady Sądownictwa, pogłębia stan szykanowania w/w sędziego.

Działanie Rady: Oprócz uchwały uwzględniającej odwołanie przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa odwołania od nowego zakresu obowiązków SSO w Warszawie Pani A. Z-M. (WSI 508.90.2025).

Działanie Rady: Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 14 stycznia 2026 r. uwzględniła odwołania Pani sędzi a przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa SSR P. W. (WENOZ 002.2.2025), który pismem z 16 grudnia 2025 r. wskazał, że Komisja do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Raporcie z 12 grudnia 2025 r. uznała niewykonywanie przez kierownictwo Sądu Rejonowego w Rzeszowie uchwał KRS za działanie wzmacniające poczucie bezsilności i stanowiące nękanie sędziego. W tym kontekście autor informuje, że 16 grudnia 2025 r. otrzymał postanowienie o wszczęciu wobec niego postępowania wyjaśniającego, zainicjowanego przez Prezesa Sądu Rejonowego w Rzeszowie w związku z niewykonaniem uchwały KRS nr 27/2025. Prezes sądu odmówił zastosowania się do tej uchwały, kwestionując legalność KRS, mimo że wcześniej jej nie podważał, a wręcz akceptował, czego dowodem są jego wcześniejsze działania oraz fakt dalszego pełnienia przez niego funkcji orzeczniczych na podstawie decyzji KRS mimo osiągnięcia wieku spoczynkowego. Zdaniem autora takie wybiórcze podejście do uchwał KRS i przepisów prawa może świadczyć o zamiarze dalszych działań naruszających jego niezawisłość sędziowską.

Działanie Rady: Przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa wniesiona pismem z 14 stycznia 2026 r. SSO w Olsztynie T. K., w którym poinformował KRS o naruszeniach prawa przez PSO w Olsztynie oraz Przewodniczącego Wydziału Gospodarczego, poprzez niestosowanie uchwały KRS z 19 czerwca 2024 r. nr 361/2024 (uwzględnienie odwołania od podziału czynności). Wnioskodawca wskazał również na brak przydzielenia asystenta.

Działanie Rady: Przedmiotowa sprawa została skierowana do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa odwołania od podziału czynności SSO w Olsztynie M. C. (WSI.508.7.2026). Sędzia wniósł odwołanie od zarządzenia w przedmiocie zmiany podziału czynności dokonanego w dniu 2 lutego 2026 r. przez sędziego Sądu Okręgowego w Olsztynie Rafała Jerkę, wskazując na nierespektowanie uchwał KRS uwzględniających jego odwołanie nr 787/2024 z 19 września 2024 r. i nr 673/2025 z 11 września 2025 r., które uwzględniły odwołania od zmian podziału czynności wprowadzonych zarządzeniami Rafała Jerka. Mimo tych uchwał nadal sędziemu są przydzielane obowiązki w VI Wydziale Cywilnym Rodzinnym, co w ocenie wnioskodawcy ma charakter represyjny wobec mojej działalności jako byłego wiceprezesa Sądu Okręgowego w Olsztynie oraz zaangażowania w obronę praworządności i równości sędziów.

Działanie Rady Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 12 marca 2026 r. uwzględniła odwołanie Pana sędziego a sprawę przekazano do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa odwołania od podziału czynności SSO w Słupsku H. K.-J. (WSI.508.4.2026). Odwołanie z 21 stycznia 2026 r. stanowi kontynuację wcześniejszych, które zostały uwzględnione. Mimo to Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wprowadziła nowy podział czynności, znosząc specjalizację w sprawach cywilnych i rozwodowych (z wyjątkiem jednego sędziego). Do pisma dołączono wcześniejsze wystąpienie złożone po spotkaniu Prezes z sędziami wydziału cywilnego. Wskazano również, że nierównomierne rozłożenie spraw może naruszać prawo obywateli do sądu. Podniesiono także, że część sędziów ze specjalizacją rodzinną złożyła odwołania od nowego podziału czynności i odmówiła orzekania w nowych sprawach na podstawie przepisów ustawy, podczas gdy wobec autorki pisma regulacji tej nie przestrzegano w czasie rozpatrywania odwołań SSO H.K. -J w zakresie skargi na brak zarządzeń prowadzących do równomiernego podziału czynności.

Działania Rady: Krajowa Rada Sądownictwa uchwałą z 12 marca 2026 r. umorzyła postępowanie w sprawie z uwagi na brak ustawowych instrumentów Rady a mianowicie na brak zarządzenia prezesa sądu zawierającego nowy podział czynności. Sprawę przekazano do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa SSR w Szczecinku Pana M. M. (WSI 508.8.2026) wniesiona do Krajowej Rady Sądownictwa pismem z 10 kwietnia 2026 r., dotycząca nieprzestrzegania uchwały Rady z 20 marca 2026 r. przez Prezesa SR w Szczecinku, w której uwzględniono odwołanie od podziału czynności.

Działanie Rady: Sprawę przekazano do Komisji do spraw monitorowania naruszeń niezawisłości sędziów i asesorów w Polsce.

Sprawa dotycząca SSO K. F. (WENOZ 002.2.2025), wniesiona pismem Pani sędzi z 19 kwietnia 2026 r. przedstawiającym naruszeniach praw pracowniczych oraz dalszym naruszaniu treści art. 22 a § 6 in fine u.s.p. oraz zasad podziału spraw.

Działania Rady: Zaproszenie sędzi na plenarne posiedzenie Krajowej Rady Sądownictwa 30 kwietnia 2026 r. celem jej wysłuchania oraz poinformowania opinii publicznej za pomocą posiedzenia emitowanego w Internecie w Polsce o skali uporczywości oraz intensywności naruszeń jej uprawnień. Sędzia wskazała, że Prezes Sądu Okręgowego w Katowicach Pani Agata Stankiewicz-Rataj, podjęła działania represyjne i skierowała sprawę do rzecznika dyscyplinarnego.

V. Dalsze pozbawianie obywateli prawa do sądu

Wyroki Sądu Najwyższego uchylające orzeczenia.

IV KK 484/25 uchylenie orzeczenia Sądu Okręgowego w Sosnowcu (jako uzasadnienie „nienależyta obsada SSO w Sosnowcu);

IV KK 534/25 uchylenie orzeczenia Sądu Okręgowego w Sosnowcu (jako uzasadnienie „nienależyta obsada SSO w Sosnowcu);

Uchylone zostały orzeczenia Sądu Okręgowego w Słupsku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku, uzasadnione ideologiczną frazą „nienależytej obsady SO w Słupsku”. Orzeczenia te dotyczą „praw ubogich” tj. praw osób niezdolnych do prac zarobkowych oraz do utrzymania się z pracy i chronionych przez art. 67, 69 i 71 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawy te dotyczyły m.in. świadczeń emerytalnych i rentowych dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji a także osób ubezwłasnowolnionych.

Sprawy SSO J K-M:

1. V U 360/17
2. V U 358/18
3. V U 16/19
4. V U 83/21
5. V U 462/21
6. V U 463/21
7. V U 39/22
8. V U 55/22
9. V U 228/22

10. V U 631/22
11. V U 667/22
12. V U 807/22
13. V U 90/23
14. V U 144/23
15. V U 226/23
16. V U 319/23
17. V U 449/23
18. V U 664/23
19. V U 695/23
20. V U 131/24
21. V U 254/24
22. V U 274/24
23. V U 405/24
24. V U 504/24
25. V U 525/24
26. V U 536/24
27. V U 546/24
28. V U 558/24
29. V U 570/24
30. V U 632/24
31. V U 634/24
32. V U 644/24
33. V U 649/24
34. V U 673/24
35. V U 686/24
36. V U 698/24
37. V U 763/24
38. V U 770/24
39. V U 805/24
40. V U 821/24
41. V U 826/24
42. V U 867/24
43. V U 5/25

44. V U 18/25
45. V U 25/25
46. V U 29/25
47. V U 33/25
48. V U 51/25
49. V U 52/25
50. V U 100/25
51. V U 114/25
52. V U 208/25
53. V U 226/25
54. V U 234/25
55. V U 245/25
56. V U 304/25
57. V U 352/25
58. V U 360/25
59. V U 361/25

oraz sędziego M. H.:

1. V U 1016/22
2. V U 206/23
3. V U 297/23
4. V U 371/23
5. V U 407/23
6. V U 575/23
7. V U 658/23
8. V U 165/24
9. V U 284/24
10. V U 312/24
11. V U 351/24

VI. Podsumowanie liczby naruszeń przedstawionych w aneksie

Z ogólnej liczby 514 incydentów naruszeń przedstawionych w Raporcie, liczba naruszeń przedstawionych w Aneksie na dzień 30 kwietnia 2026 r. wynosi 89 a całkowita liczba odnotowanych naruszeń na dzień 6 maja 2026 wyniosła 603.

VII. Działania informacyjne Krajowej Rady Sądownictwa celem zwrócenia uwagi opinii publicznej.

Krajowa Rada Sądownictwa, realizując stanowisko Komisji ds. Naruszeń Niezawisłości Sędziów i Asesorów w Polsce poza ww. działaniami, wystosowała Raport Naruszeń za pośrednictwem zarówno poczty tradycyjnej jak i elektronicznej do podmiotów odpowiedzialnych za kształtowanie sądownictwa.

Na osobach i na podmiotach uczestniczących w budowie niezawisłego sądownictwa europejskiego, spoczywa moralna odpowiedzialność za przestrzeganie kardynalnych zasad w obszarze uznawanym za wyłącznie zastrzeżonym dla władzy sądowniczej. Nie jest możliwa przebudowa żadnego systemu polityczno - gospodarczego, kiedy te wartości są ignorowane a wręcz łamane „nawet czasem” w imieniu jakiejkolwiek ideologii.

Skład Komisji

sędzia Marek Jaskulski – Przewodniczący Komisji

sędzia Zbigniew Lupina

sędzia dr Anna Dalkowska

sędzia Rafał Puchalski

sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka

sędzia Stanisław Zdun